Cronica NATO / „Mina de aur“ din Marea Neagră

ROMÂNIA
Newsweek®

ANUL 5 ■ NUMĂRUL 139
PREȚ: 19,90 LEI ■ 22.07-18.08.2022

COPIII RĂZBOIULUI

Distrugerile din Ucraina vor dăinui generații de-acum încolo.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ:
reporterul *Newsweek România* transmite de pe front.

22139
5 948494 000029

Greentek Lighting

Enhancing art through perfect lighting.

With high color rendering index, adjustable angle and the two-color temperatures available, Orsini track spotlight enables you to create the right light effect for art, enhacing the visitors experience.

www.greentek.eu

*ArtSafari Bucharest

Newsweek

22.07. - 18.08.2022 _ ANUL 5 _ NR.139

Apare lunar. Următoarea ediție va fi pe piață pe 19 august 2022

SUMAR

Periscop

06 **Politică**
Cinci cuie în călcâiul coaliției PNL-PSD

Opinii

10 MIHAI DUȚĂ
Accidentul Popovici

11 SILVIU SERGIU
Își permite PSD să-i refuze lui Mircea Geoană candidatura la Președinție?

Cronica NATO

12 ION PETRESCU
Granița de est a aliaților, în curs de consolidare

Periscop

14 **Energie eoliană**
„Mina de aur" din Marea Neagră

Dosar

20 **Viitor**
Occidentul se remodelează pentru noua lume

25 Republica Moldova: „Unirea" se face prin Europa

26 **Ucraina**
Războiul trăit

28 „Veniți și luptați în Ucraina!"

29 Apel la Musk împotriva lui Putin

30 Cimitirul de tancuri rusești din Kiev

32 Irpin, orașul cu distrugeri postapocaliptice

34 Victimele războiului

35 Veteran în Afganistan, voluntar în Ucraina

36 Harkov, în ruine

38 Scumpirea grâului înseamnă revolte

39 „Rusia este epuizată. Poate fi învinsă"

40 Copiii războiului

52 Jocurile foamei
Putin vrea să îngenuncheze lumea prin înfometare

Magazin

56 **Înot**
Campion mondial în țara cu doar un bazin olimpic omologat

60 **Festivalul vitezei de la Goodwood**
Arc electric

Calendar

64 Greva generală a minerilor din Valea Jiului

P.14

ROMÂNIA Newsweek

Află cum te poți abona » P.65

REDACȚIA

DIRECTOR _ Sabin Orcan

Redactor-șef _ Petre Bădică

Senior-editori:
Mihai Duță, Adina Mutăr, Stelian Negrea, Răzvan Scăețeanu, Silviu Sergiu

Reporteri: Edi Neagu, Alexandru Pop, Daniel Toșa

Contributori: Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Ovidiu Nahoi, Ion Petrescu, Ramona Ursu

Art director _ Cecilia Bălănescu

Corectură _ Monica Ady

FOTO

INQUAM PHOTO AGENCY shutterstock profimedia

EDITOR

SC News Internațional SA

Bd. Mărăști, nr. 65-67, Sector 1, București
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81; 0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ Carmen Dincă

DIRECTOR PUBLICITATE _ Adrian Dinu
Telefon: 0722 250 070

EVENIMENTE _ Ioana Dumitru

OFFICE MANAGER _ Andrei Sabin Orcan

TIPAR:
Infopress Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

Focus

ȘTIRI ÎN 4 FOTOGRAFII

HARKOV, UCRAINA

Dramele războiului

Viktor Kolesnik plânge îmbrățișând corpul neînsuflețit al soției sale, Natalia Kolesnik, ucisă în timpul unui bombardament rusesc asupra unei zone rezidențiale din Harkov, Ucraina, pe 7 iulie 2022.

PROFIMEDIA

5:06
ROLEX
1:15
POINTS 1 2
Elena
RYBAKINA KAZ
40 6 5
Simona
HALEP ROU
0 3 3

LONDRA, ANGLIA

Simona a ratat finala

Jucătoarea română de tenis Simona Halep a ratat accederea în finala turneului de tenis de la Wimbledon, fiind învinsă în semifinale de Elena Rybakina, din Kazahstan. Partida a avut loc pe 7 iulie 2022, în capitala Angliei, Londra.

PROFIMEDIA

NARA, JAPONIA

Asasinat politic

Tetsuya Yamagami este reținut de un agent de pază al fostului premier japonez Shinzo Abe, după ce a tras câteva focuri asupra acestuia, rănindu-l grav. Shinzo Abe participa la un miting de campanie în Nara, vestul Japoniei, pe 8 iulie 2022. A fost transportat la spital, dar medicii nu l-au mai putut salva, el decedând la scurt timp după atac.

PROFIMEDIA

LUTCA, ROMÂNIA

Podul de piatră s-a dărâmat

Podul peste Siret care făcea legătura între Sagna și Luțca, din județul Neamț, s-a prăbușit pe 9 iunie 2022, în timp ce pe el rulau un autocamion cu nisip și o autoutilitară. Șoferul autocamionului, în vârstă de 56 de ani, a fost rănit ușor, fiind transportat la spital. De asemenea, 16 oi surprinse pe pod au murit, doar 4 fiind salvate.

INQUAM PHOTOS/IONUȚ CORFU

POLITICĂ

Cinci cuie în călcâiul coaliției PNL-PSD

Alianța de guvernare dintre liberali și social democrați a fost afectată de scandaluri publice care nu s-au consumat nici până în prezent

COALIȚIA DE GUVERNARE FORMATĂ din PNL și PSD este funcțională, dar relațiile dintre cele două partide au fost, uneori, foarte tensionate. *Newsweek România* vă prezintă cele mai notorii scandaluri publice cu care s-a confruntat alianța, de la formarea ei, în noiembrie 2021.

Plagiatul lui Ciucă

Jurnalista de investigație Emilia Șercan a dezvăluit marți, 18 ianuarie 2022, în publicația online PressOne, că premierul Nicolae Ciucă a plagiat în cel puțin 42 de pagini, din totalul de 138 ale lucrării de doctorat, pe care a susținut-o în 2003 la Universitatea Națională de Apărare Carol I (UNAP). Astfel, conținutul din cel puțin 19 pagini a fost plagiat din alte două teze de doctorat susținute anterior la Universitatea Națională de Apărare Carol I (UNAP). Prima teză identificată de Emilia Șercan drept sursă de conținut plagiat îi aparține lui Paul Dănuț Duță și a fost susținută la UNAP în 2001. Lucrarea științifică se numește „Acțiuni militare internaționale legitime" și a fost coordonată de profesorul Emil Chețe, îndrumătorul pe care l-a avut și premierul. Cea de-a doua teză îi aparține lui Mircea Mândru și a fost susținută, tot la UNAP, în 1999. Lucrarea, care are titlul „Conținutul principalelor acțiuni strategice ale armatei României în cadrul operațiunilor multinaționale, altele decât războiul", a fost coordonată de profesorul Valentin Arsenie.

Pe lângă cele două teze, Nicolae Ciucă a preluat conținut și din două cărți.

În replică la dezvăluirile PressOne, premierul Nicolae Ciucă a susținut că teza sa de doctorat „a fost întocmită în concordanță cu cerințele legale existente la momentul respectiv".

„Vă asigur că în toată cariera mea de ofițer al Armatei României mi-am asumat toate responsabilitățile, indiferent de funcția ocupată. Nu voi renunța la acest principiu nici în cariera de politician. Teza mea de doctorat este rodul cercetării științifice din anii de studii doctorale și reflectă munca depusă", a declarat Nicolae Ciucă publicației PressOne.

El a insistat public că dorește ca teza să fie verificată de Comisia de Etică a Universității de Apărare, deși aceasta nu poate retrage titluri de doctor.

Parchetul General a demarat o anchetă penală cu obiectul încălcării drepturilor de autor în teza lui Ciucă. Procurorii au ridicat toate actele aflate în această speță la CNATDCU – singura instituție abilitată, la acel moment, să propună retragerea unui titlu de doctor.

După dezvăluirile Emiliei Șercan, au fost depuse nouă sesizări referitoare la presupusul plagiat al lui Nicolae Ciucă, fiind admise doar trei.

Ulterior, două completuri ale Curții de Apel București, conduse de judecătorii

de
SILVIU SERGIU
silviu.sergiu@newsweek.ro

BIBLIOTECA ALEPH

ENERGIE EOLIANĂ
„Mina de aur" din Marea Neagră » P.14

TENSIUNI
Acuzațiile de plagiat la adresa premierului Nicolae Ciucă (stânga), lansate de jurnalista de investigații Emilia Șercan, au afectat serios în imaginea guvernării.

Marius Iosif și Ionela Tudor, au suspendat și, respectiv, anulat efectele înregistrării celor trei sesizări de plagiat.

Pe 1 martie 2022, judecătoarea Tudor a suspendat efectele înregistrării sesizărilor, însă a redactat motivarea abia pe 28 iunie, la aproape patru luni de la pronunțare. Ea și-a motivat decizia de suspendare în felul următor: „Luând în considerare cariera profesională și, în concret, cea politică a reclamantului, generarea unei astfel de știri are un impact major în credibilitatea electoratului și a partidului, care poate să conducă la retragerea încrederii acordate, mai ales în contextul social și politic actual, în care este nevoie de o stabilitate în conducerea executivă a statului".

Pe 21 iunie 2022, sesizările de plagiat au fost anulate de judecătorul Marius Iosif. Potrivit G4 Media, în această speță a fost folosită metoda „Coperta", prin care dosarul lui Ciucă a fost direcționat în mod expres către completul judecătorului Iosif.

Dacă decizia acestuia va rămâne definitivă, CNATDCU nu va mai avea pe rol un caz Ciucă. Chiar dacă Înalta Curte de Casație și Justiție va admite posibilul recurs al Ministerului Educației, acest lucru va avea loc cu mult după ce premierul va respecta înțelegerea cu PSD și, în mai 2023, va preda acest portofoliu PSD.

În cazul în care Iosif va motiva decizia din 21 iunie până la data la care va ieși la pensie, Ministerul va avea termen de a depune recurs în august 2022. Conform portalului Înaltei Curți, pentru un dosar ajuns la secția responsabilă de astfel de spețe, primul termen se acordă peste minimum un an, respectiv august 2023.

Kompromat împotriva Emiliei Șercan

La începutul lunii aprilie, aceeași jurnalistă de investigații, Emilia Șercan, dezvăluia, într-un text publicat pe Pressone, detaliile unei acțiuni de kompromat care începuse împotriva ei la trei luni după ce scrisese despre suspiciunile de plagiat din teza de doctorat a premierului Nicolae Ciucă.

Potrivit lui Șercan, părtașe la această operațiune au fost Poliția Română și Ministerul Afacerilor Interne (MAI).

O serie de fotografii intime ale Emiliei Șercan au fost primite de jurnalistă într-un mesaj privat pe Facebook. Șercan a depus captura de ecran cu mesajul respectiv drept probă, într-un dosar penal la Secția de Investigații Criminale și, în mai puțin de o oră, fotografiile sale au fost publicate pe zeci de site-uri din Republica Moldova.

MAI și Poliția Română sunt bănuite a fi fost părtașe la kompromatul împotriva jurnalistei Emilia Șercan

Succesiunea de fapte indică o scurgere de informații dintr-un dosar penal aflat în cercetare, ipoteză pe care oficialii din Poliția Română au negat-o. Ei i-au transmis Emiliei Șercan că, cel mai probabil, telefonul ei a fost spionat, iar „sursa zero" a acțiunii de kompromat e un site obscur, patrianoastra.com, înregistrat în Islanda.

Ulterior, Emilia Șercan a demonstrat, într-un nou articol, cum „sursa zero" indicată de șeful Poliției Române, chestorul Benone Matei, a fost fabricată la două ore după o discuție pe care jurnalista a avut-o, pe 18 februarie, cu ministrul de Interne, Lucian Bode, în care i-a atras atenția acestuia că s-au scurs informații confidențiale dintr-un dosar al Poliției.

Într-o scrisoare adresată autorităților române, șapte organizații europene și internaționale, care apără libertatea presei, au tras un semnal de alarmă și și-au exprimat „îngrijorarea profundă cu privire la întârzierea investigațiilor privind publicarea fotografiilor furate ale jurnalistei române Emilia Șercan și presupusa scurgere a unor elemente-cheie ale anchetei în această infracțiune".

După aproximativ trei luni de la articolul în care Emilia Șercan acuza operațiunea de kompromat, președintele Klaus Iohannis a reacționat.

„Este o chestiune care a generat multe preocupări pe bună dreptate, însă nu cred că pot să fac eu lumină în această speță, însă sunt încredințat că autoritățile competente o vor face. Câteodată durează luni sau ani până când într-o speță avem claritatea și toate răspunsurile, însă trebuie să avem răbdare ca autoritățile competente să-și facă treaba, dacă cine-

FOTO: INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

va a greșit mie mi se pare absolut corect să fie tras la răspundere și să plătească. Sigur că se poate aștepta de la președinte să intervină în fiecare caz în parte, dar este mai bine ca președintele să se preocupe să existe un cadru bun pentru o presă independentă și liberă și după părerea mea este", a spus șeful statului.

Scandalul legilor siguranței naționale

La începutul lunii iunie, G4 Media a publicat 10 noi legi ale securității naționale, aflate în stadiu de proiect, care conțin o serie de prevederi în contradicție cu Constituția și care încalcă drepturile și libertățile individuale.

Ce prevăd cele 10 proiecte ale securității naționale:

- lista amenințărilor la securitatea națională a fost extinsă semnificativ, fiind incluse criminalitatea organizată, acțiunile care vizează sistemul de administrație, sănătate, educație, patrimoniu cultural, comunicații;
- civilii și firmele vor fi obligați să sprijine agenții SRI, la cerere, în derularea operațiunilor serviciului de informații;
- fondurile operative ale serviciilor secrete nu vor mai putea fi controlate nici de Parlament, nici de Curtea de Conturi;
- noua lege de funcționare a SRI nu mai prevede că directorul Serviciului prezintă rapoarte de activitate anual sau când hotărăște Parlamentul. Doar Comisiile de control ale Legislativului sunt obligate să prezinte un raport anual;
- șeful SRI poate fi demis mai ușor de președintele României. Parlamentul nu mai poate iniția demiterea directorului SRI;
- SRI devine autoritatea națională în domeniul interceptării comunicațiilor; Centrul Național pentru Interceptarea Comunicațiilor va funcționa în cadrul SRI;
- SRI va avea dreptul să opereze în străinătate, iar SIE pe teritoriul României;
- procurorii pot intra în sediile SRI pentru a efectua anchetă doar cu aprobarea președintelui CSAT, care este șeful statului. Ofițerii SRI pot fi audiați, percheziționați sau reținuți doar de procurori anume desemnați;
- ofițerii SIE primesc și ei imunitate în fața Justiției: pentru a fi anchetați și judecați va fi nevoie de procurori și judecători „anume desemnați" și de acceptul CSAT;
- ofițerii SPP primesc imunitate mai mică decât în cazul ofițerilor SRI și SIE: pot fi audiați, percheziționați sau reținuți cu informarea prealabilă a directorului Serviciului de Protecție și Pază;
- în cadrul SRI pot fi înființate activități finanțate integral din venituri proprii. SRI poate avea în coordonare asociații cu caracter profesional, social, cultural, sportiv sau recreativ ori umanitar.

După publicare, opinia publică și societatea civilă din România au reacționat vehement față de forma legilor securității naționale.

Dan Tăpălagă, editorialistul publicației G4 Media, a sintetizat hibele din aceste proiecte, într-un editorial intitulat „UM România. Cum transformă noile legi ale securității naționale țara într-o mare unitate militară".

Cele mai semnificative pasaje din editorialul lui Tăpălagă:

„Nu cumva extinderea listei de amenințări la adresa securității naționale s-a făcut pentru a permite serviciilor să revină la statutul de organ de cercetare penală, pierdut în urma deciziei Curții Constituționale din 2016?".

„Așa cum arată proiectul de lege, ofițerii SRI se vor putea folosi de mandatul pe siguranță națională pentru aproape orice situație, inclusiv în cazuri minore, iar informațiile culese pot fi utilizate ca probe".

„Putem detecta o anumită aroganță a serviciilor. Tot mai conștiente de rolul lor crescut în exercitarea puterii, schimbă raportul de forțe prin poziționare simbolică: nu mai merge directorul SRI sau SIE în Parlament să fie luat la întrebări. Să vină Parlamentul la ușa directorilor dacă are nelămuriri și curiozități".

„Un director de serviciu secret odată numit nu mai dă socoteală aproape nimănui și nu poate fi sancționat aproape orice ar face".

„În fine, introducerea obligației cetățenilor, companiilor și autorităților publice de a colabora cu serviciile secrete, la cererea acestora, indiferent de situație, transformă România într-o mare unitate militară. A pune o țară întreagă să lucreze pentru ele, pe lângă puterile sporite oferite de noile legi, reprezintă un exces anti-democratic atât de evident".

Președintele Klaus Iohannis a precizat că este o eroare majoră că legile securității naționale au fost scurse în mass-media pe surse, deoarece, momentan, este vorba doar de niște drafturi, iar ele vor fi dezbătute în Guvern, CSAT, Parlament. „Cineva, și știm bine cine, a considerat că e bine să le dea pe surse. E o eroare majoră pentru că oamenii sunt îngrijorați, doar că avem un prim draft", a spus șeful statului.

Iohannis a insistat că „nimeni nu își dorește o restaurație a vechii Securități sau o încălcare a drepturilor cetățenești". „Personal mă voi îngriji ca acolo unde draftul nu a avut o formă corespunzătoare timpurilor noastre să fie corectat. Aceste îngrijorări nu sunt necesare. Îmi doresc să avem legi ale siguranței naționale moderne", a declarat Klaus Iohannis.

Ulterior, G4 Media l-a acuzat pe președinte că intimidează o sursă a publicației, însă Klaus Iohannis a respins această ipoteză.

La rândul său, directorul SRI, Eduard Hellvig, a refuzat, pentru moment, să discute despre conținutul proiectelor de legi. El a remarcat că „dezbaterea este centrată doar pe SRI, ceea ce poate da de gândit".

Noile legi ale securității naționale, aflate în stadiul de proiect, conțin prevederi în contradicție cu Constituția

COALIȚIE

Participarea lui Klaus Iohannis și Nicolae Ciucă la bilanțul SRI (sus) a fost discretă anul acesta. Acuzat de abuz în serviciu, Adrian Chesnoiu (stânga jos) și-a dat demisia din guvern, iar Marcel Ciolacu (PSD) nu mai are răbdare cu cota unică.

Șeful SRI nu a dat informații nici despre cine a elaborat proiectele de legi, deși reprezentanții SIE declaraseră marți pentru publicația UmbrelaStrategica.ro că SIE a fost consultat în acest proces de Departamentul Securității Naționale din Administrația Prezidențială și de Secretariatul General al Guvernului.

Directorul SRI a blamat apoi fenomenul „securismului", despre care a spus că „este bine reprezentat în prea multe medii ale societății", fără să explice la ce medii se referă.

Dosar penal pentru ministrul Agriculturii

Pe 23 iunie, DNA a formulat o cerere de ridicare a imunității parlamentare a ministrului Agriculturii, Adrian Chesnoiu, în același timp deputat, pentru a fi cercetat pentru abuz în serviciu în legătură cu organizarea unor concursuri de angajare în minister.

Potrivit procurorilor, el ar fi intervenit pentru aranjarea unor concursuri de angajare în minister și chiar a decis angajarea unui candidat care nu a obținut punctajul necesar. Chesnoiu este acuzat de săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, și instigare (sub forma participației improprii) la permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite (patru infracțiuni).

În aceeași zi, Adrian Chesnoiu a anunțat că își dă demisia din postul de ministru al Agriculturii, fiind înlocuit de Sorin Grindeanu, ministru al Transporturilor și Infrastructurii, ca interimar.

De asemenea, Chesnoiu s-a autosuspendat din PSD. El a insistat că nu a săvârșit nicio faptă de natură penală sau de corupție și le-a cerut deputaților să voteze în favoarea ridicării imunității sale parlamentare, pentru a putea fi cercetat.

Cota unică sau impozit progresiv?

Introducerea impozitului progresiv în locul cotei unice este un motiv de tensiuni în coaliția de guvernare. Social-democrații susțin eliminarea cotei unice de impozitare de 10%, pe motiv că, în România, aceasta nu mai există, în urma deciziilor privind exceptarea mai multor categorii, precum angajații din agricultură, alimentație, IT etc. În schimb, PNL susține păstrarea cotei unice.

Marcel Ciolacu, președintele social-democrat, susține trecerea la impozitul progresiv, motivând că social-democrații consideră necesar ca România să facă un pas către țările dezvoltate.

Premierul Nicolae Ciucă a precizat că vrea menținerea cotei unice și nu susține introducerea de taxe și impozite noi. „Nu se discută despre impozitul progresiv, nu există în momentul de față altă formulă de impozitare, ci există analize și studii care se derulează în grupul de lucru de la Ministerul Finanțelor", a punctat el.

În context, Ciolacu a transmis că se lucrează deja la un nou pachet de măsuri care să intre în vigoare în a doua parte a anului pentru a opri inflația, pentru a susține investițiile și pentru a sprijini firmele românești.

PSD vrea ca, de la 1 ianuarie 2023, cei care au salariul minim să fie scutiți de impozit, ceea ce, spun ei, ar însemna mai mulți bani în buzunarul angajaților, adică 133 de lei.

O altă variantă este să rămână pragul de 10% pentru cei cu venituri medii și să crească pentru cei cu venituri mari.

Spre exemplu, un salariat care primește 6.000 de lei net ar putea fi impozitat cu până la 20%, adică dublu față de cât e acum.

În schimb, liberalii nici nu vor să audă de ideea PSD-ului. Dintre statele Uniunii Europene, doar România, Ungaria, Bulgaria și Estonia mai au cota unică de impozitare.

FOTO: INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

EDITORIAL

Accidentul Popovici

MIHAI DUȚĂ, senior-editor al *Newsweek România*

Ați văzut vreodată vreun partid care să se bată pentru Ministerul Sportului atunci când vine la Guvernare? Dimpotrivă, ăla care ia Sportul e fraierul care se mulțumește cu mărunțiș. Când apare un campion, sar toți să-și facă poze cu el de parcă ar avea vreun merit.

În România, toate sporturile, în afară de fotbal, sunt menținute la limita supraviețuirii. Orice Guvern, când spune că face economii, taie niște bani de la Sport. Unde mereu e un păcălici care, pentru a-și menține amărâta aia de funcție, tace mâlc și înghite tot. Apoi mai taie și el de la cei pe care are ciudă. Lasă, că ăia pot să alerge și în tenișii sau să înoate pe uscat. Până la urmă, pot să fugă și pe stradă și să înoate pe lângă bordură când plouă.

Lor le trebuie bani acolo unde-s mari proiecte și unde-s mari comisioane. Acolo sunt puși miniștrii cu greutate care știu cum se face o treabă.

Toți politicienii adevărați, adică ăia care-au ajuns la pușcărie, au fost pe la ministere serioase, la Dezvoltare, la Transporturi, la Economie.

Și, dintr-o dată, apare un sportiv senzațional care devine campion mondial. Și tot dintr-o dată încep să sară din baie miniștri, prim-miniștri, președinți, sub-președinți și alți oameni de stat care mai de care cu premii, colane și tot felul de baloane.

Gata! Și-au făcut datoria! Mâine o să facă rectificarea bugetară și o să mai taie niște bani de la Sport. Pur și simplu statul român nu e capabil să înțeleagă că o investiție mai mare în Sport ar însemna, de fapt, o și mai mare economie din banii cheltuiți la Sănătate.

Între timp, antrenorii sunt prost plătiți în continuare, iar sportivii în formare se pregătesc cu ce apucă. Asta e realitatea.

Cei care n-au familii să-i susțină nu vor ști niciodată dacă aveau stofă de campioni mondiali. Pentru că sportul de mare perfomanță nu poate fi făcut pe burta goală.

Organismul unui atlet de nivel mondial e ca un motor de Formula 1. În jurul lui trebuie să fie antrenori, preparatori fizici, psihologi, medici, fizioterapeuți, biochimiști. O armată întreagă. Și nimic nu e gratuit.

Am văzut comentariile despre salariul pe care-l ia David Popovici de la Dinamo, club finanțat de statul român. Însă nimeni nu se întreabă cât a investit familia acestui copil până să ajungă să câștige și el ceva.

Vă asigur că, de la patru ani, atunci când David a ajuns la bazin la recomandarea medicului pentru că avea scolioză, până acum vreo doi ani, statul român n-a dat nici doi bani pe sportivul de care toți suntem acum atât de mândri.

În schimb, familia lui a investit totul. Și-a mai avut și noroc de un antrenor tânăr și pasionat. Nimeni nu se întreabă cât a câștigat Adrian Rădulescu, cel care-l pregătește pe Popovici.

Și nici câți bani a plătit familia sportivului pentru a-i asigura echipamentul, alimentația și medicația necesare unui atlet pentru a ajunge campion mondial. Asta în condițiile în care nu poți ști de la început dacă finalul acestui urcuș greu și costisitor va fi pe vreun podium.

Iar noi ne mințim în continuare că sportul românesc are viitor.

În condițiile în care România are, în momentul de față, doar un bazin olimpic omologat, existența unui campion precum David Popovici și a unui Robert Glință nu poate fi catalogată altfel decât un accident, o scăpare a sistemului.

Inaugurarea bazinului de la Otopeni prin organizarea Campionatelor Europene de Înot și Sărituri este un pas important, dar minor în comparație cu dotările țărilor vecine. Practic, în România s-a dublat numărul bazinelor olimpice în care pot fi organizate concursuri internaționale de înot pentru că, până acum, aveam doar unul.

Dacă rezultatele lui David Popovici erau de așteptat, fiind vorba despre o competiție de juniori, iată că un alt nume s-a făcut remarcat. Vlad Stancu a obținut medalii de aur cu ștafeta 4x100 m și la 1500 de metri liber, și argintul în probele de 800 m și 400 m. El mai are un an de juniorat, dar timpii pe care îi scoate încă de pe acum arată un uriaș potențial.

Având aceste două exemple ne putem întreba câți astfel de sportivi am fi putut avea dacă Statul Român ar fi declarat sportul o prioritate națională.

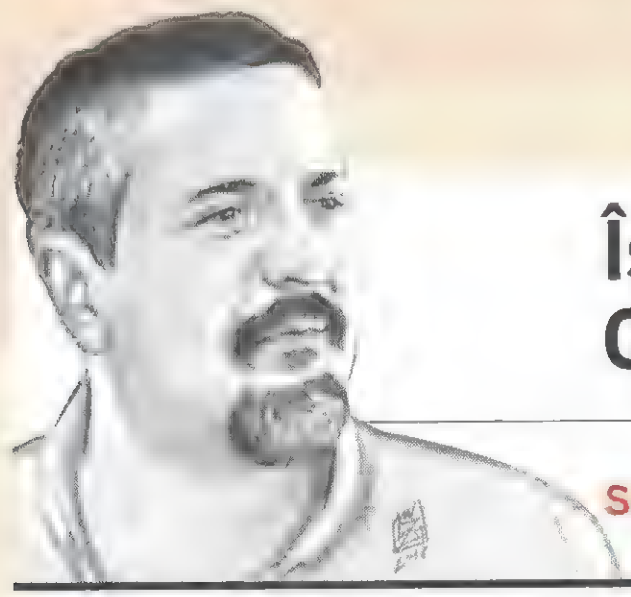

Își permite PSD să-i refuze lui Mircea Geoană candidatura la Președinție?

SILVIU SERGIU, senior-editor al *Newsweek România*

Mircea Geoană își pregătește candidatura la alegerile prezidențiale. O face discret, pentru că funcția de secretar general adjunct al NATO nu-i permite să-și devoaleze planurile politice.

„Nu așteptați de la mine nicio decizie, niciun anunț, până când voi fi eliberat din această funcție. Când voi fi eliberat din această funcție? Când decide secretarul general (...) După aceea, discuțiile pot să meargă în orice altă direcție", i-a spus Geoană unui jurnalist.

PSD ezită, în momentul de față, să sprijine o eventuală candidatură a sa. Social-democrații se tem că scandalurile și controversele din trecutul lui Mircea Geoană ar putea compromite din nou șansele PSD la prezidențialele din 2024. Este vorba, printre altele, de vizita la Sorin Ovidiu Vântu, vizita incognito la Moscova, țopăitul din seara alegerilor prezidențiale din 2009 și, nu în ultimul rând, despre dosarul de corupție al lui Marian Vanghelie, în care judecătorii de la Curtea de Apel București au decis să mențină măsura asiguratorie asupra celor trei ceasuri de lux pe care Mircea Geoană le-a primit de la fostul primar al sectorului 5. Magistrații cred că obiectele de lux au fost achiziționate din banii obținuți din mită. În urmă cu un an, instanța ridicase sechestrul asupra ceasurilor.

Președintele PSD Marcel Ciolacu a evitat să dea un răspuns tranșant în legătură cu o eventuală candidatură a lui Mircea Geoană din partea formațiunii pe care o conduce.

„În PSD nu s-a luat nicio decizie (...) Trebuie să aibă loc o competiție internă pentru această desemnare (...) Mai sunt doi ani. Haideți să ajungem acolo. Cutuma că președintele partidului este automat și candidat a luat sfârșit", a spus Ciolacu.

Cât de posibilă este, totuși, o candidatură a lui Mircea Geoană din partea PSD?

Un lucru este cert: în 2024, PSD va trebui să-și desemneze un candidat la Președinție din afara partidului. Potrivit înțelegerii cu PNL, în 2023, Marcel Ciolacu va prelua funcția de premier, iar PSD va deveni vioara întâi a guvernării. Asta vine la pachet cu erodarea masivă a liderilor săi. S-ar putea ca Alexandru Rafila, ministrul Sănătății, care stă destul de bine astăzi în sondaje, în jurul cifrei de 30%-35%, să nu mai fie atât de popular peste doi ani, perioadă în care va fi în prima linie în lupta cu pandemia.

Pe de altă parte, PSD nu are prea multe variante interne. Dorința Gabrielei Firea de a fi nominalizată drept candidat la Președinție nu este o soluție viabilă pentru PSD. În primul rând din cauza capitalului negativ acumulat în perioada în care a condus Primăria Capitalei. În al doilea rând pentru că Marcel Ciolacu nu-i va permite să-și consolideze poziția în interiorul PSD, astfel încât să-i amenințe prețedința formațiunii. O candidatură la Președinție i-ar permite Gabrielei Firea să-și facă o intensă campanie internă și să devină liderul de facto al partidului.

Spre deosebire de liderii PSD, Mircea Geoană nu este în pericol să se erodeze. Poziția în cadrul NATO îl ferește de erodare. Mai mult, îl încarcă simbolic pozitiv pentru cursa prezidențială, deoarece poziția de secretar general adjunct al NATO este o garanție că este pregătit pentru această poziție.

Un alt atu al lui Geoană este că profilul său este prezidențiabil. Diplomat de carieră, fost ministru de Externe, fost ambasador la Washington, foarte bine conectat, cu sprijin peste Ocean, Geoană poate „vinde" imaginea unui candidat demn de luat în calcul. PSD nu are, în momentul de față, un lider care să se potrivească mai bine „fișei postului de prezidențiabil". Cu excepția, poate, a lui Vasile Dâncu, care, însă, nu are nici notorietatea, nici încrederea de care se bucură Geoană.

Așadar, în următorii doi ani, dilema cu care s-ar putea confrunta PSD este: își va putea permite să refuze o eventuală susținere a candidaturii lui Mircea Geoană la Președinție? Vom vedea. Contextul socio-politic din 2024 va fi foarte important. Va conta enorm dacă România va fi o țară îngenuncheată de criza economică ce își arată deja colții, sau dacă, dimpotrivă, va reuși să treacă cu bine peste ea.

CRONICA NATO

Granița de est a aliaților, în curs de consolidare

ION PETRESCU, contributor al *Newsweek România*

Autorul acestei cronici a absolvit cursurile Centrului European pentru Studii de Securitate George C. Marshall, unul dintre cele cinci Centre Regionale ale Departamentului de Apărare al Statelor Unite ale Americii și unicul centru bilateral — un parteneriat între Departamentul Apărării al Statelor Unite (DoD) și Ministerul Federal al Apărării din Germania (FMoD). Ulterior a condus opt ani Trustul de Presă al Ministerului Apărării Naționale și o vreme structura de relații publice a armatei. La exercițiul NATO, cu numele de cod STRONG RESOLVE 2002 - derulat între 1 și 15 martie 2002, cu forțe navale, terestre și aeriene din cele două comenzi strategice ale NATO, Cartierul General SACLANT și Cartierul General SHAPE - a condus Centrul de Informare al Presei, compus din peste 100 de ofițeri și subofițeri aliați. Atunci, au fost efectuate două tipuri de misiuni NATO: o operațiune defensivă colectivă în conformitate cu articolul 5 / NATO, care implica un atac convențional asupra unei țări aliate și o operațiune de răspuns la criză, în care o forță condusă de NATO era desfășurată pentru a media între două țări aflate în război, dincolo de zona de responsabilitate a Alianței Nord-Atlantice. 40.000 de militari aliați au participat la STRONG RESOLVE 2002. Colonelul (r.) Ion Petrescu a fost prezent și la Summitul NATO din anul 2002, de la Praga, când România a fost invitată să intre în Alianța Nord-Atlantică.

Summitul NATO desfășurat între 29 și 30 iunie 2022, la Madrid, în Spania, a constituit ocazia ca liderii țărilor aliate să ia decizii importante și transformatoare, fără echivoc, care stabilesc direcția strategică a Alianței pentru viitorul apropiat și pe termen lung.

Asistăm la un nou parcurs euroatlantic, unul generat de surpriza strategică generată de Federația Rusă pe 24 februarie 2022, moment din care zilnic s-au multiplicat probele publice ale devenirii Rusiei drept cea mai semnificativă și directă amenințare la adresa securității Aliaților.

Conform unor evaluări de ultimă oră, Ucraina a fost invadată de o forță expediționară care s-a ridicat inițial la circa 300.000 de militari, cu tot cu personalul implicat în pregătirea și menținerea bazelor de plecare la atac, în asigurarea logisticii trupelor, despre care militarii ucraineni știau - datorită datelor furnizate de serviciile de informații militare americane și britanice - pe unde, la ce ore, cu ce tehnică de luptă și ce efective vor invada statul ucrainean.

În mod paradoxal, după Summitul de la Madrid, NATO va avea o forță de peste 300.000 de militari cu înaltă pregătire de luptă, din cei peste 3,2 milioane de apărători, cu armele adecvate, ai libertății națiunilor membre ale Alianței Nord-Atlantice. În traducere liberă, forța de reacție a OTAN, la o ipotetică invadare a unei țări membre a acestei alianțe politico-militare, va fi din start la nivelul de peste o treime din efectivele declarate ale Armatei Rusiei, care s-ar ridica la aproximativ 1.014.000 militari activi.

În plus, Conceptul strategic al NATO adoptat la reuniunea de la Madrid include și o atenționare a Chinei, care vrea în Asia cam ce ar dori Rusia măcar în Europa de Est.

În conceptul menționat se declară explicit că „Republica Populară Chineză (RPC) a declarat ambiții și politici coercitive, provoacă interesele, securitatea și valorile noastre. RPC angajează o gamă largă de instrumente politice, economice și militare, pentru a-și crește amprenta și proiectul global putere, rămânând în același timp opacă în ceea ce privește strategia, intențiile și formarea militară. Operațiunile malițioase hibride și cibernetice ale RPC și retorica sa confruntatoare și dezinformarea vizează Aliații și dăunează securității Alianței". Per total, Rusia și China subminează ordinea internațională bazată pe reguli, inclusiv în domeniul spațial, cibernetic și maritim.

În mod paradoxal, Moscova și Beijing nu au îngropat securea confruntării, pe tema unor revendicări teritoriale chineze, în sudul Federației Ruse, dar, momentan, din rațiuni evidente, preferă un parteneriat conjunctural, strategic, ostil valorilor promovate de țările din comunitatea transatlantică.

Cronica anilor următori va consemna cea mai mare revizuire a apărării și descurajării colective aliate de la Războiul Rece.

Asta înseamnă focalizarea pe descurajarea Rusiei, pentru a nu fi deloc tentată să atace țările baltice, pentru a le include în Federația Rusă, mizând pe faptul că aliații vor sări în ajutorul Estoniei, Letoniei și Lituaniei, dar folosind numai... arme convenționale.

Dar, apropos de amenințările nucleare repetate ale Moscovei, memorabile sunt cuvintele celebrului general, acum în retragere, James Mattis, care a condus Pentagonul: „NATO este o alianță nucleară și trebuie să-i comunicăm acest lucru foarte clar lui Putin, ori de câte ori încearcă să emită amenințări nucleare". Limpede precum cristalul.

Forțele specifice prealocate pentru a apăra anumiți aliați - până de curând doar statele baltice și Polonia - se vor ridica la opt grupuri de luptă multinaționale ale NATO, prin constituirea unor batalioane de 1.000-1.200 de oameni în Slovacia, Ungaria, România și Bulgaria, iar ulterior, în toate țările menționate, de la Marea Baltică la Marea Neagră, vor fi suplimentate efectivele aliate actuale până la cele necesare câte unei brigăzi

OTAN, aceasta urmând a avea între trei până la patru mii de militari aliați. Asta înseamnă triplarea efectivelor destinate defensivei aliate la frontiera răsăriteană a Alianței Nord-Atlantice.
În plus, vor fi mai multe echipamente prepoziționate și stocuri de arme în estul Alianței, ceea ce va permite trupelor aliate preluarea din mers, în contraofensivă, a dotărilor necesare stopării unui adversar puternic, determinat să învingă, cu orice preț, în urma invaziei.
La Summitul NATO de la Madrid, problema alocării a cel puțin 2% din PIB pentru apărare, până în 2024, nu a mai fost urmarea presiunii unui lider venit de peste Ocean, ci consecința conștientizării pericolului militar vizibil pe Frontul de Est, din Ucraina.
Dincolo de promisiunile făcute Kievului, privind sprijinirea adecvată, prin furnizare de comunicații securizate, sisteme antidrone și combustibil, concomitent cu trimiterea de echipament modern NATO, aliații au fost de acord și cu un sprijin diferențiat pentru Bosnia și Herțegovina, Georgia și Republica Moldova, care nu pot fi apărate de Alianță, dar vor beneficia de ceea ce au nevoie, pentru a își fortifica, nu doar simbolic, defensiva națională.
În premieră absolută, dar cu un mesaj clar, pentru China, a fost prezența înalților reprezentanți ai Australiei, Japoniei, Noii Zeelande și Republicii Coreea la Summitul de la Madrid, semn al nevoii îndepărtării pericolului insecurității regionale din arealul asiatic limitrof celor patru state enumerate.
O victorie clară a determinării secretarului general al NATO, Jens Stoltenberg și a diplomației americane conduse de Antony John Blinken a fost convingerea Turciei să nu mai blocheze invitarea oficială a Finlandei și Suediei să devină țări membre ale Alianței Nord-Atlantice.
Nu poate fi trecută cu vederea abilitatea președintelui turc Recep Tayyip Erdoğan de a servi interesul național al țării sale, printr-o condiționare care i-a vizat pe oficialii finlandezi și suedezi, însă, până la urmă, asta a ameliorat relațiile militare bilaterale cu Statele Unite ale Americii, pe planul accesului la dotări cu avioane de luptă americane dorite de Forțele Aeriene Turce.
De altfel, NATO a evaluat și situația din vecinătatea sudică a Alianței, un context în care a a adoptat pachete de sprijin pentru țările partenere Mauritania și Tunisia, în condițiile în care, de pildă, Libia constituie un areal de confruntare între forțe locale sprijinite în vestul acestui stat de Turcia, iar în est de Rusia.
Toți aliații prezenți la reuniunea istorică de la Madrid au reafirmat, cum era și firesc, atașamentul lor față de ordinea internațională bazată pe reguli și valorile comune: libertate individuală, drepturile omului, democrație și statul de drept.
Alternativa fiind vizibilă în oglinda imperială de la Moscova: cenzură, închisori pentru activiștii ce au militat pentru apărarea drepturilor omului, autocrație și statul tipic unei dictaturi ce supraviețuiește de mai bine de două decenii.
De la Madrid au plecat în țările lor președinții și premierii statelor aliate cu înțelegerea comună că noul concept strategic al NATO oferă o evaluare colectivă a provocărilor de securitate cu care se confruntă Alianța și stipulează clar sarcinile politice și militare, pe care NATO le va îndeplini, pentru a le soluționa.

Noi aliați la Marea Neagră

Războiul declanșat de Rusia în Ucraina nu mai este un test, precum operațiunea de ocupare rapidă a peninsulei Crimeea, nicio hărțuire geopolitică, precum apariția secesionismului inițiat de Moscova în Donbas.
Cu o armată de circa 73.000 de militari, deși după lege putea avea 120.000 de combatanți, Armata României contează în mozaicul strategic de la frontiera de est a NATO datorită parteneriatului militar strategic cu Statele Unite ale Americii, care au modernizat și întărit baza aeriană de la Mihail Kogălniceanu, unde pot poposi mii de militari aliați - în Dobrogea ce avea o defensivă firavă -, concomitent baza aeriană de la Câmpia Turzii - în Transilvania pe unde se mai plimbă, cu nostalgii imperiale, unii oficiali din Budapesta - și au generat scutul antirachetă de la Deveselu, despre a cărui existență a vorbit enervat și Putin.
După 25 de ani de la lansarea Parteneriatului Strategic dintre România și Statele Unite ale Americii, țara noastră nu se mai simte singură în fața stihiilor geopolitice răsăritene, iar SUA au aici un cap de pod trainic, care generează noua diferență specifică în disputa unor state riverane la Marea Neagră, a cărei jumătate nordică este deja... roșie, datorită prezenței forțelor navale ruse, iar jumătatea sudică a rămas albastră, datorită forțelor navale aliate turce, bulgare și române.
Cetățenii lucizi din România au salutat anunțul de la Summitul NATO de la Madrid al președintelui american Joseph R. Biden privind creșterea, în continuare, a prezenței militare a SUA în România.
Așa s-a aflat de venirea unei brigăzi de luptă Stryker, din Germania în România.
Brigada de luptă menționată va avea comanda în România, dislocarea militarilor săi va fi sub formă rotațională, iar elementele componente pot fi dislocate pe întreg teritoriul flancului său estic, cu misiunea de a completa alte brigăzi de luptă ale SUA staționate în Europa.
Brigada reflectă contribuția aparte a Statelor Unite, deci nu înlocuiește și nici nu face parte din grupul de luptă NATO din România, comandat de Franța.
Grupul de luptă NATO se antrenează la baza de la Cincu, unde sunt desfășurați aproximativ 1.170 de militari, cu posibilitatea suplimentării, anul viitor, a trupelor cu aproximativ 1.000 de militari francezi.
Deja nu mai este un secret necesitatea unei cooperări strânse între România și SUA, în ceea ce privește elaborarea unei Strategii a SUA pentru Marea Neagră.
Asta pentru că Marea Neagră este încă într-o zonă marcată de Frontul de Est, comparativ cu Marea Baltică, care a devenit practic o Mare NATO, din momentul invitării Suediei și Finlandei în Alianța Nord-Atlantică.
Abia acum se vede cât de importantă era și este modernizarea Forțelor Navale Române cu noi nave de luptă, cel mai probabil cu sprijinul Forțelor Navale Franceze.
Însă, vorba poetului, pe pământul românesc avem de toate, căi rutiere bune în Dobrogea, dar și căi ferate încremenite în proiectul veacului trecut, în mai tot restul țării. Poate că acum se vor lua măsurile necesare, organizatorice și financiare, pentru ca pe Căile Ferate Române, pe autostrăzile care există, pe drumurile rutiere și podurile uitate în Plata Domnului să fie realizate în timp util transporturile de resurse și echipamente militare aliate.

Continuarea Cronicii NATO poate fi găsită pe **www.newsweek.ro**

ENERGIE EOLIANĂ

„Mina de aur“ din Marea Neagră

Vântul puternic din zona Mării Negre ne poate scoate din criza energetică, dar băltim de ani de zile pe această mină de aur.

PERIMETRUL ROMÂNESC AL MĂRII Negre are posibilitatea să dezvolte capacități de producție a energiei din parcuri eoliene amplasate în largul mării de 76 de GW. Din care 22 de GW în turbine instalate pe fundul mării până în 50 de metri adâncime și restul în turbine plutitoare care să fie instalate în ape cu adâncimi mari.

Este una dintre concluziile unui studiu recent al Băncii Mondiale *(vezi harta)*. Specialiștii acestei bănci au remarcat că, doar dacă și-ar valorifica potențialul pe turbinele de mică adâncime, România și-ar dubla capacitatea energiei electrice. Nu acoperim acum consumul actual.

Dar, dacă ar folosi întregul potențial de la Marea Neagră, România și-ar putea asigura doar din aceste parcuri eoliene din Marea Neagră consumul anual de energie electrică. De 13 ori.

În actuala criză energetică de proporții, care a adus prețuri la energia electrică de 4-5 ori mai mari decât în anii trecuți, cu perspective de creștere și mai accentuate pentru anii următori, și la o creștere alarmantă a importurilor cauzate de lipsa unor noi capacități de producție autohtone, o astfel de știre este ireală.

Conform raportului Băncii Mondiale, România are cel mai mare potențial dintre țările riverane Mării Negre, cu excepția Ucrainei, a cărei situație este însă extrem de dificilă din cauza războiului declanșat de Rusia.

Investițiile în ferme eoliene amplasate în largul mării au devenit chiar mai ieftine decât cele pe uscat și chiar mai ieftine decât energia solară. În plus, au deja procente superioare de utilizare/încărcare față de celelalte două.

Dezvoltarea unor astfel de investiții creează noi locuri de muncă, chiar cu mult peste industriile pe care le înlocuiesc: petrol și cărbune.

Deși Banca Mondială a prezentat acest studiu acum trei ani de zile, niciun guvern al României nu a făcut nimic consistent în această perioadă. E o situație chiar mai gravă decât cea întâlnită la exploatarea gazelor naturale din zona offshore a Mării Negre, unde s-a reușit, după patru ani de ezitări și blocaje guvernamentale, să înceapă primele exploatări.

Dumitru Chisăliță, consultant pe piața energiei, nu este prea optimist în privința elanului autorităților de a valorifica potențialul offshore al României.

„Dezvoltarea producției de energie electrică din offshore trebuie puternic coroborată cu capacitățile de transport și distribuție a energiei electrice în România. Acestea sunt mult defazate, față de cererea și oferta locală, fapt pentru care multe din investițiile la consumatori (prosumatori) sau la producători nu ating gradul de eficiență energetică și/sau economică pentru care au fost gândite, în fapt neatingându-se 100% scopul pentru care au fost realizate. Dobrogea Electricty Valey nu se poate realiza fără transformarea Dobrogei și într-o Hidrogen Valey. Hidrogenul este singurul vector al energiei care poate permite folosirea potențialului eolian și solar al Dobrogei on și off shore“, susține Chisăliță.

În Dobrogea este o înghesuială teribilă în privința producției de energie electrică – centrala nucleară de la Cernavodă, unde statul intenționează să construiască două noi reactoare, cele mai mari parcuri eoliene de pe uscat.

La acestea se mai adaugă și potențialul uriaș al parcurilor eoliene din Marea Neagră.

Dar Transelectrica, compania de stat, care are monopolul pe transportul energiei electrice, nu construiește noi linii de înaltă tensiune prin care să evacueze energia electrică în restul țării.

La nivel guvernamental este mai mult optimism.

George Niculescu, secretarul de stat din Ministerul Energiei, care se ocupă de legislația din eolianul offshore, „unde România are un potențial uriaș“, afirmă că încă se lucrează la această legislație:

„Am început acest proces la finele anului trecut. Draftul de lege care este în Parlament din 2019 nu mai este fezabil, așa că am decis să lucrăm cu Banca Mondială, ca și consultant, pentru a avea un cadru legislativ stabil și predictibil pentru investiții în sectorul eolian offshore din Marea Neagră. Avem stu-

de
STELIAN NEGREA
stelian.negrea@newsweek.ro

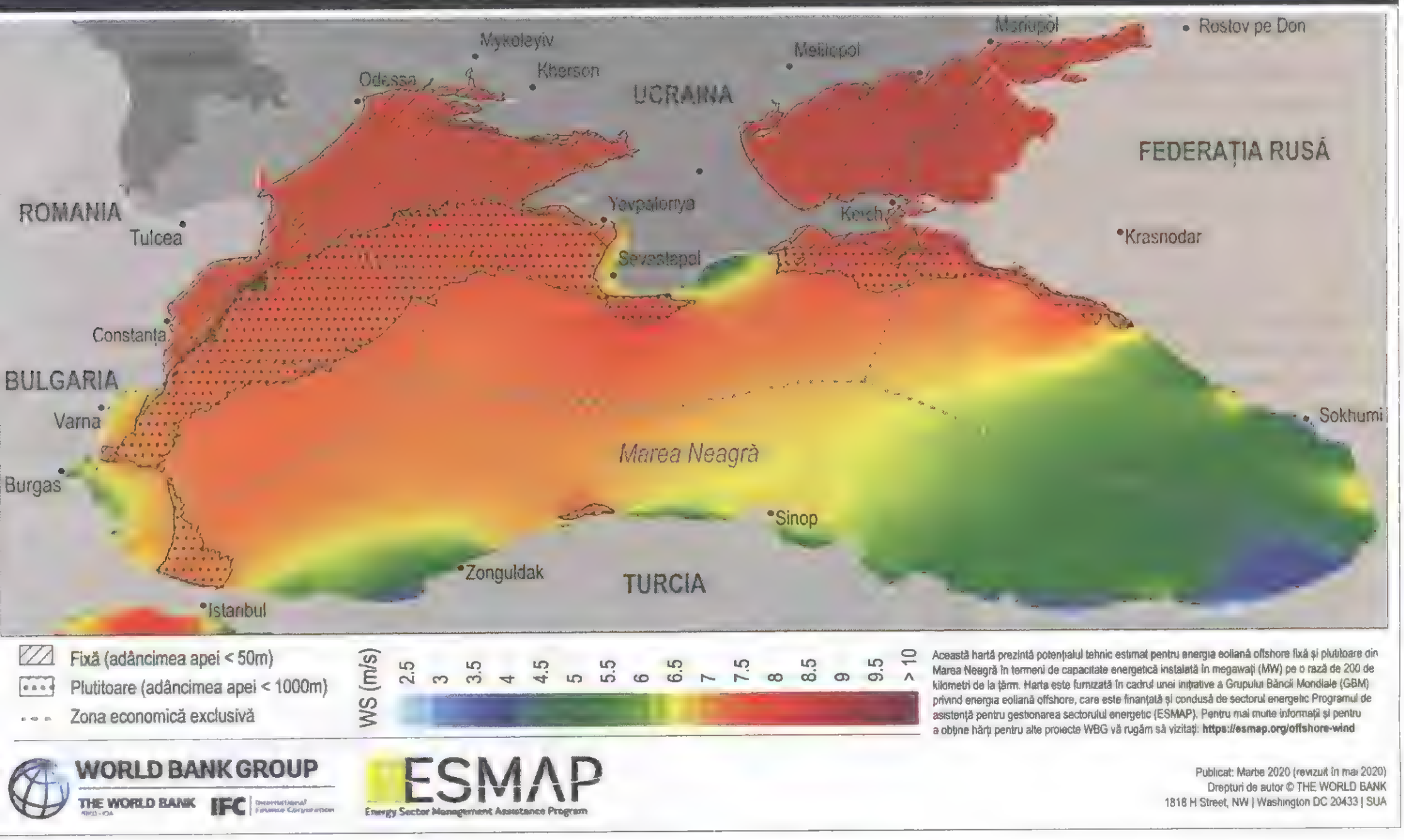

dii care arată că potențialul este mare. De altfel, Dobrogea, cunoscută pentru potențialul său eolian, a atras cea mai mare parte din proiectele eoliene din primul val. Deci este natural să continuăm și ne dorim să fim prima țară care implementează proiecte offshore wind în Marea Neagră".

Nu avem o instituție care să concesioneze

În prezent, există cel puțin două proiecte legislative.

Unul este deja făcut public de către deputatul USR, Cristina Prună, iar celălalt este pe cale să fie scos la lumină din birourile Ministerului Energiei. Între timp, în piață a mai apărut un draft de proiect legislativ care nu a fost atribuit niciunei autorități publice, surse din Ministerul Energiei negând că acesta le-ar aparține.

Dar România nu are nici măcar o instituție care să concesioneze fundul mării pentru eolienele ce vor fi instalate aproape de țărm și luciul de apă din zona economică exclusivă a țării pentru cele care vor fi amplasate în larg la adâncimi mai mari.

Practic un investitor care ar dori să își pună banii în ferme eoliene în Marea Neagră nu are, nici la ora actuală, cui să se adreseze. În pofida crizei energetice tot mai acute.

„Până la acest moment, deși România are potențialul de a instala o capacitate totală de peste 70 GW în Marea Neagră, acest sector de producție de energie nu s-a dezvoltat deloc tocmai în absența unui cadru normativ. Noul proiect de lege răspunde acestei nevoi reale, urmând să asigure claritate și predictibilitate pentru realizarea investițiilor eoliene offshore.

Având în vedere contextul global pe care îl traversăm și urgența realizării de noi unități de producție de energie, sper să avem cât mai rapid dezbateri ample pe acest proiect în Parlament și toți parlamentarii să sprijine adoptarea cât mai rapidă a proiectului de lege. Interesul strategic al României trebuie să fie pe primul loc", afirma Cristina Prună.

Deși oficialii guvernamentali susțin că încă lucrează la proiectul de lege în parteneriat cu Banca Mondială, nu este clar în ce stadiu se află proiectul Ministerului Energiei și când va fi adus în atenția opiniei publice și a investitorilor interesați.

Dacă un investitor ar dori investească în ferme eoliene în Marea Neagră, nu are cui să se adreseze

Cine sunt potențialii investitori

Deși încă nu există un cadru legislativ, ci doar discuții guvernamentale, există deja un interes din partea investitorilor pentru instalarea de turbine eoliene în largul Mării Negre.

Una dintre primele companii care și-au anunțat deja intenția de a instala eoliene offshore în perimetrul românesc al Mării Negre este WPD din Germania. Aceasta a anunțat că dorește să instaleze în Marea Neagră capacități de producție cu o putere instalată de 1900 MW. Spre comparație, un reactor de la centrala nucleară de la Cernavodă produce 700 de MW și asigură circa 10% din consumul zilnic al României.

Valoarea estimată a investiției ar fi de circa 2,5 miliarde euro.

Sumele avansate și dimensiunea proiectelor WPD pentru România sunt oarecum în contradicție cu modul în care statul român pune pe picioare legislația în domeniu.

O posibilă explicație a grabei celor de la WPD ar putea fi legată de faptul că, tocmai în această perioadă, se află într-o tranzacție pentru vânzarea diviziei de eoliene offshore, inclusiv cea din România, către un alt mare jucător de profil.

„WPD a anunțat semnarea vânzării diviziei sale offshore către Global Investment Partners (GIP). În prezent, nu există încă o încheiere a acestui acord. Întrucât întrebările dumneavoastră se referă la aspecte care vor fi responsabilitatea GIP în viitor, nu dorim să comentăm acest lucru în prezent", afirmă Mircea Constantin, Business Development Manager WPD România.

WPD a angajat-o, la începutul acestui an, în calitate de șefă a Proiectului de Dezvoltare Wind Offshore, pe Gabriela Dan-Unterseth, care a ocupat anterior funcția de președinte cu rang de secretar de stat al Autorității Competente de Reglementare a Operațiunilor Offshore la Marea Neagră (ACROPO). Ea a fost numită, anul trecut, în această funcție

CERERE
Există investitori privați care și-au manifestat interesul pentru eolienele offshore din Marea Neagră. În imagine: fermă de eoliene din Oostende, Belgia.

guvernamentală de către USR, fiind înlocuită odată ce partidul a ieșit de la guvernare.

Gabriela Dan-Unterseth a fost extrem de activă în desțelenirea legislației care să permită demararea investițiilor în eolianul offshore din Marea Neagră.

Statul român, principalul jucător din piața energiei, intenționează să investească, la rândul său, masiv în proiecte offshore în zona Mării Negre prin intermediul celei mai profitabile companii pe care o deține în domeniul energiei, Hidroelectrica.

Bogdan Badea, directorul general al Hidroelectrica, a declarat pentru *Newsweek România* că așteaptă definitivarea cadrului legislativ pentru a începe investițiile în turbine eoliene offshore. „Suntem în continuare extrem de dedicați pentru a investi în parcuri eoliene offshore în Marea Neagră și așteptăm cu nerăbdare definitivarea cadrului legislativ de către autoritățile competente. Planurile noastre nu s-au schimbat și în continuare dorim să investim în proiecte de turbine eoliene offshore. Este vorba de capacități de 300-500 MW care, conform estimărilor inițiale, ar reprezenta o investiție de aproape 600 de milioane de euro. Banii îi vom lua de la stat și din Planul de Redresare".

Un alt investitor privat care și-a manifestat interesul pentru eolienele offshore din Marea Neagră este Gabriel Comănescu de la Grup Servicii Petroliere (GSP), compania care a demarat recent, alături de americanii de la Black Sea Oil &Gas, exploatarea zăcămintelor de gaze naturale dintr-un perimetru offshore din Marea Neagră.

„Spre deosebire de ceilalți potențiali jucători din piață, GSP are deja studii dezvoltate pe zona de proiecte eoliene offshore din care reiese că există anumite zone unde pot fi montate aceste parcuri pentru că nu le poți monta oriunde. Am văzut că au apărut unele companii care anunță proiecte, ba chiar că au licență dar cred că vând doar pielea ursului din pă-

dure. Se pot pune turbine eoliene cu putere de circa 2.000 de MW, chiar și mai mult, însă e cu cu dus și întors, e nevoie de discuții tehnice aprofundate. Putem să începem oricând după ce iese legea care e pierdută pe undeva, nu știu ce se întâmplă cu aceasta. Sper că, din toamnă, se vor adânci discuţiile pe această lege. Dintre toți cei care au anunțat că au proiecte sau intenționează să investească în astfel de proiecte, sunt singurul investitor care are, în momentul de față, toată harta vânturilor și tot ce mai e necesar pentru a demara rapid investiția", susține Gabriel Comănescu.

Euforie în restul lumii

Peste tot în Europa există o euforie de nedescris și greu de anticipat acum câțiva ani legată de instalarea de noi capacități de producție a energiei electrice din ferme eoliene amplasate în largul mării.

State cu tradiție în folosirea combustibililor fosili anunță zilnic noi proiecte gigantice în ferme eoliene în medie cu o capacitate de 2-5 GW pe fiecare proiect în parte.

Uniunea Europeană a anunțat recent un plan ambițios de a crește de cinci ori până în 2030 capacitatea de producție a energiei electrice din ferme eoliene offshore de la 12 GW în prezent, cu 20% peste consumul zilnic al României, la 60 de GW. Planul pentru 2050 este de 300 de GW: o creștere de 25 de ori față de momentul actual.

În încercarea de a bifa Green Deal-ul sau de a scăpa de dependența de combustibilii fosili din Rusia sau din cauza ambelor, țările puternic industrializate dar nu numai anunță aproape zilnic noi proiecte eoliene offshore.

În Marea Britanie, de exemplu, costurile pentru o investiție în ferme eoliene amplasate în largul mării au devenit, pentru prima dată, mai mici decât cele din eolianul de pe uscat și chiar decât cele din energia solară.

Spre deosebire de ceea ce se prefigu-

State cu tradiție în folosirea combustibililor fosili anunță zilnic noi proiecte gigantice în ferme eoliene.

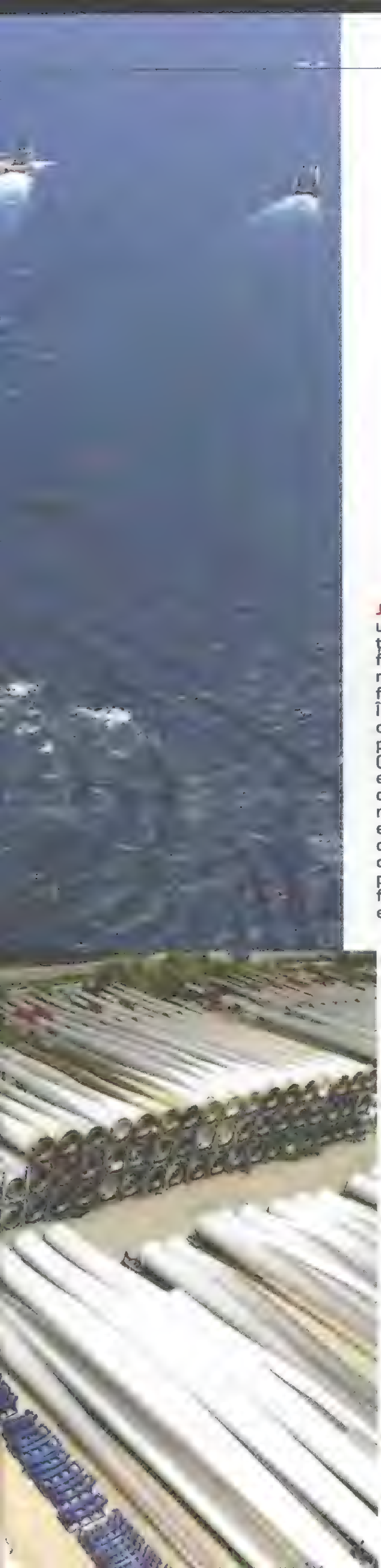

JAPONIA, una dintre țările care folosește la maximum forța vântului. În imagine, o turbină plutitoare (sus). China este una dintre cele mai mari țări exportatoare de componente pentru fermele de eoliene.

reazã în România, mersul unui proiect de acest tip este relativ simplu şi transparent: autoritatea de stat anunţă un perimetru pe care-l scoate la licitaţie iar cel mai bun câştigă.

Să luăm exemplul Germaniei, dependentă de gazul rusesc, care a fost extrem de aproape să opereționalizeze, înaintea invadării Ucrainei de către trupele ruseşti, conducta de gaze naturale Nord Stream 2 ce i-ar fi adus o cantitate consistentă de gaze naturale rusești ieftine: Agenţia Maritimă Federală şi Hidrografică a lansat recent un plan de dezvoltare a perimetrelor unde pot fi amplasate ferme eoliene offshore și raportul de mediu pentru Marea Nordului și Marea Baltică pentru un total de putere instalată de 60 de GW până în 2038 și așteaptă ofertele competitive din parte investitorilor interesați. Aceștia pot trimite feedback până la sfârșitul acestei veri.

România, care are un potențial chiar mai bun decât al Germaniei, nu are la ora actuală nici măcar legislație și autoritate guvernamentală dedicată.

Chiar dacă Marea Neagră a devenit mai nesigură odată cu invadarea Ucrainei de către trupele ruse, putând creşte costurile pentru instalarea de ferme eoliene, există situaţii la case mai mari unde s-au găsit soluţii, unele chiar neortodoxe.

Japonia construieşte ferme eoliene offshore în zona ei economică exclusivă unde cad frecvent rachete lansate de regimul din Coreea de Nord, iar danezii sunt pe cale să amplaseze turbine eoliene în zone din largul mării destinate exclusiv exerciţiilor militare.

Bulgaria care are un potenţial de trei ori mai mic decât al României, conform aceluiași studiu al Băncii Mondiale, ne poate sufla această oportunitate prin atragerea înaintea noastră a unor investitori interesaţi dacă avansează mai rapid decât noi cu definitivarea cadrului legislativ, susţin experţii consultaţi.

Unii oficiali bulgari au lansat deja pe piaţă fie informaţii menite să înflorească potențialul real al Bulgariei pe zona de eolian offshore, fie au anunţat recent chiar un proiect comun cu România pe dezvoltarea unui parc eolian offshore la Marea Neagră, deşi n-a fost confirmat de autorităţile noastre.

PUBLICITATE

Dosar

RĂSPUNS
Forța de răspuns rapid NATO va crește de la 40.000 la peste 300.000 de militari și actualele batalioane desfășurate în opt țări est-europene ar putea fi mărite

ÎNOT
Campion mondial în țara cu doar un bazin olimpic omologat » P.56

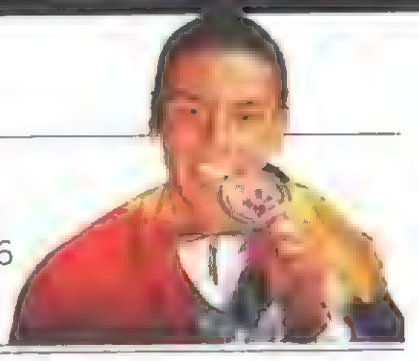

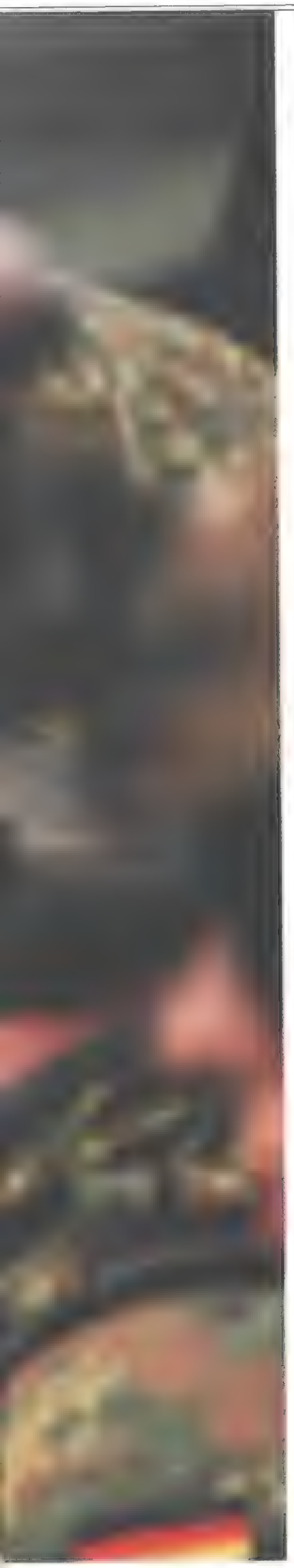

VIITOR

Occidentul se remodelează pentru noua lume

Occidentul se pregătește pentru o lume mai dură și mai puțin predictibilă. NATO își crește capacitatea militară în Europa de Est, iar UE se transformă, tot mai mult, dintr-un proiect economic într-unul strategic. Acum, pe agendă este confruntarea cu Rusia, dar ar putea fi doar o prefață pentru provocarea chineză. Plus că extinderea strategică a UE către est influențează politica internă a României.

NATO ŞI UE SE PREGĂTESC PENTRU NOUA LUME. Una mai puţin previzibilă şi mai periculoasă. Iar mesajul din noul Concept Strategic adoptat de Alianţa Atlantică este fără echivoc: Rusia este definită drept „cea mai semnificativă şi directă ameninţare" la adresa securităţii aliaţilor.

În timp ce China devine o „provocare serioasă", alianţa occidentală a decis extinderea cooperării cu partenerii săi din zona indo-pacifică. Australia, Japonia, Noua Zeelandă şi Coreea de Sud au participat pentru prima dată, în calitate de invitaţi, la un summit NATO. Nu a fost însă prezentă India, principalul client al Rusiei în materie de armament.

În primul rând, aliaţii au decis o consolidare puternică a flancului estic. Forţa de răspuns rapid va creşte de la 40.000 la peste 300.000 de militari şi actualele batalioane desfăşurate în opt ţări est-europene ar putea fi mărite la nivel de brigăzi.

O altă decizie majoră a fost extinderea cu Finlanda şi Suedia, o mişcare pusă mult timp sub semnul întrebării de ameninţările Turciei că va uza de dreptul de veto.

Aliaţii au decis un plan substanţial de ajutorare a Ucrainei, precum şi intensificarea sprijinului pentru state terţe „supuse unui risc de agresiune rusă", cum ar fi Bosnia-Herţegovina, Moldova şi Georgia.

Europa avansează spre est - și acesta este un pas strategic

Deciziile Alianţei Atlantice au venit la scurt timp după ce Consiliul European a luat, de asemenea, opţiunile maximale în privinţa cererilor de aderare ale Ucrainei, Moldovei şi Georgiei. Primele două au primit undă verde pentru deschiderea negocierilor, iar UE şi-a arătat deschiderea şi în privinţa Georgiei.

„Putin îşi dorea finlandizarea Europei şi, în schimb, obţine NATO-izarea", a comentat preşedintele american Joe Biden.

La fel de bine, Vladimir Putin poate să constate că, după ce a răspuns aspiraţiilor europene ale Ucrainei, în 2014, prin anexarea Crimeei şi susţinerea separatismului în Donbas, acum, prin războiul la scară largă, „a obţinut" promisiunea de aderare pentru Ucraina şi Moldova. Adică o deschidere foarte puţin probabilă înainte de 24 februarie.

Şi este remarcabil, câtă vreme statele membre UE aveau în faţă mai multe opţiuni pentru Ucraina şi Republica Moldova.

În unele capitale se ridicau semne de întrebare cu privire la credibilitatea procesului de extindere, având în vedere întârzierile şi blocajele în cazul Balcanilor de Vest, regiune a cărei vocaţie europeană

de **OVIDIU NAHOI**

Foto PROFIMEDIA

fusese demult recunoscută. Existau, de asemenea, opinii potrivit cărora deschiderea negocierilor ar fi urmat să vizeze doar Ucraina, țara care a capitalizat atâta simpatie după invadarea de către Rusia.

Având în vedere abordările diferite ale dosarului ucrainean, Cei 27 ar fi putut cădea la nivelul minim de consens, ca de atâtea ori în istoria Uniunii. De pildă, ar fi putut lansa un mesaj de susținere pe mai departe a eforturilor Ucrainei, Moldovei și Georgiei de apropiere de Uniunea Europeană. Dar nimic mai mult.

Liderul de la Kremlin avea, așadar, destule motive să mizeze pe o lipsă de coeziune și coordonare a aliaților și a partenerilor din UE în privința dosarelor importante.

Președintele turc Recep Tayip Erdogan amenințase că va bloca dosarul aderării Finlandei și Suediei la NATO. Iar prietenul Rusiei de la Budapesta, Viktor Orban, se arătase gata să blocheze deschiderea negocierilor UE cu Ucraina și Moldova, punând condiția imposibil de îndeplinit ca aceste dosare să fie aprobate concomitent cu cele ale Georgiei și Bosniei și Herțegovina.

Iată însă că „rebelii" au fost puși la punct și aliații din cadrul NATO și partenerii din Uniunea Europeană au atins niveluri maxime de ambiție. Ceea ce arată că ceva important s-a schimbat în abordarea europenilor. Dacă „europenizarea" Balcanilor înseamnă ordonarea „curții din spate", extinderea spre est, către fostul spațiu sovietic, considerat de Rusia drept„vecinătate apropiată", este o opțiune strategică.

Putin a reușit (aproape) imposibilul: să trezească și să remodeleze Occidentul

Deciziile luate în ultimele săptămâni schimbă modul în care Occidentul – un concept în care se includ acum și partenerii din Asia-Pacific - va aborda lumea în următoarele decenii. O transformare fundamentală este conștientizarea de către Occident a pericolului cooperării cu puteri autoritare revizioniste. Ideea potrivit căreia comerțul și investițiile vor menține aceste puteri la un nivel de cooperare rezonabil s-a dovedit a fi o imensă greșeală. Această politică nu a făcut decât să vulnerabilizeze Occidentul și să-l pună acum în fața unor crize multiple, cum este cea energetică sau foametea din țările „lumii a treia".

„Să nu ofensăm Rusia" – era o formulă des întrebuințată în cancelariile occidentale. Este însă tot mai mult abandonată și aceasta tocmai din cauza Rusiei, care a declanșat atacul nesăbuit și sângeros împotriva Ucrainei.

O altă schimbare importantă este transformarea tot mai evidentă a Uniunii Europene dintr-un proiect economic și comercial într-unul strategic – o alianță de securitate care își extinde puternic influența asupra statelor membre și a regiunilor învecinate.

Uniunea Europeană se transformă dintr-un proiect comercial într-unul strategic

Războiul din Ucraina face tot mai mult din Uniunea Europeană echivalentul economic al NATO, pentru a descuraja autocrații agresivi. Când Kievul, Chișinăul și Tbilisi au semnat cererile de aderare, au avut în vedere, de bună seamă, avantajele economice care decurg din apartenența la Uniune dar și ceva în plus: stabilitatea și securitatea conferite de marele proiect european. Este posibil?

Uniunea Europeană nu are o armată demnă de acest nume, dar este cel mai mare comerciant al lumii și cea mai mare piață integrată. Aceasta îi conferă instrumente strategice excepționale în lumea de azi.

Prin poziția sa în comerțul global, Uniunea Europeană își permite să fixeze standarde universale – cum a fost cazul normelor de poluare pentru motoarele cu ardere internă, de exemplu. Sau cu sistemul de protecție a datelor personale GDPR. Sau cu taxa-carbon la frontieră. Vrând-nevrând, lumea se aliniază standardelor europene, pentru a putea avea acces la această imensă piață. Poziția de mare jucător global a Uniunii Europene este întărită de marile acorduri comerciale pe care economii de pe tot cuprinsul planetei sunt interesate să le încheie cu europenii: de la Canada la Mercosur, de la Australia la Japonia și Coreea de Sud.

Acum, această formidabilă putere de negociere comercială se dovedește o armă eficientă în ce privește sancțiunile economice împotriva Rusiei.

Un răspuns militar direct din partea Vestului la agresarea Ucrainei ar fi fost de neimaginat, pentru că ar fi dus la un război generalizat, cu consecințe catastrofale pentru întreaga omenire. Europa și-a pus, așadar, la bătaie, pârghiile economice și financiare.

UE a adoptat șase pachete de sancțiuni , a înghețat bunurile a peste 1.100 de apropiați ai președintelui rus Vladimir Putin și a 30 de oligarhi. Majoritatea băncilor rusești au fost scoase

VLADIMIR PUTIN
a reușit mobilizarea Occidentului (foto stânga jos). Joe Biden a sprijinit financiar riposta Ucrainei. Xi Jinping, liderul Chinei, următoarea „provocare" a Occidentului (jos)

de pe pieţele financiare europene. Bunuri comerciale în valoare de aproape o sută de miliarde de euro sunt blocate.

Desigur, felul în care Rusia a reuşit până acum să facă faţă sancţiunilor a fost pentru mulţi o surpriză.

Pe de o parte, pentru că Moscova continuă să încaseze sume încă importante de pe urma vânzării resurselor energetice.

Pe de altă parte, aliaţii pot constata acum că ruşii s-au pregătit de mult timp pentru invazie şi se aşteptau la măsuri de retorsiune în plan comercial, economic şi financiar, poate nu la această dimensiune, este adevărat.

Astfel că au încercat să se protejeze pe cât posibil. Reducerea livrărilor de gaz către Europa şi declanşarea crizei energetice, care a urcat la cer preţurile la petrol şi gaz metan au fost măsuri anume gândite de strategii Kremlinului, pentru a creşte preţurile globale.

Dar ruşii nu vor putea menţine stabilitatea economică şi nu vor putea alimenta la infinit maşinăria de război, în contextul sancţiunilor. Într-o lume bazată, totuşi, pe dolar, excluderea sectorului bancar este o imensă vulnerabilitate.

Rusia va pierde, de asemenea, enorm în sectoarele tehnologice, odată ce sancţiunile îi interzic acesul la materiale inovative şi tehnologii de vârf. Motiv pentru care industria auto s-a prăbuşit deja, urmată cu paşi repezi de cea aeronautică. Şi va veni la rând industria militară.

Rusia, „teren de încercare" pentru China

În privinţa sancţiunilor, agresiunea rusă a determinat o coordonare între SUA şi UE greu de anticipat cu ceva timp înainte, date fiind numeroasele diferende comerciale.

Să nu uităm că, la sfârşitul anului 2020, la puţin timp de la victoria lui Joe Biden împotriva lui Donald Trump, când încă democratul nu-şi preluase mandatul la Casa Albă, Consiliul UE stabilea un controversat acord de investiţii cu China. Un acord pe care instituţiile europene nu l-au mai ratificat, în cele din urmă.

Dar episodul a arătat lipsa de încredere pe cele două maluri ale Atlanticului ce părea să persiste chiar după mult dorita – cel puţin de către europeni – plecare de la putere a lui Donald Trump.

De data aceasta, sancţiunile s-au stabilit de comun acord între Washington şi Bruxelles Şi aşa ar trebui să funcţioneze lucrurile pentru viitoarele conflicte, inclusiv pentru confruntarea cu China, adevărata provocare a anilor ce vin. Din acest punct de vedere, criza declanşată de Rusia pare a servi doar pentru reglarea tirului.

Dincolo de război: competiţia pentru câştigarea păcii

Poate câştiga Ucraina pacea? Iată o întrebare care îşi face loc tot mai mult pe agenda internaţională, chiar dacă războiul continuă cu mare intensitate.

Dar chiar şi aşa, urgenţa este evidentă: circa 3,5 milioane de ucraineni îşi văd casele avariate sau distruse, aproape jumătate din ţară este înţesată cu explozibili, infrastructura este în mare parte făcută praf.

La 4 şi 5 iulie a avut loc în oraşul el-

FOTO: PROFIMEDIA

veţian Lugano prima conferinţă pentru reconstrucţia Ucrainei, cu participarea a opt şefi de guverne, 15 miniştri, 14 organizaţii internaţionale, 350 de reprezentanţi ai sectorului privat şi 210 ai societăţii civile.

Conferinţa fusese planificată cu mult înainte de război, pentru a discuta despre reforme şi lupta împotriva corupţiei în Ucraina. Dar, dat fiind contextual actual, participanţii şi-au propus trasarea unei foi de parcurs pentru reedificarea ţării, chiar dacă în acest moment nu este clar momentul în care procesul de reconstrucţie va putea fi început efectiv. Ideea este de a strânge 100 de miliarde de euro în prima rundă de finanţare şi de a completa suma în anii următori. Printre contributori: guvernele occidentale şi marile instituţii financiare internaţionale cum ar fi FMI, Banca Europeană de Investiţii.

De exemplu, Banca Europeană de Investiţii (BEI) s-ar implica în special prin crearea unui „fond fiduciar UE-Ucraina", care va canaliza banii. Fondul Monetar Internaţional s-a angajat deja să verse 1,2 miliarde de dolari,iar Banca Mondială se va număra, la rândul ei, printre participanţi. Acest proiect de mari proporţii este denumit iese deja „Planul Marshall pentru Ucraina" – o referire la ajutorul pe care Statele Unite l-au oferit Europei de Vest după cel de-al Doilea Război Mondial. Ceea ce trebuie să aibă o sonoritate extrem de deranjantă al Kremlin: dacă ideea de Plan Marshall este resuscitată, înseamnă că Rusia joacă rolul Germaniei naziste.

Dincolo de simboluri, însă, miza politică şi strategică este uriaşă.

Ucraina a suferit mari pagube. De cealaltă parte, Rusia a reuşit să obţi-

MAIA SANDU,
alături de președintele Macron – viitorul Moldovei e european (stânga). Președintele Zelenski a adus Ucraina în anticamera UE (dreapta)

nă controlul asupra unor regiuni din Donbas și sudul Ucrainei în urma unor bombardamente sistematice, care au șters de pe fața pământului orașe întregi, precum Mariupol.

Nu se știe unde se va stabili linia de demarcație la sfârșitul conflictului – ucrainenii și-au pus în gând să o ducă la limitele teritoriale din 1991.

Dar un lucru este clar: în timp ce teritoriile ucrainene se vor reface cu sprijin occidental, Rusiei îi va reveni misiunea imposibilă de a face același lucru în contiții de sancțiuni severe și izolare economică și financiară. O competiție pe timp de pace, în care șansele Moscovei sunt minime - și rămâne de văzut ce va zice despre asta chiar populația Rusiei. În deschiderea conferinței de la Lugano, președintele ucrainean Volodimir Zelenski a afirmat că reconstrucția Ucrainei este o sarcină a lumii civilizate. Mai mult decât atât: este un obiectiv strategic.

FOTO: PROFIMEDIA

REPUBLICA MOLDOVA: „Unirea“ se face prin Europa

Includerea Republicii Moldova „la pachet“ cu Ucraina a fost o surpriză pentru unii europeni, care așteptau, probabil, ca doar guvernul de la Kiev să primească „unda verde“ pentru deschiderea negocierilor de aderare. O surpriză și nu prea, cel puțin privită dinspre București.

Poate consecvența nu este mereu calitatea numărul unu în cazul politicilor românești. Dar nu și în acest caz. România a fost un „avocat“ al europenizării Republicii Moldova, mai cu seamă după ce drumul Bucureștiului către aderare a devenit clar. Guvernele și președinții care s-au succedat la București au urmat această linie fără modificări esențiale. Sprijinul Bucureștiului a continuat chiar și atunci când la Chișinău s-au aflat președinți sau guverne care nu aveau nimic în comun cu Europa – sub comuniștii lui Voronin sau socialiștii lui Dodon, de exemplu.

Acordarea statutului de țară candidată Republicii Moldova este într-o măsură importantă un rezultat al eforturilor diplomaților și liderilor politici români. Și jocul nu a fost simplu.

Dacă Ucraina, victima agresiunii ruse, întrunea un sprijin aproape unanim, lucrurile nu stăteau în același mod și cu Republica Moldova. În definitiv, micul stat dintre Prut și Nistru nu fusese atacat de ruși. Și chiar guvernul de la Kiev lăsase să se înțeleagă că își dorește să fie primul nominalizat în cursa către aderare, nu alături de alții.

În cele din urmă, chiar și Kievul a acceptat alăturarea de Republica Moldova, iar aici, meritele Bucureștiului sunt probabil la fel de mari ca și angajamentul reformist al președintelui și guvernului de la Chișinău.

Prezența la Kiev a președintelui român, alături de liderii din Franța, Germania și Italia, stă mărturie asupra rolului jucat de România în acest proces.

Decizia privind Republica Moldova are reprecusiuni și asupra politicii interne din România. Aceasta aruncă în derizoriu proiectul etnocentrist, din care extrema dreaptă și-a făcut stindard politic.

Conform acestei viziuni, unirea ar fi urmat să rezulte în urma unui act de voință exprimat la București și Chișinău.

În consecință, Republica Moldova ar fi urmat să fie inclusă în „patria mamă“, România. Practic, o negare a suveranității Republicii Moldova - recunoscută, totuși, de România.

Și nu este singurul semn de întrebare. De fapt, aspectele practice, de ordin politic, juridic și de drept internațional au fost lăsate mereu în ceață. Cum ar putea fi convinsă, de exemplu, clasa politică din Republica Moldova să voteze pentru desființarea propriului stat? Apoi, cum se poate realiza o uniune politică între un stat care îndeplinește standardele de aderare la Uniunea Europeană, România și un altul, Republica Moldova, care nu le îndeplinește?

Ca să nu mai vorbim de NATO: România este stat membru, în Republica Moldova, opinia publică susține puternic neutralitatea înscrisă în Constituție. Și nici măcar agresiunea rusă nu a schimbat percepțiile, precum în Finlanda și Suedia.

Dar pentru cei care au făcut din „unionism“ o politică, lozincile au luat mai mereu fața discuțiilor serioase.

Odată cu primirea statutului de țară candidată de către Republica Moldova, proiectul unității naționale capătă un nou sens, de data aceasta sub umbrela unei construcții de secol XXI, a unei Uniuni Europene tot mai integrate.

Ceea ce înseamnă că extrema dreaptă își pierde una dintre principalele ei arme propagandistice – unionismul – care a fost punctul ei de plecare, înaintea șansei aproape nesperate date de pandemie.

Extrema dreaptă, profund anti-UE, se prezenta ca unic depozitar al luptei pentru unitate națională. Acum, lucrurile devin clare și neconvenabile pentru „ultrașii“ politicii: Unirea se face prin Europa.

UCRAINA

RĂZBOIUL TRĂIT

Experiența unui război, când lângă tine se moare, te transformă. Remus Cernea a fost corespondentul de război al *Newsweek România* în Ucraina pe parcursul lunii iunie.

FOTO PROFIMEDIA

ÎN ANUMITE CONDIȚII, ÎȚI ÎNTREGEȘTE viziunea asupra lumii, asupra brutalității ei, și înțelegerea fragilității tuturor construcțiilor ideatice, societale și arhitecturale, ca și a vieții umane, aducându-te cu picioarele pe solul arid al unei realități dezvrăjite de iluzii. În altele, te poate traumatiza și îți poate surpa fundamentele morale, emoționale și de gândire necesare unui echilibru interior. Zgomotul exploziilor care aduc moartea în proximitatea ta și a celor dragi ți se întipărește în minte pentru totdeauna. Oricând vei mai auzi un sunet asemănător, amintirea acelor clipe îți va inunda, din nou, conștiința.

Teama organică că poți fi rănit sau ucis în orice clipă te pune forțat în fața unei conversații cu moartea care nu are cum să nu schimbe lucruri importante înlăuntrul tău. Desigur, efectele pot varia de la individ la individ ca intensitate. Iar nuanțele și filtrele prin care ele sunt trecute pot fi foarte diferite. Dar efecte profunde și durabile sunt resimțite de către foarte mulți dintre cei care au experiența directă a războiului.

de
REMUS CERNEA

Zeci de milioane de ucraineni au fost aduși de Rusia lui Putin în postura de a trăi, practic zi de zi, sub sunetul alarmelor antiaeriene și al exploziilor. Noi, în România, avem memoria Revoluției, a Mineriadelor și a altor câtorva momente de violență în spațiul public care încă sunt răni deschise pentru istoria noastră recentă. Ucrainenii văd zi de zi cum nenumărați compatrioți de-ai lor sunt uciși, brutalizați, deportați, violați, jefuiți, ori alungați de la casele lor, cum orașele și satele le sunt bombardate, cum patrimoniul lor cultural și istoric este nimicit, cum invadatorii ruși încearcă să le radă țara de pe fața Pământului. Tămăduirea unor astfel de răni istorice va presupune mult timp și efort. Iar pentru asta sunt necesare mărturiile, solidaritatea și sprijinul pe care le pot oferi, o dată în plus, corespondenții de război și toți cei care participă la ajutorarea ucrainenilor.

Astfel de gânduri m-au motivat să merg în Ucraina, de unde am transmis timp de aproape o lună. Materialele ce urmează, surprinse în Kiev și Harkov, reprezintă astfel de mărturii utile, sper, unei înțelegeri mai ample a tragediei incomensurabile prin care trec cetățenii din țara vecină.

„Veniți și luptați în Ucraina!“

Ryan Routh recrutează voluntari pentru Legiunea Internațională.
Americanul aduce din nou în discuție valorile implicate în susținerea Ucrainei.

***Newsweek România*: Cine sunteţi şi de ce sunteţi aici?**

Ryan: Am 56 de ani şi sunt din statul North Carolina, dar acum locuiesc în Hawaii. (...)

Dacă multe alte conflicte sunt cumva într-o zonă gri, pentru mine acest conflict este categoric de tipul alb sau negru. Este în mod clar despre lupta dintre bine şi rău.

Suntem în situaţia în care ucrainenii şi restul lumii manifestă grijă, bunătate, generozitate, lipsă de egoism, dorinţă de a avea grijă unii de alţii şi trebuie să susţinem toate aceste valori.

Acesta este cel mai important lucru din lume: să arătăm că fiinţele umane dovedesc bunătate şi că avem grijă unii faţă de ceilalţi şi că umanitatea este unită şi că mergem înainte împreună.

Simţim durerea unor ţări care eşuează sau în care sunt conflicte, şi ne bucurăm la succesele altor ţări care reuşesc mai bine şi care lucrează împreună.

Din cine ştie ce motiv, Rusia nu înţelege acest concept de a fi împreună şi că ar trebui să ne înţelegem şi să lucrăm împreună.

Şi ce faceţi aici, în Ucraina?

Scopul meu iniţial a fost să vin să lupt. Cu toţii, de pe întreaga planetă, ar trebui să fim motivaţi, pentru a susţine Ucraina şi armata sa, indiferent de gen, vârstă, ori alte caracteristici.

Avem oameni minunaţi care au venit să lupte aici, dar este o fracţiune mică din numărul celor care ar trebui să fie în Ucraina. Suntem într-o conjunctură critică a războiului în care stăm pe muchia unui zid şi vom vedea cine va câştiga, binele sau răul. Acum suntem în situaţia în care mulţi încă se plâng sau discută dacă acest război este important sau nu. Suntem într-un moment în care întrebarea este: susţinem umanitatea, drepturile omului şi toate acele lucruri care sunt bune pentru lumea noastră sau ignorăm acest război?

Dacă fiecare se complace în a nu se implica în această luptă, ghiciţi atunci cine va câştiga.

Astfel că stând liniştiţi şi lăsând viaţa să decurgă normal ori plângându-te că preţul combustibilului a crescut sau cu privire la luxul vieţii pe care o duci, în oricare ţară trăieşti, este inacceptabil.

Ce v-a impresionat mai mult de când sunteţi aici?

Călătoria mea în Irpin a fost impresionantă, am văzut clădiri arse şi distruse. De asemenea, foarte emoţionant pentru mine a fost să vorbesc cu oamenii care au venit aici să ajute. Când vorbeşti cu tineri de 20 şi ceva de ani care au vândut totul pentru a veni aici să lupte, vezi ce înseamnă eroismul. Au venit aici să îşi rişte viaţa pentru umanitate, pentru ucraineni. Este uimitor cum avem această separare între oameni care sunt altruişti, curajoşi şi minunaţi şi dispuşi să îşi vândă tot ceea ce au pentru a veni aici şi a salva vieţi, a proteja copii şi a-i ajuta pe ucraineni.

Cum aţi convinge oamenii să se alăture Legiunii Internaţionale?

În ce priveşte implicarea militară, da, dacă aveţi experienţă militară sau chiar dacă nu aveţi, vă încurajez să veniţi şi să luptaţi. Avem unităţi peste tot. Am adăugat într-o unitate chiar un japonez de 74 de ani. Avem femei înrolate, aşa că indiferent de gen sau de vârstă, indiferent de nivelul de pregătire sau chiar dacă nu aveţi pregătire, vă puteţi alătura. N

Ryan Routh (stânga) împreună cu Remus Cernea

BIBLIOTECA ALEPH

Reprezentații Legiunii Internaționale în Ucraina. Damien Magrou, purtătorul de cuvânt (jos)

Apel la Musk împotriva lui Putin

„Grinch", un american veteran în Irak venit să lupte în Legiunea Internațională i-a cerut lui Elon Musk să se implice în furnizarea de echipamente necesare efortului de război în Ucraina.

DECLARAȚIA A FOST FĂCUTĂ ÎN Harkov, orașul bombardat intens și zilnic de către ruși. Militarul a mărturisit că este admirator al Tesla și că Legiunea Internațională are nevoie inclusiv de echipamente de comunicații care pot salva vieți.

În conferința de presă de la Centrul Media din Kiev, Damien Magrou, purtătorul de cuvânt al Legiunii Internaționale, a respins declarațiile rusești privind numărul de membri ai acestei legiuni uciși în Ucraina.

Răspunzând, în timpul conferinței de presă, întrebărilor *Newsweek România*, Damien Magrou a spus: „Pot confirma că sunt voluntari din România, dar nu pot spune care este numărul lor".

***Newsweek România*: Ce le-ați spune celor din România sau din alte țări pentru a se alătura Legiunii Internaționale?**

Damien Magrou: Le-aș spune veniți și alăturați-vă pentru că avem nevoie de mai mulți oameni curajoși, cu experiență militară, care au capacitatea și voința de a-i ajuta pe ucraineni să învingă această invazie fascistă! Desigur, dacă ești în România sau în orice altă țară și urmărești această conferință de presă, dacă ai experiență militară, știi cum să folosești o armă și ai mai fost în teatre de război, te invit să intri pe site-ul nostru fightforua.org.

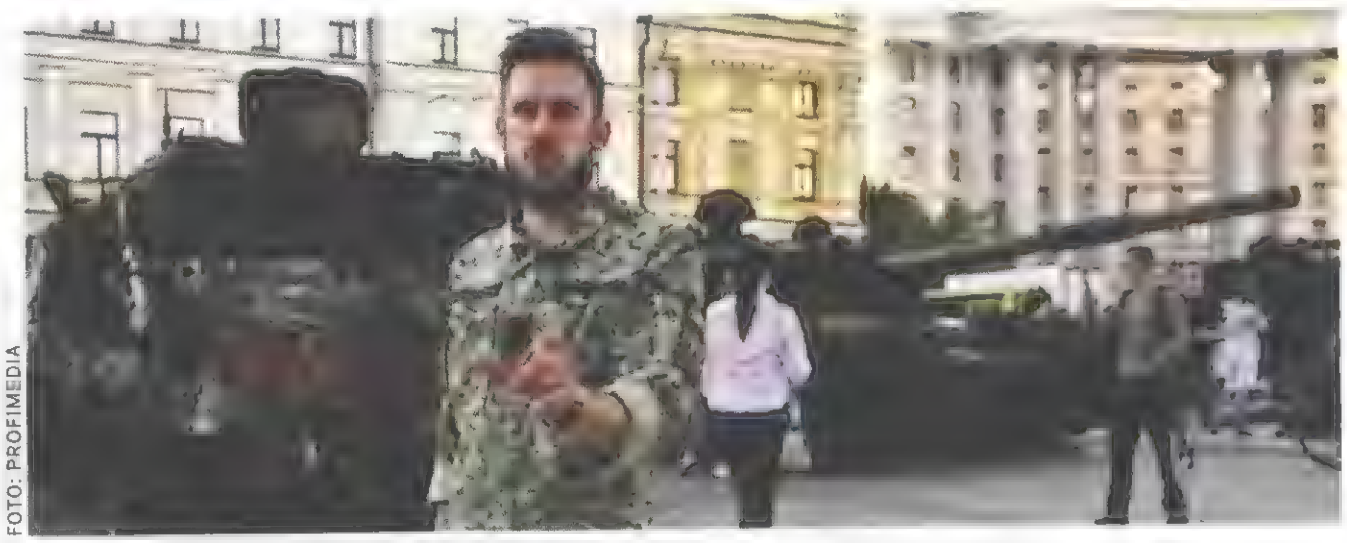

FOTO: PROFIMEDIA

Legiunea cu 20.000 de recruți

Rusia a acuzat România că îngăduie trimiterea de mercenari pentru a lupta împotriva invaziei ruse. *Newsweek România* a întrebat dacă există români care luptă alături de Zelenski la Ministerul de Externe și Ambasada Ucrainei la București. dar nu a primit răspuns.

Ceea ce știm sigur este că alături de Ucraina luptă voluntari din toată lumea care ajută cauza ucraineană.

Până la jumătatea lunii martie, Ministerul de Externe raportase peste 20.000 de cereri depuse de recruți din 52 de țări. Zeci de străini ceceni, britanici, canadieni, americani, georgieni, polonezi și belarusi au fost confirmați că luptă în apropiere de Kiev. Unii chiar au propriile lor formațiuni naționale, cum ar fi Batalionul Belarus din Kastuś Kalinoŭski. Dar, oricâtă experiență ar avea, toți spun că șocul confruntării cu inamicul rus este imens.

Fotografii REMUS CERNEA

Singurele tancuri, blindate și piese de artilerie rusești care au ajuns la Kiev, de la începutul acestui război, sunt cele aduse în cimitirul tancurilor amenajat în Piața Sfântul Mihail. Toate au fost distruse de către armata ucraineană în ultimele patru luni, în timpul luptelor pentru apărarea capitalei.

Cimitirul de tancuri rusești din Kiev

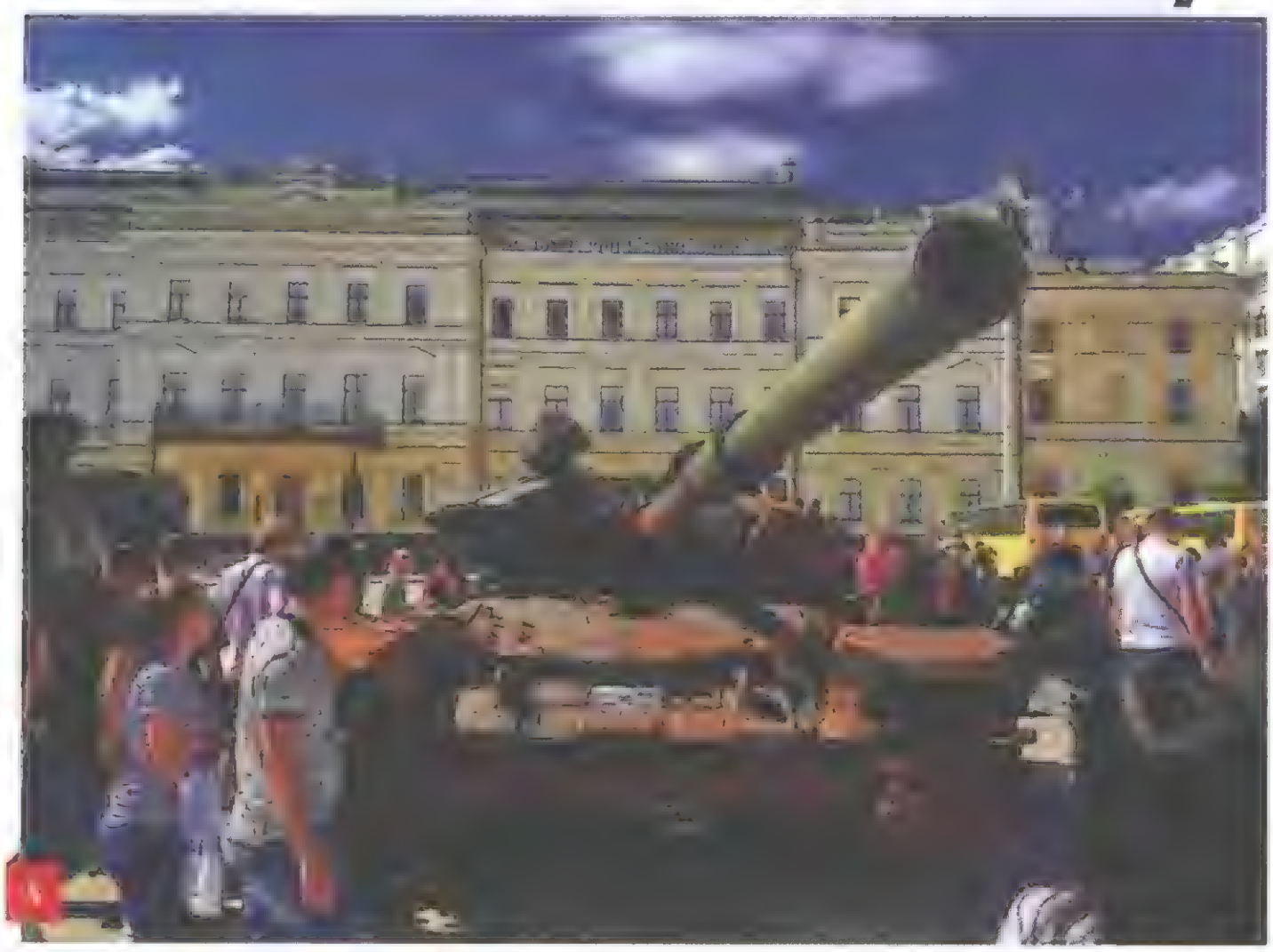

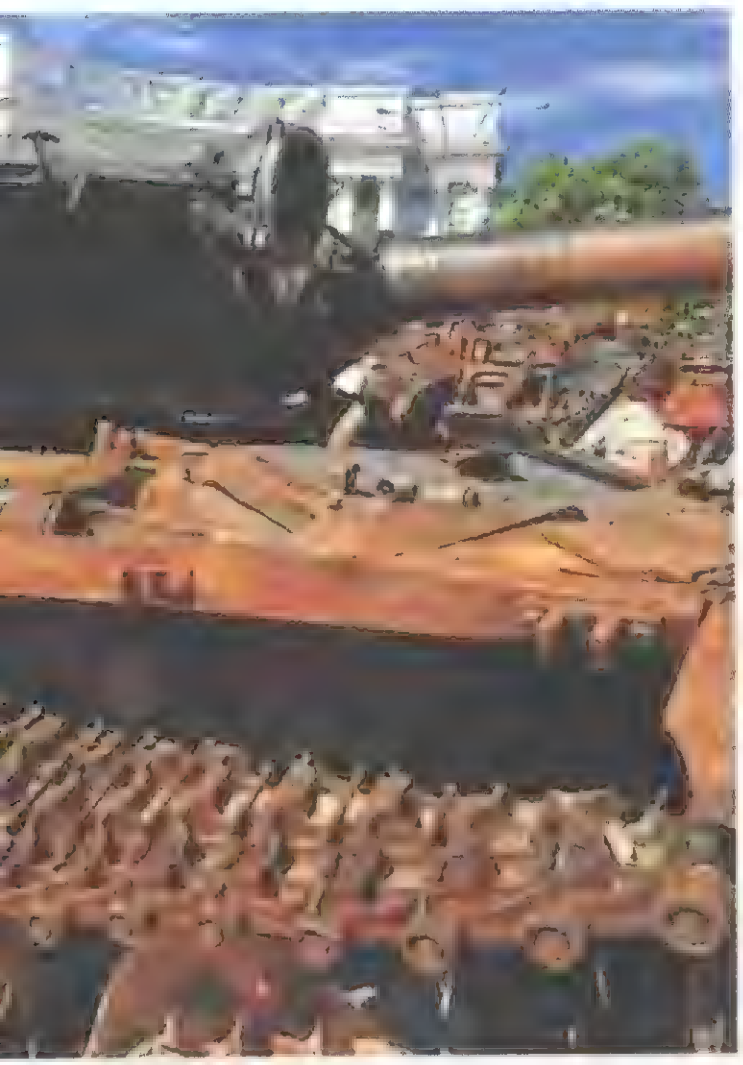

ri

1. Mii de oameni vin să le vadă, iar printre ei s-a numărat și un cuplu care tocmai își celebra nunta, cei doi miri fiind protejați de veste antiglonț. 2. Acest tanc T-72 B a fost distrus în timpul luptelor din zona aeroportului Antonov de lângă Hostomel. 3. Toate exponatele cimitirului de tancuri rusești din Kiev sunt arme utilizate împotriva Ucrainei după începerea invaziei pe scară largă din 24 februarie 2022. 4. Chiar dacă singurele tancuri rusești ajunse la Kiev sunt cele din aceste imagini, alarma antiaeriană sună des, iar capitala Ucrainei este periodic lovită de rachete care răpesc viața unor civili. 5. Oamenii încearcă să își vadă de viața obișnuită, străzile fiind pline de viață, dar semnele războiului sunt la tot pasul și aproape în fiecare piață vezi statui protejate de saci cu nisip. 6. Decizia de a acorda statutul de țară candidată la Uniunea Europeană pentru Ucraina oferă speranța că, în următorii ani, țara vecină se poate alătura familiei democratice din care dorește să facă parte cu orice preț, dovedindu-și acum capacitatea uriașă de sacrificiu pentru libertate și prosperitate.

Fotografii REMUS CERNEA

Irpin, orașul cu distrugeri postapocaliptice

1. L-am însoțit la Irpin, alături de numeroși jurnaliști din toată lumea, pe Eamon Gilmore, reprezentantul special al Uniunii Europene pentru Drepturile Omului, care a declarat că toți cei responsabili pentru crime de război, inclusiv Putin, vor trebui deferiți justiției internaționale. 2. Am văzut mai întâi podul distrus într-o încercare eroică a armatei Ucrainei, încununată de succes, de a bloca înaintarea tancurilor rusești spre capitala Kiev. 3. Apoi am mers la centrul comercial Giraffe, care a fost bombardat masiv și unde imaginile sunt postapocaliptice, amintind de filmele despre războaiele viitorului. 4. Realitatea din Ucraina rivalizează cu imaginile distopice din literatură sau cinematografie și amintește și de distrugerile de la Cernobîl. 5. Orașul a fost intens bombardat, iar imaginile terifiante de acolo arată încă o dată cât de ușor se pot pierde lucruri comune, care țin de cotidian, cum ar fi mersul la un centru comercial. 6. Distrugerile pe care le știm din documentarele ori filmele artistice despre cel de-Al Doilea Război Mondial au devenit brusc contemporane cu noi, în mijlocul Europei. Ulterior, am ajuns și la Bucea, unde este acea groapă comună și unde rușii, cât au controlat orașul, au ucis foarte mulți civili.

Fotografii REMUS CERNEA

Victimele războiului

Bohdan Vakuenko *(foto dreapta)* din Liov, un tânăr de 23 de ani, a trebuit să plece împreună cu familia din orașul Harkov la începutul războiului.
A transmis un mesaj foarte inteligent
și foarte cald pentru români.

Newsweek România: **Cum ți-a schimbat acest război viața?**

Bohdan: A schimbat totul. Felul în care îmi privesc viața, felul în care îmi folosesc timpul, temele care mă îngrijorează, lucrurile care sunt importante pentru mine. Totul s-a schimbat. La fel pentru milioane de oameni. De asemenea, pentru familia mea, pentru că avem membri ai acesteia care s-au refugiat din calea războiului, dar și membri ai familiei care acum luptă în rândurile armatei.

Cum a fost prima zi de război?

Îmi amintesc foarte clar. M-am trezit la 5.00 dimineața cu un sentiment de apăsare sufletească. Nu bombele sau sirenele m-au trezit, ci un sentiment de îngrijorare. M-am uitat la telefon și am văzut știrea că Putin a inițiat o invazie generală a Ucrainei. M-a cuprins o teamă dincolo de cuvinte. Cu câteva zile înainte, Putin anunțase că vrea să anexeze Donbas. Imediat, împreună cu mama mea, am început să împachetăm. Oarecum ne așteptam, dar nu ne venea să credem.

Ce le-ai spune oamenilor care nu au văzut războiul?

Le-aș spune foarte simplu că acest război poate influența viitorul umanității, chiar dacă doar stai în expectativă și te gândești că Ucraina este Ucraina. Dar nu se va opri totul aici. Ceea ce a început aici poate dura foarte mult și nu știm nimic despre cum vor evolua lucrurile în viitor. Așa că nu rămâneți în expectativă, încercați să ajutați, faceți ce puteți și înțelegeți că acesta este un război de tipul alb sau negru: Rusia a atacat, iar noi ne apărăm. Iar asta este toată povestea.

Părinții copiilor care se refugiază în România le spun că au plecat într-o vacanță.

Este un film excepțional al actorului și regizorului italian Roberto Benigni, numit „Life is beautiful" (La vita è bella). Este despre oameni sub ocupația nazistă din Al Doilea Război Mondial. Situația e similară cu a noastră. Nu vrem să vedem copiii că sunt traumatizați. De aceea le spunem că e doar o vacanță. E o poveste frumoasă. Oamenii nu mor, ci doar se transformă în zâne și spiriduși. Pentru că dacă îți traumatizezi copiii acum, există riscul ca ei să nu se mai poată integra ulterior într-o societate normală. Nu spun că adulții, din cauza acestui război, nu vor avea nevoie de timp pentru a se reintegra într-o societate normală. Dar, pentru copiii expuși la ororile acestui război, așteaptă puțin. Optează să le spui aceste minciuni frumoase ca să sune lucrurile ceva mai bine. E pentru binele lor.

Ce ai transmite publicului din România?

În primul rând vreau să le spun „Mulțumesc" (pronunțat în limba română). Mulțumesc pentru primirea a peste 700.000 de refugiați din Ucraina. Mulțumesc pentru că nu ne-ați înfipt cuțitul pe la spate așa cum a făcut o anumită altă țară din zonă (aluzie la Ungaria). Mulțumesc pentru că ne-ați sprijinit și ne-ați înțeles. Mulțumesc pentru că sunteți un vecin bun care a realizat gravitatea problemei din Ucraina. Mulțumesc pentru că ați înțeles că nu noi suntem agresorul. Că nu suntem cei care acționează în mod incorect. Mulțumesc că ați înțeles că ucrainenii nu doresc altceva decât propria independență. Voi sunteți parte a familiei europene, noi vrem să fim parte a familiei europene. Practic parte a aceleiași familii. Pentru că dacă avem un frate (Rusia) care ne vrea morți, e mai bine să avem prieteni ca voi care ne doresc binele, decât un frate care ne atacă și pretinde că ne este rudă.

Veteran în Afganistan, voluntar în Ucraina

În Harkov, aproape de linia frontului, am vorbit cu Micka *(foto sus)*, un voluntar german din Legiunea Internațională.

ALARMELE SUNĂ ÎN ORAŞ ZILNIC, fiind înregistrate 10-20 de explozii la fiecare 24 de ore. Rușii trag cu rachete și cu artilerie cu rază lungă, de la 15-20 km de țintele vizate. Adesea sunt lovite zone civile și uciși ori răniți cetățeni obișnuiți. Mulți locuitori au părăsit orașul, bulevardele largi ale Harkovului fiind adesea aproape pustii. Legiunea reunește voluntari veniți din foarte multe țări, dar toți cei cu care am vorbit insistă că este nevoie de trimiterea urgentă a mai multor arme și a unor echipamente de comunicație și medicale care pot salva vieți.

***Newsweek România*: De ce ești în Ucraina?**

Micka: Nu lupt doar pentru ucraineni, lupt pentru libertate, pentru libertate completă în întreaga lume. Și cred că Rusia este un rău extrem de mare. Iar luptând aici este cel mai bun lucru pe care îl pot face.

Ce armă folosești?

Am o carabină M4 din Statele Unite, varianta 5.56. Este o armă foarte simplă. Muniția este foarte bună. E o armă potrivită pentru lupte de stradă. „Ea" nu este foarte lungă. O numesc „Ea" pentru că acesta este un specific german. Toate armele pe care le folosim primesc nume feminine (râde). Are un supresor care este foarte bun noaptea. Sunetul, flama și fumul țevii nu sunt foarte sesizabile. Atunci când tragi, este doar o sclipire mică, iar sunetul nu este puternic. Are un „red dot" (un tip de ochire reflector fără mărire pentru arme de foc, ce oferă utilizatorului un punct de vizare sub forma unui punct roșu luminos) care este bun pentru distanță medie de până la 600 de metri și unul care este pentru distanță de 2-300 de metri sau în interiorul clădirilor. Am și un bipod (două picioare), pot să stau la sol într-o poziție stabilă. Arma e stabilă pentru tragere. Te poți focusa pe țintă și poți trage. O poți fixa mai bine pe umăr și ai un sistem foarte rapid de schimbare a încărcătorului, lucru foarte util în luptele grele. În Afganistan, la fiecare 10-20 de minute talibanii reveneau. Când luptăm 2-3-4-5 săptămâni sau mai mult pentru un oraș, cum am văzut în Mariupol, această armă e perfectă. Părerile sunt împărțite printre soldați, dar opinia mea este că (Heckler & Koch) G36 din Germania este cea mai bună. Pot să spun asta din experiența mea în armata germană, la infanteria atașată blindatelor, e o armă minunată.

Ai luptat în Afganistan. Cât timp?

Da, 6 luni, în 2011. În Mariupol nu am luptat, dar cred că acei oameni sunt niște eroi. Să reziști atât de mult timp fără resurse...

Ce poți să ne spui despre camarazii tăi?

Îmi iubesc camarazii. Am venit de peste tot din lume, din toate țările. Avem același sânge roșu, așa că pentru mine dacă ești musulman este OK, dacă ești o persoană de culoare este OK. Îi iubesc foarte mult pe toți și luptăm umăr la umăr și murim umăr la umăr. Este un lucru foarte profund în inima mea, suntem ca o familie.

Ai un nume pentru armă?

Numele armei mele este Iulia.

Și de ce ai ales acest nume?

Atunci când am văzut arma, primul nume care mi-a venit în minte a fost Iulia.

Și Micka (numele scris pe armă)?

Este porecla mea. Nu îmi dezvălui numele pentru a-mi proteja prietenii și familia. Rusia are o listă cu luptătorii din Legiunea Internațională.

Da, înțeleg. Ce mesaj ai transmite întregii lumi?

Trimiteți-ne, vă rog, mai multe arme, arme grele, echipamente medicale. Iar acest mesaj este pentru germani: Nu doar vorbiți, ci faceți. Avem o țară foarte bună, Germania este un stat foarte industrializat, așa că faceți (ce trebuie făcut).

Fotografii REMUS CERNEA

Harkov, în ruine

ÎN PERIOADA ÎN CARE AM STAT în Harkov, alarmele antiaeriene și exploziile rachetelor și bombelor artileriei rusești au fost un fapt cotidian. Unele ținte au fost foarte aproape de zona în care mă aflam. Rușii au bombardat și zona industrială, și clădiri oficiale dar și multe ținte civile.

Alarmele și exploziile se auzeau, de regulă, cam de pe la 9.00 dimineața, până târziu în noapte. Acesta este războiul lui Putin, iar faptul că tiranul de la Kremlin a pornit această grozăvie îngrozitoare fără să ia în considerare dramele umane incomensurabile pe care le-a generat îl așează în rândul tuturor tiranilor sângeroși din istorie.

Am și prins în direct, în timpul unor LIVE-uri pe canalul meu de YouTube care poate fi urmărit aici https://www.youtube.com/c/RemusCerneaOfficial, explozii foarte puternice, în apropierea locului în care mă aflam.

Harkovul este aproape de granița cu Rusia (cca 35 de kilometri) iar frontul a atins și zona suburbiilor. Este cel de-al doilea oraș ca mărime din Ucraina, cu aproximativ 2 milioane de locuitori în 2021 (cu tot cu zona metropolitană) și cu 3 magistrale de metrou, comparabile, ca lungime, cu cele ale Bucureștiului. Pe harta online pusă la dispoziție de jurnaliștii ucraineni sunt marcate aproape 200 de locuri în care a fost lovit, adesea de mai multe ori!

1. Printre alte clădiri distruse se numără un centru de business din zona centrală. 2. De asemenea, o clădire ce pare veche și cu o arhitectură foarte frumoasă. 3. Rușii nu au cruțat nici un magazin Adidas aflat într-o clădire istorică. 4, 5, 6. Nu ai mult de mers prin oraș, mai ales zona centrală, pentru a întâlni clădiri atinse de explozii.

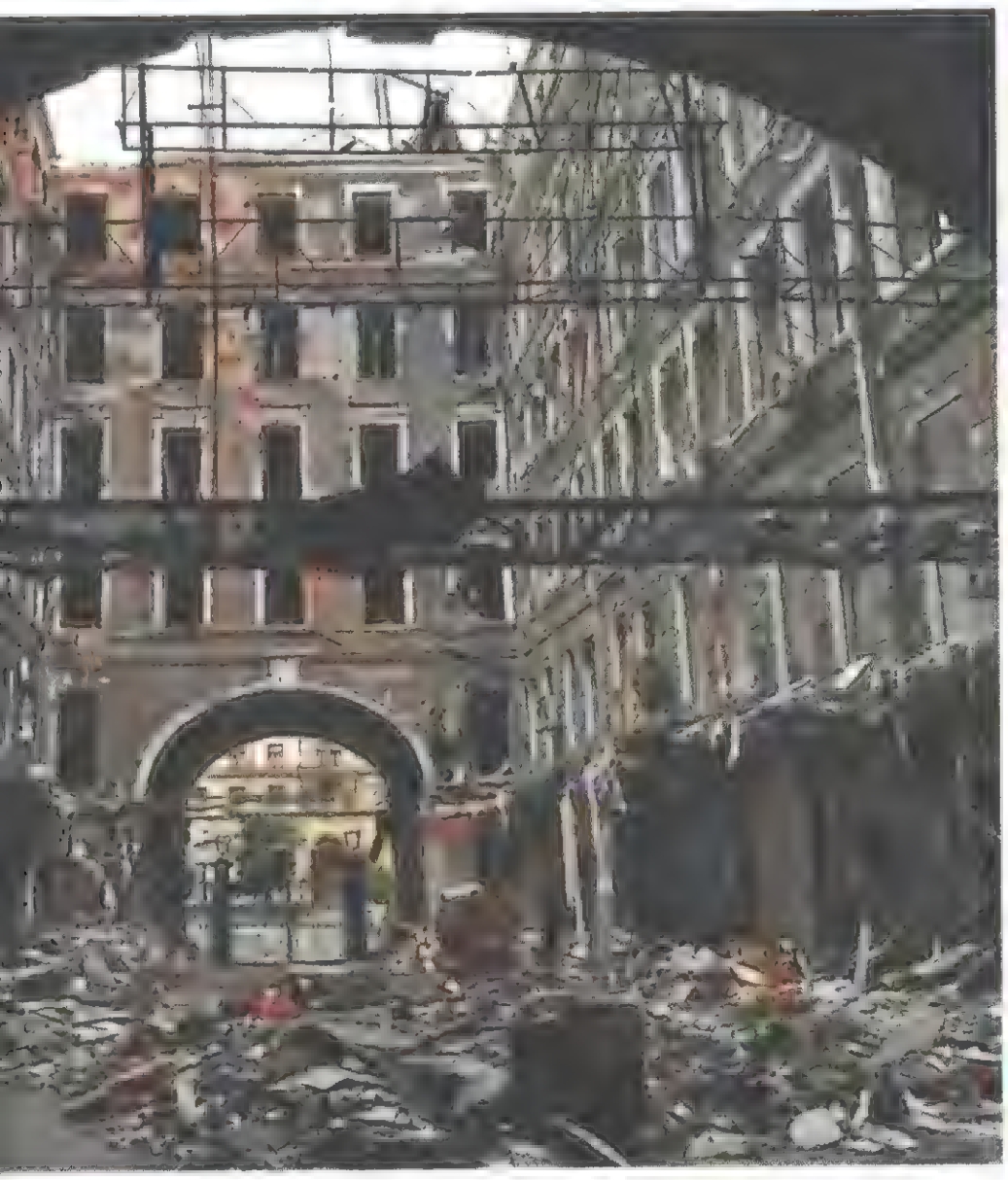

Fotografii REMUS CERNEA

Scumpirea grâului înseamnă revolte

Iosep Borrell, Înaltul Reprezentant al Uniunii Europene pentru Politică Externă și Politică de Securitate, a declarat că blocarea exporturilor de grâne din Ucraina de către Rusia reprezintă o crimă de război.

MINISTRUL AGRICULTURII, MYKOLA SOLSKYI a declarat în exclusivitate pentru *Newsweek România* că măsura cea mai bună pe care o poate lua România este de a creşte capacitatea de tranzit a mărfurilor la punctele vamale şi extinderea rapidă a facilităţilor portuare, mai ales în portul Constanţa.

Ministrul Agriculturii, Mykola Solskyi *(foto)* a spus „Spre exemplu, e necesară creşterea numărului de barje care să treacă prin canalul Sulina. Mai ales că vine sezonul în care şi România îşi exportă propriile grâne. Şi să fie discutate între autorităţile române şi ucrainene, cu implicarea firmelor de comerţ, care să fie logistica şi soluţiile necesare. Mai ales care să fie procentajul de grâne din România, respectiv Ucraina transportate cu prioritate, spre exemplu. Toate acestea ne-ar ajuta să avem evaluarea întregului cost al exporturilor. Iar asta ne va ajuta pe toţi să lucrăm şi să rezolvăm problemele mai uşor".

Infrastructura europeană nu e pregătită

În privinţa transportului pe uscat, ministrul nu poate oferi cifrele din raţiuni de securitate. Ruşii ar putea intensifica bombardamentele asupra capacităţilor ucrainene de export. Transportul spre Polonia şi spre porturile din ţările baltice se loveşte de problema infrastructurii şi a ecartamentul şinelor de tren, dar se caută soluţii. Totul va cere, însă, timp, actualmente infrastructura europeană nu e pregătită pentru a prelua un volum atât de amplu precum cel pe care îl exporta Ucraina pe mare.

Ministrul a mai spus că grânele din Rusia nu sunt supuse unui embargou, dar au fost identificate nave care transportă grânele furate din Ucraina pe care le duc în ţări precum Liban şi Siria. De asemenea, că acum nu ne confruntăm doar cu problema grânelor, ci şi a fertilizatorilor din Ucraina. Ţări precum Brazilia şi Canada, care depind de Ucraina, sunt tot mai îngrijorate.

600$, preţul critic

Potrivit unor surse de la Kiev, impactul faptului că exporturile de grâne din Ucraina sunt blocate de invazia rusească poate afecta grav numeroase ţări din Africa, Orientul Mijlociu şi Asia centrală. Preţul pe tona metrică de grâu a crescut de la 374 USD în ianuarie, la 495 USD în iunie. Se estimează că, dacă va ajunge la cca 600 USD, asta va lovi puternic foarte multe ţări. În Egipt şi alte ţări, ar putea izbucni revolte. Valurile migraţioniste asupra Europei s-ar putea intensifica din nou.

Speranţele pentru realizarea unui coridor de transport prin Marea Neagră nu s-au împlinit. Este posibil ca acest coridor de transport salvator să nu devină realitate. În acest context, preţurile vor creşte în continuare. Iar în luna iulie tensiunea se va ridica pe plan global. Înainte de război, Ucraina transporta 200 de nave de grâne pe lună. Acum poate transporta mult mai puţin din acea încărcătură. Cresc şi preţurile la asigurări şi preţurile de transport ale grânelor pe alte rute, odată cu riscurile, incertitudinea şi dificultăţile.

TRANSPORTUL SPRE POLONIA ŞI SPRE PORTURILE DIN ŢĂRILE BALTICE SE LOVEŞTE DE PROBLEMA INFRASTRUCTURII ŞI A ECARTAMENTULUI ŞINELOR DE TREN, DAR SE CAUTĂ SOLUŢII.

„Rusia este epuizată. Poate fi învinsă“

Andriy Zagorodniuk *(foto dreapta)*, fost ministru al Apărării (2019 – 2020) și actual Șef al Centrului pentru Strategii de Apărare de la Kiev, a vorbit despre slăbiciunile Rusiei la o reuniune cu jurnaliștii.

LA FINALUL ÎNTÂLNIRII ÎN CARE NU S-AU PUTUT face înregistrări video sau audio, fostul ministru al Apărării, implicat acum în aducerea cât mai rapidă a sprijinului militar extern pentru țara sa, a declarat, în exclusivitate pentru *Newsweek România*:

Andriy Zagorodniuk: Capabilitățile Rusiei nu sunt nelimitate. De aceea, noi nu considerăm că ei au capacitatea unei escaladări semnificative a războiului. S-a discutat mult despre asta, mai ales în primele două luni ale războiului.

Dar escaladarea convențională a agresiunii militare nu se va întâmpla. Cel puțin nu în viitorul predictibil. Îi vedem cum aduc un echipament militar foarte vechi pe terenul de luptă, inclusiv tancuri T62 din anii '60. Ceea ce este ridicol!

Nici măcar noi nu mai avem tancuri atât de vechi. Aruncă în luptă unități fără antrenamentul necesar. Vedem cum Rusia face reclamă la mobilizarea bărbaților în regiunea Donbas și Lugansk.

Toate acestea înseamnă că rușii preferă cantitatea în detrimentul calității trupelor și armamentului folosit. Asta înseamnă că nu mai au capabilități de calitate.

Iar de aici rezultă că sunt la limita posibilităților lor. Astfel că dacă noi presăm acum, mai ales dacă avem echipamente noi, putem începe să ne recuperăm teritoriile.

Asta explică de ce rușii s-au retras din zona Kiev și din zona Harkov și se concentrează acum pe Sievierodonetsk, din Donbas. Pentru că nu mai pot să facă acest lucru nicăieri altundeva pe front. Și nici acolo nu pot progresa rapid. Le-am ținut piept acolo de o lună și jumătate.

Așa că trebuie să creștem presiunea și să rotim tabla, începând contraofensivele. Pentru asta avem nevoie de cantități suficiente de artilerie cu rază lungă.

Așadar, imediat ce avem suficiente cantități de armament necesar, da, putem iniția contraofensivele.

***Newsweek România*: De cât timp ar avea nevoie Rusia pentru a se reface?**

Câteva luni cel puțin, probabil jumătate de an cel puțin. Așa că nu trebuie să le oferim acest timp!

Trebuie să fructificăm actuala fereastră de oportunitate de acum pentru a învinge Rusia. Cu cât Rusia face progrese în teren, cu atât mai greu ne va fi mai apoi să recuperăm teritoriile pierdute. De asemenea, pierdem oameni, pierdem vieți ale civililor.

Rușii distrug sate, distrug orașe. Ei folosesc tactica pământului pârjolit. În esență ei distrug tot ceea ce pot, mai întâi cu aviația, apoi cu lansatoare de rachete și cu artilerie obișnuită, apoi cu tancuri, și abia apoi, la final, vine și infanteria, când efectiv nu mai este nimic acolo. Este o tactică oribilă pentru secolul XXI, dar asta folosesc și asta sunt rușii.

TREBUIE SĂ FRUCTIFICĂM ACTUALA FEREASTRĂ DE OPORTUNITATE DE ACUM PENTRU A ÎNVINGE RUSIA.

Fotografii REMUS CERNEA

PENTRU COPIII DIN SUDANUL DE SUD, YEMEN, AFGANISTAN, SIRIA ȘI UCRAINA, RĂZBOIUL NU SE TERMINĂ ODATĂ CE AU AU AJUNS ÎN SIGURANȚĂ.

COPIII RĂZBOIULUI

de
ADAM PIORE

BIBLIOTECA ALEPH

INOCENȚI

Copiii din Ucraina devastată de război. Rândul de sus, de la stânga la dreapta: Iaroslav (10 ani), Vika (16 ani), Alina (9 ani); rândul din mijloc: Artem (9 ani); o fetiță care părăsește orașul Kramatorsk din Donbas. Kirilo (13 ani); Rândul de jos: Liala (8 ani), David (9 ani).

SOFIA, FIICA DE ŞASE ANI A IULIEI Mitiaeva, refuză să vorbească despre lucrurile pe care le-a văzut înainte ca familia să scape de luptele din Ucraina. Sofia, o fetiţă plină de viaţă căreia îi plăcea să se îmbrace în costume şi care a jucat rolul unei vulpi în recitalul de balet de la şcoală cu câteva săptămâni înainte ca Rusia să-i invadeze ţara, acum nu lasă nici pe altcineva să vorbească despre asta în prezenţa ei.

După ce a împărtăşit *Newsweek* povestea chinuitoare a evadării familiei sale în timpul unui interviu de aproape două ore acordat recent, Mitiaeva a avut şi ea câteva întrebări pentru reporter: Când sunetele de pe terenul de joacă sunt înlocuite de zgomotul obuzelor de artilerie şi al exploziilor din apropiere, când un copil este forţat să lase în urmă tot ceea ce ştie şi iubeşte, inclusiv o pisică pe nume Garfield şi un tată pe nume Saşa, îşi poate reveni vreodată cu adevărat? Cât de mult, a vrut să ştie Mitiaeva, poate îndura un copil?

„Sofia va fi bine?", a întrebat ea. „Cum îţi poţi da seama dacă copilul tău este bine din punct de vedere emoţional? Cum poţi să-ţi ajuţi copilul să trăiască din nou o viaţă normală? Cum va afecta această experienţă copilul meu în viitor?".

Răspunsurile adevărate la aceste întrebări nu sunt întotdeauna ceea ce părinţii vor să audă. Pentru copiii strămutaţi în urma unor conflicte lungi, sângeroase şi continue - nu doar în Ucraina, ci şi în ţări precum Sudanul de Sud, Yemen, Afganistan şi Siria - războiul adesea nu se termină odată ce au ajuns în siguranţă. O vastă literatură despre supravieţuitorii războiului, încă din 1944, a stabilit că războiul se numără printre cele mai grave traume pe care le poate îndura un copil.

Cu cât copiii petrec mai mult timp într-o zonă de război, cu atât vor fi mai vulnerabili la boli fizice şi probleme de sănătate mintală mai târziu în viaţă. De asemenea, războiul le poate reduce înălţimea, le poate deraia educaţia, le poate întrerupe permanent potenţialul de câştig şi îi poate lăsa pe cei care reuşesc să treacă peste această perioadă cu cicatrici invizibile care vor dăinui până la bătrâneţe.

În 2020, peste 450 de milioane de copii din întreaga lume - sau 1 din 6 - trăiau în zone de conflict, cel mai mare număr din ultimii 20 de ani, potrivit unui raport recent al ONG-ului Save the Children. Asta înainte de invazia Rusiei din 2022 a Ucrainei, o naţiune de 44 de milioane de locuitori, a doua cea mai mare ţară ca mărime după masa continentală din Europa.

În câteva săptămâni, 15 milioane de ucraineni, o treime din naţiune, aproape cât întreaga populaţie a Olandei, erau în mişcare, cea mai mare deplasare de persoane pe care continentul a văzut-o în peste 75 de ani. Mai mult de 90 la sută dintre aceşti refugiaţi erau femei şi copii.

Fondul Naţiunilor Unite pentru Copii (UNICEF) estimează că 60 la sută dintre copiii ucraineni au fost alungaţi din casele lor - două milioane au fugit din ţară şi alte 2,5 milioane sunt strămutaţi în interiorul ţării.

Criza din Ucraina oferă agenţiilor umanitare cea mai puternică ocazie de până acum de a demonstra ce au învăţat în ultimii ani despre cum să salveze copiii de cele mai grave efecte ale conflictelor şi despre limitele cu care se confruntă în continuare în acest sens.

Nu numai că Ucraina este cel mai mare dezastru umanitar din Europa de la cel de-al Doilea Război Mondial încoace, dar este, de asemenea, ţinta celei mai „rapide şi generoase" manifestări de susţinere care s-a văzut vreodată pentru un conflict, potrivit ONU. Suma de bani disponibilă pentru intervenţii în Ucraina - de aproximativ şapte-opt ori mai mare decât cea disponibilă pentru sirieni, afgani, sudanezi din Sudanul de Sud sau rohinia - este fără precedent.

Aceste fonduri ajută mica armată de lucrători umanitari, specialişti în protecţia copilului şi asistenţi sociali, care s-au mobilizat pentru a ajuta copii precum Sofia, să

SEPARARE

De sus în jos: Trenul care pleacă din Kramatorsk, în regiunea Donbas din Ucraina; un miting de susţinere a Ucrainei la New York, în martie; Olena îşi îmbrăţişează fiul, Mihailo, în faţa casei lor avariate din Novoselivka, Ucraina, după o lună de separare.

„CUM ÎȚI POȚI DA SEAMA DACĂ COPILUL TĂU ESTE BINE EMOȚIONAL? CUM POȚI SĂ-ȚI AJUȚI COPILUL SĂ TRĂIASCĂ DIN NOU O VIAȚĂ NORMALĂ? CUM VA AFECTA ACEASTĂ EXPERIENȚĂ COPILUL MEU ÎN VIITOR?“

scape de cele mai grave efecte ale conflictului, să își extindă setul de instrumente de intervenție. Ucraina este, de asemenea, primul mare conflict care are loc într-o națiune pregătită să implementeze învățarea la distanță pe scară largă, datorată pandemiei COVID-19 de doi ani.

Chiar și așa, milioane de oameni rămân prinși în spatele liniilor schimbătoare ale frontului, inaccesibili celor care îi pot ajuta, evidențiind limitele chiar și ale celor mai bine finanțate eforturi în timp de război.

„Sunt atât de mulți copii care trec prin astfel de situații în lume“, spune Sara Bordas Eddy, șefa Secției de sprijin umanitar pe teren din cadrul Biroului pentru programe de urgență al UNICEF.

„Ei au nevoie de mult sprijin. Dar sprijinul este disponibil. Nu este doar o poveste rea. Acum știm mult mai bine cum să ne ocupăm de copiii traumatizați. Știm ce trebuie să facem. Avem nevoie doar de acces și de finanțare pentru a putea face acest lucru“.

Un loc sigur

Când Rusia a invadat Ucraina, joi, 24 februarie, Sofia și Iulia Mitiaeva s-au trezit în apartamentul lor de la etajul 16 la sunetul a ceea ce au crezut că este o furtună neobișnuit de puternică. Când Mitiaeva a privit afară, și-a dat seama că sunetele erau explozii provocate de bombele rusești. Kievul era sub atac.

În acea noapte, sirenele de raid aerian au fost constante. Pentru siguranță, familia s-a adăpostit într-un subsol din apropiere, împreună cu alte trei familii. Apartamentul se afla în apropierea unei baze militare, iar Sofia, în vârstă de șase ani, era îngrozită. Strângea mâna mamei și nu voia să se dezlipească de ea.

A doua zi, Sașa, Sofia, Iulia, Garfield și părinții Iuliei și-au pus bagajele în mașină și au fugit din oraș. Pe drum, au trecut pe lângă șiruri lungi de refugiați care mergeau pe jos, trăgând după ei bunurile de strictă necesitate, iar alții cu mașini cu mobilă și geamantane legate pe capotă. Au condus o oră până la cabana de weekend a familiei, aflată la 64 de kilometri est de Kiev. Odată ajunși acolo, au cumpărat produse alimentare pentru două săptămâni dintr-un sat din apropiere, au deschis televizorul pentru a urmări știrile și s-au instalat pentru a decide ce vor face în continuare. Cabana era situată nu departe de un afluent al râului Nipru, în apropierea unui sat ucrainean numit Bucea.

„Aveam sentimentul că ne aflam într-un loc sigur“, își amintește Mitiaeva. „Am decis să rămânem acolo câteva zile pentru a vedea cum va evolua situația și apoi să decidem ce să facem“.

Două zile mai târziu, zgomotul îndepărtat al bombardamentelor, al armelor semiautomate și al bombelor care explodau a devenit mai puternic. Căsuța lor se afla în „pământul nimănui“, între armata rusă și cea ucraineană. În curând, s-a întrerupt curentul electric, comunicația pe mobil și orice legătură cu lumea exterioară. Erau izolați și prinși în capcană.

Când se făcea o pauză în timpul luptelor și era liniște, Sofia se juca afară sub supravegherea atentă a bunicii sale sau se îmbrăca în costume dintr-o pungă mare de haine pentru copii, supradimensionate, pe care i le dăduse cineva. Noaptea, familia se înghesuia în întuneric.

aveau de ales. Au pornit din nou la drum, alăturându-se în cele din urmă unei caravane de 15 mașini, care s-a unit cu o caravană mai mare, care se deplasa încet. Erau vreo sută de mașini. Sașa a zărit un soldat rus și și-a dat seama că treceau printr-un punct de control rusesc.

Apoi, în mod miraculos, au ieșit. Când au ajuns în vestul Ucrainei, prietenii lor au fost șocați de cât de mult au slăbit, cât de murdari și de epuizați arătau. Sofia continua să întrebe de ce erau atât de mulți soldați, de ce invadase Rusia, de ce încercau să ucidă oameni. Pe atunci încă mai voia să știe.

Șocul persistent

Una dintre lecțiile cheie ale războaielor din secolul XX este că timpul este dușman. Doar câteva săptămâni petrecute într-o zonă de luptă pot modifica permanent și irevocabil traiectoria vieții unui copil, conform numeroaselor studii care datează încă din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Acesta este motivul pentru care obiectivul principal al unor organizații precum UNICEF este de a scoate cât mai mulți copii din zona pericolului. În acest sens, Sophia, este probabil unul dintre cei norocoși. Ea a ieșit la 10 mai, după trei săptămâni, înainte ca situația să se deterioreze și mai mult. Nu a fost nevoită să sufere de foame. Nu s-a îmbolnăvit.

Cele mai răspândite efecte ale războiului nu sunt cauzate de expunerea directă la violență în sine, explică Patricia Justino, expert la Institutul Mondial de Cercetare Economică pentru Dezvoltare al Universității Națiunilor Unite.

Mai degrabă foametea și bolile pe care cei care încearcă să evite violența trebuie să le îndure pentru a rămâne în siguranță sunt efecte des întâlnite. Este ceea ce se întâmplă atunci când carnea de porc sărată se termină, așa cum era cât pe ce să se întâmple cu familia Mitiaeva. Este vorba de săptămânile petrecute fără electricitate, adesea în subsoluri umede și friguroase sau printre dărâmături, îngroziți, așa cum au făcut mulți în Mariupol și cum fac acum milioane de oameni în estul Ucrainei. Este vorba de distrugerea infrastructurii necesare pentru a susține o populație. Lipsa instalațiilor sanitare, a asistenței medicale și a unei forțe de poliție funcționale, precum și anarhia și răul care se nasc în dărâmături. Mai presus

„UNEORI, TĂCEREA UNUI COPIL ESTE POVESTEA LUI. EI ȘI-AU PIERDUT ÎNCREDEREA ÎN LUME. OMENIREA NU A REUȘIT SĂ-I PROTEJEZE DE ORORILE DE NEDESCRIS LA CARE AU FOST MARTORI.“

Zgomotul produs de luptele din apropiere făcea ca somnul să fie dificil. Într-un târziu, au rămas fără mâncare.

Într-o zi, soții Mitiaeva au încercat o evadare. Au încărcat mașina familiei și au lipit steaguri albe și pancarte pe care scria „COPII“. Până atunci, Mitiaeva pierduse vreo cinci kilograme. Sofia încă mai primea suficientă mâncare, dar copilul energic de odinioară, căruia îi plăcea să danseze spontan, devenise trist. Nu mai dansase de câteva săptămâni. Plângea foarte mult, iar Mitiaeva era îngrijorată pentru ea.

De-a lungul drumului, au trecut pe lângă o mașină oprită pe acostament și au văzut o altă mașină oprită în față. Mitiaeva l-a recunoscut pe unul dintre vecinii săi care stătea în mijlocul drumului încercând frenetic să le facă semn să coboare. Chiar în față, rușii deschiseseră focul asupra mașinii lor. Aveau nevoie de ajutor.

Mitiaeva a luat-o pe Sofia în brațe, iar un băiat de opt ani și fratele său de 13 ani au urcat în mașină, însângerați, cu mâinile înfășurate în bandaje. Cel mai mic era tăcut, în stare de șoc. Cel mai mare a încercat să o convingă pe micuța Sofia că „a fost doar o zgârietură“. I-au lăsat la un spital improvizat din zonă, apoi s-au întors la cabana de lângă Bucea pentru a se reorganiza.

La scurt timp după aceea, Sașa a aflat de la un radio că fuseseră deschise „coridoare verzi“ pentru care se negociase o trecere sigură. Era periculos, dar simțeau că nu

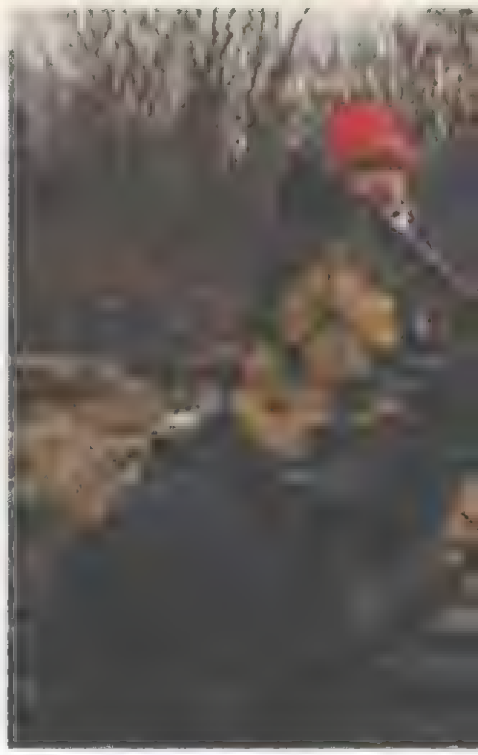

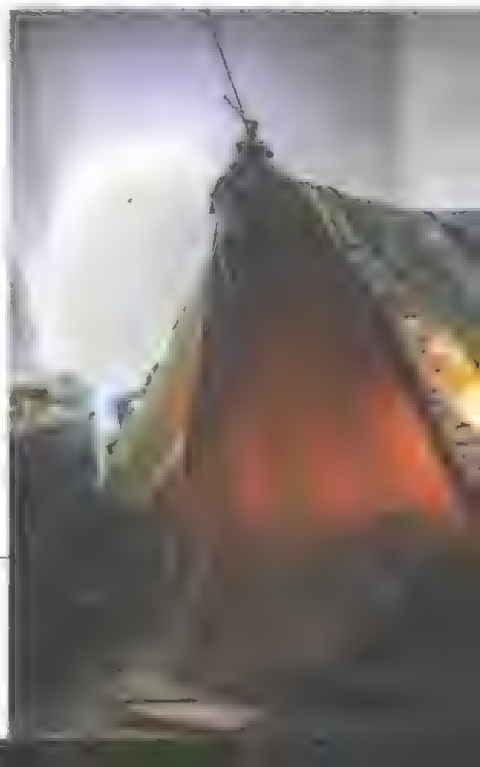

FOTO: SUS STÂNGA: UNICEF/UN0643726/LVIV TERRITO

de toate, este vorba de stresul constant, care poate avea cel mai brutal tribut.

Cercetările privind supraviețuitorii războiului din locuri precum Burundi, Rwanda, Bosnia, Sudanul de Sud, Aceh sunt clare și bine stabilite. Cei implicați în efortul de ajutorare din Ucraina știu că, de fiecare dată când liniile frontului se schimbă, efortul de a salva copiii prinși în spatele acestora este o cursă urgentă, contra cronometru.

Cercetările arată că părinții joacă un rol crucial în atenuarea efectelor a ceea ce pediatrii numesc „răspunsul toxic la stres", o cascadă biologică condusă de cortizol, hormonul stresului, care este legat de o gamă largă de probleme de sănătate mai târziu în viață.

Stresul prelungit poate activa genele care inundă sistemul cu enzime ce pregătesc organismul pentru a răspunde la un stres suplimentar, facilitând producerea de adrenalină și reactivarea rapidă a răspunsului de luptă sau de fugă, ceea ce poate face mai greu pentru copiii cu stres toxic să își controleze emoțiile. De asemenea, acesta deturnează resursele, plasând organismul într-o stare de hipervigilență constantă, ceea ce poate perturba dezvoltarea normală.

FOTO: ÎN SENSUL ACELOR DE CEASORNIC, DE SUS: UNICEF/UN059229/MOLDOVAN; UNICEF/UN0618976/PASHKINA; UNICEF/UN0612758/MOSKALIUK; UNICEF/UN0642201/FILIPPOV

LA ADĂPOST

Sus, în stânga: Mama Natalia și gemenii Iana și Iaroslav, refugiați care au fost răniți în urma unui bombardament al rușilor asupra unei gări. Mai jos, în sensul acelor de ceasornic, de la dreapta sus: în metroul din Harkov; Andri, 15 ani, rănit când mașina familiei a lovit o mină, omorându-i mama; un cort pentru copii într-un adăpost dintr-o parcare din Harkov; Valeria, care a fugit din Ucraina în România împreună cu mama ei.

Îmbrățișările și reasigurările unui adult care are grijă de un copil îngrozit pot inunda corpul acestuia cu oxitocină, drogul iubirii, care are un efect calmant, restabilește un sentiment de siguranță și reactivează sistemul nervos parasimpatic. Psihologii pentru copii și experții în traume numesc acest fenomen „tamponare emoțională".

„O intuiție de bază sau un principiu director este că, și dacă șocurile sunt temporare - și prin aceasta înțelegem expunerea la violență câteva luni - pentru copiii mici, această expunere va avea consecințe pe termen lung", spune Philip Verwimp, profesor la Universitatea din Bruxelles și codirector al Households in Conflict Network.

„Un copil care are 16 sau 17 ani când începe războiul poate pierde unul sau doi ani de educație și poate rata absolvirea liceului, dar poate recupera mai târziu. Acesta nu va fi cazul unui copil de doi ani. Lipsa de hrană, bombardamentele, anxietatea și hormonii de stres vor avea un efect asupra traiectoriei de creștere fizică a copilului și, de asemenea, asupra dezvoltării creierului său, care va fi foarte greu de reparat chiar și atunci când copilul va crește".

Cercetările efectuate asupra copiilor supraviețuitori ai unei game largi de conflicte au arătat că cei care au trecut prin conflicte prelungite cresc adesea mai scunzi și mai slabi decât cei care au scăpat mai devreme. Întreruperea educației - de obicei, școala este prea periculoasă într-o zonă de război - nu este niciodată recuperată pe deplin. Mulți copii ai războiului nu se mai întorc niciodată în zona de conflict, dar cei care o fac, în special cei mai tineri supraviețuitori, se confruntă cu o luptă grea. Aceștia au ratat perioade cheie de dezvoltare socială. Hormonii de stres au început să activeze comutatoarele genetice și să modifice chimia corpului lor. Aceste provocări apar în studiile ce documentează șomajul mai ridicat și rezultatele profesionale mai slabe pentru adulții care au supraviețuit războiului în copilărie.

Este aproape imposibil să studiezi un copil individual în mod continuu pe parcursul deceniilor necesare pentru a documenta impactul războiului asupra vârstei adulte, spune Verwimp. Majoritatea cercetătorilor studiază copii individual la vârste distincte și apoi îi compară cu copii din alte grupe de vârstă care au îndurat conflicte, pentru a documenta efectele în timp și apoi pun cap la cap datele. În studiile sale asupra copiilor din Rwanda și Burundi, el a constatat că expunerea la conflicte în anii 1990 a fost asociată cu reduceri semnificative și de durată ale înălțimii și greutății mai târziu în viață. Iar literatura academică, notează el, include multe studii care asociază această înălțime și greutate reduse cu rezultate

Dosar

Cele mai răspândite efecte ale războiului sunt adesea nu din cauza expunerii directe la violența în sine, ci mai degrabă din cauza foametei și a bolilor pe care cei care încearcă să evite violența trebuie să le îndure pentru a rămâne în siguranță. Dreapta: O fată examinează pagubele produse la o clădire de apartamente din Kiev.

mai slabe în ceea ce privește educația și veniturile mai târziu în viață - câțiva centimetri pierduți în înălțime au fost corelați cu jumătate de an de educație pierdută și cu salarii semnificativ mai mici. Un raport realizat în iulie 2021 de McKinsey and Company a avertizat că, dacă nu se iau măsuri în SUA pentru a aborda întreruperile în școlarizare în timpul pandemiei COVID-19, elevii americani vor câștiga cu 49.000 până la 61.000 de dolari mai puțin de-a lungul vieții lor și vor costa economia până la 188 de miliarde de dolari pe an.

Guvernul ucrainean a lansat o campanie agresivă pentru a menține copiii legați de școlile lor prin mobilizarea infrastructurii de învățare la distanță create în timpul pandemiei. Unii copii au sunat din adăposturile antiaeriene pe tablete, în timp ce alții au reluat legătura cu colegii de clasă apelând la sesiuni de învățare la distanță chiar și după ce au părăsit țara și s-au stabilit în Europa.

Încă de la început, lucrătorii umanitari de pe teren din Ucraina, de la organizații precum UNICEF și Salvați Copiii, au lucrat nu doar pentru a plasa alimente, tablete de purificare a apei, truse de igienă și materiale medicale în zonele care ar putea deveni în curând greu accesibile, ci au distribuit și ceea ce ei numesc truse de „recreere" și „educație" în zonele din apropierea liniilor de front.

„CHIAR ȘI ATUNCI CÂND ȘOCURILE SUNT TEMPORARE, PENTRU COPIII MICI ACEASTĂ EXPUNERE VA AVEA CONSECINȚE PE TERMEN LUNG."

Trusele de educație sunt mobile și includ nu doar pixuri și hârtie, ci și manuale de instrucțiuni pentru modul de predare a matematicii și a altor materii, astfel încât să poată fi predate de oricine se află în apropiere. Trusele de recreere vin în cutii mari de tablă, cam de mărimea cufărului tradițional de vapor, și conțin o jumătate de duzină de tipuri de mingi, panouri de joc, plase și chiar și salopete colorate pentru echipe, care le permit copiilor, în timpul „pauzelor" între bombardamente, să formeze echipe și să joace fotbal, volei și alte jocuri. Studiile au arătat că orice efort de a ușura stresul, cum ar fi oferirea doar a unei mici ferestre de normalitate, va reduce eliberarea de cortizol și de alți hormoni ai stresului.

„Ce poți oferi comunităților și grupurilor de familii atunci când au pierdut totul? Și cum le poți oferi copiilor un moment în care să nu se gândească sau să nu audă de război?", spune purtătorul de cuvânt al UNICEF, James Elder, care s-a întors recent dintr-un turneu în zonele din apropierea frontului. „Acesta este un kit de recreere. Am văzut multe din acestea în adăposturile din est, unde un

număr mare de oameni ajung într-un singur loc. Ei călătoresc fără nimic. Poate face o mare diferență".

UNICEF a desfășurat, de asemenea, peste 50 de echipe mobile în locuri precum stațiile de metrou din Harkov, unde mulți civili se adăpostesc. Aceste echipe, un amestec de lucrători din domeniul sănătății și specialiști în protecția copilului, oferă sprijin și consiliere la fața locului. Unii organizează spectacole de păpuși și se îmbracă în supereroi - orice pentru a le oferi copiilor un răgaz de la stresul constant al războiului. De asemenea, aceștia caută copiii tăcuți sau copiii care prezintă alte semne de traumă și încearcă să îi pună în legătură cu un serviciu de consiliere, chiar dacă acesta poate fi doar temporar.

vulnerabilitate severă, mulți dintre ei confruntându-se cu condiții catastrofale care le amenință supraviețuirea imediată", avertizează un raport recent al UNICEF.

În mod îngrijorător, multe dintre aceste țări se bazează pe Ucraina și Rusia pentru grâul pe care îl folosesc pentru a-și hrăni cetățenii. Războaiele au provocat creșterea prețurilor, au perturbat lanțurile de aprovizionare și amenință să înrăutățească și mai mult situația.

Desigur, în spatele liniilor de front, situația multor copii ucraineni rămâne la fel de gravă ca în alte părți. Milioane de copii rămân blocați în zonele în care se duc lupte active. Iar a-i ajuta nu este atât de ușor. În partea de est a Ucrainei, a căzut o cortină de fier modernă. Agențiile de ajutorare au puțină vizibilitate asupra a ceea ce se întâmplă pe linia frontului și în zonele deținute de ruși.

„AM ÎNTÂLNIT COPII CARE FUSESERĂ ÎNTR-UN BUNCĂR ÎN ULTIMELE DOUĂ LUNI ȘI MI-AU SPUS: NU AM VĂZUT SOARELE."

„Oboseala donatorilor"

Revărsarea de fonduri pentru Ucraina amenință să deturneze resursele de la alte conflicte și să ducă la ceea ce comunitatea de ajutorare numește „oboseala donatorilor", avertizează oficialii ONU, ONG-urile și alte agenții de ajutorare.

Acest lucru vine într-un moment în care nevoile copiilor prinși în conflictele din națiuni non-albe și non-europene, cum ar fi Afganistan, Siria și Yemen, sunt mai mari decât au fost poate vreodată. Deși nu există dovezi directe că donatorii au contribuit pentru Ucraina în detrimentul altor națiuni, există semne îngrijorătoare. De exemplu, Comitetul Internațional al Crucii Roșii a declarat pentru NBC News că, până în luna mai, a finanțat doar 42% din proiectele sale umanitare, față de 52% în aceeași perioadă a anului trecut.

UNICEF estimează că 50 de milioane de copii din zonele de conflict din întreaga lume se confruntă cu malnutriție care le pune viața în pericol și estimează că acest număr va crește cu încă 9 milioane de copii în 2022. Zonele afectate se întind pe tot globul. În Cornul Africii, secetele istorice cauzează foamete tot mai mare, strămutări și ceea ce lucrătorii umanitari spun că este o lipsă periculoasă de acces la apă potabilă, nutriție și servicii de sănătate, programele umanitare din Somalia, Etiopia și Kenya confruntându-se cu cele mai mari deficite de finanțare din toate timpurile. În întreaga subregiune africană, „milioane de copii trăiesc în condiții de

FOTO: DE SUS: MOHAMMED HAMOUD/ANADOLU AGENCY/GETTY, VIACHESLAV RATYNSKYI; COURTESY OF SARA BORDAS EDDY

Iar negocierile pentru a ajunge la ei sunt pline de capcane diplomatice. Este nevoie ca rușii și ucrainenii să rezolve împreună probleme logistice complexe și să cadă de acord asupra unui lucru, ceea ce în acest moment nu este ușor.

Pentru aceste zone, lucrătorii umanitari nu pot decât să spere că au prepoziționat provizii în apropiere. Și că supraviețuitorii vor reuși în cele din urmă să iasă și să ajungă la zonele de ajutor desemnate la marginea zonelor de luptă.

Persoanele evacuate de la uzina siderurgică din Mariupol au fost primite într-o parcare situată la marginea zonei de război din estul Ucrainei, într-un oraș numit Zaporojie, unde lucrătorii umanitari au amenajat un centru de tranzit extins pentru a primi 2.000-3.000 de persoane care sosesc în fiecare zi de pe linia frontului. Mulți au venit cu autobuzul, așa cum a fost cazul celor evacuați din oțelăriile din Mariupol, sau după ce au condus două zile în mașini găurite de schije, fără nimic altceva decât hainele de pe ei, spune Elias Diab, specialist în situații de urgență la UNICEF, care s-a întors recent după nouă săptămâni petrecute pe linia frontului. Echipe de consilieri medicali, nutriționiști și psihologi erau acolo pentru a-i întâmpina și a le explica într-un mod calm ce se întâmplă. „Mulți dintre acești copii sunt pietrificați în acel moment, nu prea înțeleg nimic", explică Diab.

ASIMETRIE

Suma de bani disponibilă pentru intervenții în Ucraina este de peste șapte ori mai mare decât cea pentru sirieni, afgani, sudanezi din Sudanul de Sud sau rohinia. De sus în jos: un copil din tabăra de refugiați Al-Raqah din Yemen; Unni Krishnan în Ucraina; Sara Bordas Eddy de la UNICEF.

„Consilierii sunt adesea printre primele persoane care îi întâmpină. Am întâlnit copii care veneau și care au stat într-un buncăr în ultimele două luni și mi-au spus: «Nu am văzut soarele». Nu au ieșit să ia aer curat. Oamenii pierd totul în câteva secunde și tot ce își doresc este doar să iasă afară. Toți copiii suferă de anumite grade de stres".

Odată coborâți din autobuze, refugiații au acces la haine curate, mâncare, apă și dușuri. Ambulanțele sunt la îndemână, pregătite să îi ducă pe cei care au nevoie de îngrijiri de urgență la spitale sau în zonele de asistență medicală din apropiere. Copiii neînsoțiți sunt identificați pentru o atenție specială. Cei mai mulți dintre ceilalți copii și familiile lor sunt duși în ceea ce UNICEF și alte agenții de ajutorare numesc un „spațiu prietenos pentru copii". Aceste zone sunt locuri în care părinții pot sta jos și pot bea o cafea, copiii pot mânca ceva și unde, mai presus de toate, copiii pot încerca să fie din nou copii. Celor mai mulți li se prezintă ceea ce se numesc „truse pentru copii în mișcare", o pungă cu cărți de colorat și alte jucării. Accentul este pus pe detensionarea noilor sosiți și pe crearea unui sentiment de siguranță și normalitate, cu mult spațiu pentru a procesa ceea ce tocmai s-a întâmplat.

Tăcerea unui copil dintr-o zonă de conflict este povestea lui

În aceste locuri, asistenții sociali pot fi cu ochii în patru pentru cei care au nevoie de ajutor. Unni Krishnan, director umanitar global pentru Plan International, care s-a întors recent din regiune, spune că îi caută pe copiii liniștiți. Trauma îi determină adesea pe oameni să se retragă în ei înșiși, explică Krishnan, un expert în efectele psihosociale ale războiului asupra copiilor - în special asupra celor mici. În mijlocul molozului și al distrugerii, în mijlocul crimelor și al sângelui, este ușor pentru un copil - sau pentru oricine, de fapt - să își piardă credința în umanitate. Mulți dintre cei care trăiesc războiul văd răul pe care ființele umane și-l pot face unele altora. Adesea, copiii nu au cuvintele necesare pentru a explica ceea ce au trăit.

„Uneori, tăcerea unui copil este povestea lor", spune Krishnan, medic și psiholog de origine indiană, purtând o barbă sură și abordând o manieră liniștitoare când se află la patul copilului.

„Ei și-au pierdut încrederea în lume. Umanitatea nu a reușit să-i protejeze de ororile de nedescris la care au fost martori".

Pentru acești copii, este esențial să se creeze spații prietenoase în care să își poată exprima sentimentele și emoțiile, să se descarce și să vorbească cu consilieri

calificaţi care îi pot scoate la lumină, spune el. Adesea, explică el, mintea funcţionează „ca un balon".

„Dacă nu le creăm oportunităţi de a se descărca, ştiţi ce se întâmplă cu un balon: se sparge", spune el. „Aşa că a crea aceste oportunităţi pentru copii de a se exprima - prin joc, prin muzică, prin artă - este foarte important".

Adesea, poveştile lor se exprimă prin desene. Diab şi Krishnan au descris imagini desenate de copii, cu soldaţi care trăgeau cu armele, cadavre şi un steag ucrainean pătat cu sânge.

Uneori, copiii sunt atât de traumatizaţi încât au nevoie de consilieri care să îi scoată din această stare. Krishnan este încă bântuit de două surori pe care le-a întâlnit într-o tabără din Sudanul de Sud, într-un spaţiu destinat copiilor cu vârste cuprinse între 4 şi 10 ani. În timp ce copiii se jucau în jurul lor, surorile stăteau singure şi tăcute, îşi aminteşte el, îmbrăţişându-se una pe cealaltă la fiecare câteva secunde, aproape din reflex, ca şi cum ar fi vrut să se asigure că cealaltă este încă acolo. Cu ajutorul unui asistent social, Krishnan a început o intervenţie psihologică în caz de traumă, iar povestea lor a început să iasă la iveală. Cu doar câteva zile mai devreme, copiii se jucau în faţa casei lor când o mulţime de soldaţi înarmaţi şi civili a mărşăluit cu puşti şi torţe, trăgând fără discriminare asupra sătenilor neînarmaţi şi dând foc la case. Cele două fete au fugit şi s-au ascuns, iar câteva minute mai târziu şi-au văzut părinţii târâţi în piaţa satului şi împuşcaţi. „Uneori, șocurile și traumele pot amorți oamenii", spune Krishnan. „Alteori intră în acțiune lupta sau fuga. Ei fug din locul în care au fost bombardați sau unde au văzut violențe de toate genurile, inclusiv violuri. Ei fug până ajung într-un loc sigur. Dar este destul de trist. Pentru orice copil, oriunde în lume, locurile sigure ar trebui să fie casa și școala lor. Nu în altă parte".

FORȚĂ

Părinții joacă un rol crucial în atenuarea efectelor a ceea ce pediatrii numesc „răspunsul toxic la stres", o cascadă biologică generată de cortizol, hormonul stresului, care este legat de o gamă largă de probleme de sănătate mai târziu în viață. Mai jos: Familia Pocinok - Artur (10 ani), Kira (4 ani), Serghei (44 de ani), Nazar (8 ani), Olesia (34 de ani) și Glib (1 an) - după ce a fugit din Mariupol, care a fost asediat timp de săptămâni, în aprilie.

Confruntarea cu astfel de tragedii îngrozitoare nu este uşoară pentru lucrătorii umanitari aflaţi în prima linie. Cu toate acestea, Diab, de la UNICEF, crede în puterea de rezistenţă a oamenilor. Dovada sa vine din propria copilărie. Diab, un bărbat de 40 de ani, zvelt, cu părul şaten tuns scurt şi sprâncene groase şi arcuite, s-a născut în Beirut în mijlocul războiului civil din 1982 şi a crescut ca refugiat de război, mutându-se din oraş în oraş. Când avea trei luni, soldaţii au tras în maşina familiei, rănindu-i ambii părinţi. (Cineva l-a dus pe bebeluşul Diab într-o clădire din apropiere şi l-a protejat până când împuşcăturile au încetat). Câţiva ani mai târziu, Diab a locuit într-un adăpost cu familia sa timp de două luni, în timp ce în cartierul său se desfăşurau lupte de la stradă la stradă. Familia s-a întors în apartamentul lor şi a găsit pereţii plini de găuri de gloanţe şi nici măcar o fereastră intactă.

La 17 ani, Diab a urmat cursuri de medic şi paramedic la Crucea Roşie libaneză, iar mai târziu s-a alăturat UNICEF şi şi-a dedicat viaţa salvării altor copii de ravagiile războiului. De atunci, a obţinut un masterat şi o di-

FOTO FD JONES/AFP/GETTY

plomă în drept. Diab le mulțumește părinților săi pentru capacitatea sa de a duce o viață funcțională, semnificativă și productivă, în ciuda faptului că a crescut în prima linie a unei serii de conflicte militare prelungite.

„Îmi amintesc că mama și tata ne spuneau: Uite, mergem într-o excursie, o să fie distractiv", își amintește el. „Chiar dacă știau în adâncul sufletului lor că există întotdeauna o șansă să ne piardă pe drum. Dar nu au avut de ales, așa că s-au asigurat că ne jucăm tot timpul".

Succesul și sănătatea mintală a lui Diab sunt o mărturie a puterii de rezistență a copilăriei și a rolului esențial pe care îl pot juca părinții în atenuarea impactului psihologic distructiv al traumelor de război. Eforturile UNICEF se concentrează nu numai pe asistența în cazul evacuărilor și pe trimiterea de provizii celor prinși pe linia frontului, ci și pe investiția în eforturile de reunificare a familiilor în afara zonelor de război și pe sprijinirea părinților sau a îngrijitorilor atunci când familiile sunt încă prinse în spatele frontului. Ideea că investiția în reziliența și bunăstarea adulților reduce riscul pentru copii a fost bine stabilită. De exemplu, presiunile care vin odată cu războiul pot duce la creșteri ale violenței domestice. Un studiu realizat în 2016 de cercetătorii RAND Italo A. Gutierrez și Jose V. Gallegos a corelat conflictul intern din Peru din anii 1980 și începutul anilor 1990 cu o creștere a violenței domestice între 2004 și 2012.

Cel mai bun mod de a preveni acest lucru este de a face tot posibilul pentru a ne asigura că cei prinși în zonele de război pot satisface nevoile de bază ale familiei de hrană și de un loc sigur pentru a aștepta sfârșitul luptelor. Desigur, acest lucru nu este întotdeauna posibil. UNICEF sprijină multe modalități de a transmite părinților informații despre cum să gestioneze momentele stresante și cum să le depășească fără a recurge la violență. Prin intermediul grupurilor de sprijin în persoană și online, prin mesaje WhatsApp și prin alte mijloace, aceștia le reamintesc părinților să respire adânc și să îndepărteze stresul.

Aceste eforturi îi ajută, de asemenea, pe părinți să se pregătească pentru momentul în care copiii lor devin rebeli, în special adolescenții, ceea ce este mai probabil în condiții de constrângere. Atunci când familiile sunt închise într-un subsol și orice sunet ar putea atrage atenția oamenilor înarmați care ar putea face rău familiei, dorința de a proteja un copil poate determina chiar și pe cei mai pașnici părinți să acționeze în moduri care ar putea sfârși prin a înrăutăți situația pentru copil. Chiar și ceva simplu ca adoptarea a ceea ce specialiștii în protecția copilului numesc „o apropiere pozitivă a părinților" - renunțarea la disciplina fizică, dezescaladarea situațiilor și distragerea atenției - poate avea un impact puternic.

Acesta este motivul pentru care Iulia Mitiaeva are motive să fie optimistă cu privire la viitorul Sofiei. Recent, ea, Sofia și părinții ei au ajuns în Köln, Germania, unde stau la niște prieteni. Sofia merge la grădinița locală o dată pe săptămână. Asistenții sociali spun că refuzul ei de a discuta despre război nu este neobișnuit. Ea va vorbi despre asta când va fi pregătită. Cel mai important lucru este că ea se joacă și râde din nou.

„SUNT ATÂT DE MULȚI COPII CARE TREC PRIN ACESTE LUCRURI ÎN LUME. AU NEVOIE DE MULT SPRIJIN. DAR SPRIJINUL ESTE DISPONIBIL. NU ESTE DOAR O POVESTE TRISTĂ"

[redacted]

SOLIDARITATE
Ucraina este ținta celui mai „rapid și generos" val de sprijin văzut vreodată pentru un conflict, spune ONU. De sus în jos: Demonstrații de susținere a Ucrainei la Grand Central Station din New York și în fața Pieței Dam din Amsterdam.

FOTO: DE SUS: ED JONES/AFP/GETTY; ROMY ARROYO FERNANDEZ/GETTY

Jocurile foamei

Putin vrea să îngenuncheze lumea prin înfometare

Lumea se îndepărtează tot mai mult de obiectivul de a pune capăt foametei, insecurității alimentare și malnutriției în toate formele sale până în 2030, potrivit unui raport al ONU.

NUMĂRUL PERSOANELOR AFECTATE de foamete la nivel mondial a crescut la 828 de milioane în 2021, în creștere cu aproximativ 46 de milioane față de 2020 și cu 150 de milioane față de izbucnirea pandemiei COVID-19, se arată în ultimul raport al Națiunilor Unite.

Cele cinci agenții ONU care au elaborat raportul au subliniat că acesta este publicat în contextul în care războiul din Ucraina implică doi dintre cei mai mari producători mondiali de cereale de bază, semințe oleaginoase și îngrășăminte, perturbând lanțurile internaționale de aprovizionare.

Războiul dintre Rusia și Ucraina crește prețurile la cereale, îngrășăminte, energie și alimente terapeutice pentru copiii cu malnutriție severă.

670 de milioane de oameni (8% din populația mondială) se vor confrunta în continuare cu foametea în 2030, chiar și în cazul unei redresări economice globale.

Potrivit ultimului raport al Băncii Mondiale privind piețele de mărfuri, războiul din Ucraina a provocat cel mai mare șoc al prețurilor din ultimii aproape 50 de ani, declanșând o criză alimentară globală.

„Insula Canibalilor", experimentul atroce al lui Stalin

Ucraina a acuzat Rusia că aplică „Jocurile foamei" cu lumea întreagă prin blocarea exporturilor de alimente în timpul invaziei. „Jocurile foamei" este o denumire recentă a unui experiment început de dictatorul Iosif Stalin.

În 1933, Stalin a trimis 6.700 de prizonieri pe o insulă siberiană izolată, fără mâncare, fără condiții de supraviețuire. În câteva zile, legea și ordinea s-au prăbușit, iar crimele și canibalismul au devenit frecvente. Din cei aproape 7.000 de oameni trimiși pe „Insula Canibalilor" sau „Insula Morții", doar 2.000 au supraviețuit și au povestit despre unul dintre cele mai barbare experimente de „inginerie socială" ale dictatorului rus.

Celebru pentru gulagurile sale, Stalin a decis să-i pună pe prizonieri să construiască un lagăr de muncă pe insula izolată Nazinski, fără să le pună la dispoziție alimente sau adăposturi.

Prizonierii au ajuns pe insulă într-o zi rece de mai 1933, doar cu câțiva saci cu făină.

Dacă încercau să părăsească insula, erau împușcați de gardienii înarmați care patrulau pe insulă și pe râul înghețat din jur.

Erau complet prinși în capcană și, la câteva zile de la sosirea lor, evenimentele au scăpat de sub control și a început versiunea bolnavă a „Jocurilor foamei" a lui Stalin.

Mulți dintre prizonieri erau deja subnutriți în urma călătoriei lor spre insulă, iar unii chiar au murit pe drum.

Insula era noroioasă și complet nepotrivită pentru construcții sau agricultură, fiind în esență o mlaștină. În câteva zile, legea și ordinea în rândul deținuților s-au prăbușit și bande sălbatice au început să cutreiere insula în căutare de hrană.

Gardienii au închis ochii la acești criminali și, în schimb, i-au pedepsit pe membrii mai slabi ai insulei, executându-i adesea fără motiv.

În cele din urmă, inevitabil, s-a ajuns la canibalism. Și nu așteptau ca cineva să moară. O înfiorătoare poveste spune că o astfel de bandă a prins o fată, au agățat-o de un pom și au tranșat-o ca pe o vită.

Când gardienii au auzit ce se întâmpla, au fost îngroziți, dar nu le-au oferit hrană, în schimb i-au executat pe canibali.

La mai puțin de o lună de la începerea experimentului, sovieticii au fost nevoiți să accepte că planul lor morbid a fost un eșec.

În doar câteva săptămâni, 2.000 de oameni au murit din cauza foametei, a bolilor și a crimelor, iar alți 2.000 au dispărut fără urmă.

La fel ca în cazul majorității atrocităților din timpul regimului Stalin, evenimentele din Insula Nazinski au fost ținute secret până în 1988, când grupul pentru drepturile omului Memorial a vorbit cu un martor ocular care a dezvăluit oroarea experimentului.

Holodomor sau genocidul din Ucraina

Stalin a experimentat „Jocurile foamei" și la scară mai mare, națională chiar. Pentru Stalin, pământul negru al Ucrainei trebuia să fie exploatat la maximum pentru a construi o economie industrială pentru URSS. Dorința lui Stalin de a eradica fermele mici din Ucraina și de a le înlocui cu ferme colective de stat a dus la ucideri în masă.

de
ADINA MUTĂR
adina.mutar@newsweek.ro

Când oamenii au început să moară în număr mare, Stalin a dat vina pe ucraineni, că nu știu să-și lucreze pământul și sunt recalcitranți la noul concept de agricultură de stat dezvoltat de „luminatul" Stalin. Propaganda sovietică i-a numit „naziști" pe cei care îi acuzau pe ruși de înfometare până la moarte - Holodomor.

Alex de Waal, autorul cărții *Mass Starvation (2018): The History and Future of Famine*, a declarat că foametea din Ucraina a fost un caz clar de foamete provocată de om: „un hibrid între o foamete cauzată de politici social-economice dezastruoase și o foamete care vizează o anumită populație pentru represiune sau pedeapsă".

La sfârșitul anului 1933, muriseră milioane de oameni de foame sau din alte cauze nenaturale asociate, atât în Ucraina, dar și în alte republici sovietice. Uniunea Sovietică a negat de-a lungul timpului nu doar amploarea foametei, dar chiar și existența acesteia. Arhivele NKVD (și a urmașului KGB) se deschid într-un ritm lent. Numărul exact al victimelor este încă necunoscut și este foarte probabil că nu va fi aflat niciodată cu precizie.

Estimările cu privire la decesele cauzate de foamete în Ucraina (altele decât cele datorate altor represiuni) variază de la câteva milioane la mai mult de 10 milioane. La 28 noiembrie 2006, Parlamentul Ucrainei a aprobat o rezoluție care afirmă că „foametea forțată din perioada sovietică a fost un act deliberat de genocid împotriva poporului ucrainean".

Pentru Stalin, pământul negru al Ucrainei trebuia să fie exploatat la maximum pentru a construi o economie industrială pentru URSS. Ca urmare, milioane de oameni au murit de foame.

Putin duce foametea la nivel internațional

Strategia malefică a lui Putin de a provoca o criză alimentară este inspirată fără îndoială de eroul său, Stalin. Pe care vrea să-l depășească.

Ucraina este un important exportator de alimente, contribuind cu 42% din uleiul de floarea-soarelui comercializat pe piața mondială, 16% din porumb și 9% din grâu.

Dar blocarea de către Putin a porturilor ucrainene de la Marea Neagră înseamnă că această recoltă nu poate

FOTO. PEXELS

ajunge în alte părți ale lumii, ceea ce înseamnă că zeci de milioane de oameni din Africa și Asia ar putea muri de foame, potrivit expertului Timothy Snyder.

Președintele rus, Vladimir Putin, a acuzat Occidentul pentru crizele alimentare și energetice mondiale emergente și a repetat oferta ca Rusia să asigure o trecere pentru navele care exportă cereale din Ucraina, în timp ce trupele sale furau și exportau grânele din porturile ucrainene ocupate.

Președintele Uniunii Africane, președintele senegalez Macy Sall, i-a făcut o vizită lui Putin, îngrijorat de foametea ce va curma viața a milioane de oameni în state africane.

Putin i-a spus că luptele din Ucraina și sancțiunile occidentale au agravat penuria de alimente la nivel mondial, nu Rusia. Cu Putin și oamenii săi este un dialog al surzilor.

Țările africane sunt afectate în mod special de penuria de alimente și de creșterea prețurilor. Acestea au importat 44% din grâul lor din Rusia și Ucraina între 2018 și 2020, potrivit cifrelor ONU, iar prețurile la grâu au crescut cu aproximativ 45% ca urmare a întreruperii aprovizionării, potrivit Băncii Africane de Dezvoltare.

Secretarul de stat american Antony Blinken l-a acuzat pe președintele rus Vladimir Putin că încearcă să folosească exporturile agricole ucrainene ca șantaj împotriva Occidentului.

„Totul este deliberat. Știm că președintele Putin oprește transportul alimentelor și își folosește agresiv mașina de propagandă pentru a devia sau distorsiona responsabilitatea, deoarece speră că astfel va determina lumea să cedeze în fața lui și să pună capăt sancțiunilor", a declarat Blinken. „Este un șantaj".

Tactica echivalează cu „exportul foametei și al suferinței mult dincolo de Ucraina", a acuzat acesta, subliniind în special efectele dăunătoare ale crizei alimentare în Africa. La reuniunea G20 din Indonezia, la care a participat și ministrul rus de Externe, Serghei Lavrov, Blinken s-a adresat direct Rusiei, spunând: „Către colegii noștri ruși: Ucraina nu este țara voastră. Cerealele sale nu sunt cerealele voastre. De ce blocați porturile? Ar trebui să lăsați cerealele să iasă".

La rândul său, Lavrov a acuzat Occidentul că face scandal pe tema exportului de cereale din Ucraina pentru a prelua controlul asupra Mării Negre.

Lavrov a susținut, la o conferință de presă în orașul Denpasar din Indonezia că, pentru a organiza exportul de cereale al Ucrainei, țările occidentale insistă asupra creării unui mecanism de monitorizare cu participarea forțelor militare ale NATO care să controleze pasajele din Marea Neagră spre strâmtoarea Istanbul și mai departe spre Marea Mediterană.

Kremlinul vrea ca Rusia să asigure securitatea convoaielor către Strâmtoarea Istanbul, Marea Mediterană și piețele cumpărătorilor.

„Problema este că occidentalii vor să creeze un fel de mecanism internațional de monitorizare a acestui proces cu participarea forțelor NATO. Noi înțelegem perfect complotul lor", a subliniat Lavrov.

Oficialii ONU au avertizat că securitatea alimentară mondială este în pericol la 100 de zile de la începerea războiului dintre Rusia și Ucraina, afirmând că acesta reprezintă o amenințare de foamete, destabilizare și migrație în masă în întreaga lume.

„Impasul de la Marea Neagră pune în pericol securitatea alimentară și a produselor de bază la nivel mondial. Insecuritatea alimentară va deveni și mai îngrijorătoare, 1,7 miliarde de oameni riscând să se confrunte cu o sărăcie crescută din cauza crizei", a declarat Amin Awad, coordonatorul ONU pentru criza din Ucraina, în cadrul unei conferințe de presă la Kiev.

Putin pare un lup înfometat ieșit la marginea Europei, pe cale să coboare în diagonală pe hartă și să devoreze tot ce-i stă în cale, dar, de fapt, nu poate să înghită mai mult decât poate mesteca.

Ucrainenii încearcă să evite blocada

Comercianții ucraineni de mărfuri agricole Nibulon, Lemtrans, TIS și Kernel construiesc noi terminale în porturile de pe Dunăre și o cale ferată pentru a dezvolta rute alternative pentru exporturile agricole din Ucraina, ocolind porturile maritime blocate de ruși.

Ministrul Infrastructurii, Oleksandr Kubrakov, a declarat că instituțiile guvernamentale și întreprinderile lucrează în parteneriat pentru a stabili noi rute de export.

România este foarte importantă pentru exportul de cereale din Ucraina, însă nu are infrastructura necesară pentru stocarea și avizarea mărfurilor,

Drept urmare, tot mai multe companii ucrainene construiesc noi terminale de transbordare în porturile fluviale de pe Dunăre și o cale ferată.

Guvernul ucrainean a oferit un lot de teren companiei Nibulon pentru construcția unui nou terminal de cereale pe Dunăre, cu o capacitate de manipulare de până la 300.000 de tone pe lună. Lucrările au fost finalizate, iar acum se pregătește terminalul pentru operare.

Acesta se află în apropiere de Izmail din regiunea Odesa, pe malul Dunării. Capacitatea portului și a elevatorului existent din Izmail nu va fi folosită.

Grupul are în vedere utilizarea flotei companiei ucrainene Danube Shipping Company în logistica sa.

Banca Mondială ar putea împrumuta cu 200 de milioane de dolari operatorului feroviar ucrainean Ukrzaliznytsia pentru a spori capacitatea de export

FOAMETE. Monumentul Holodomor, în amintirea milioanelor de ucraineni uciși de politica agricolă a lui Stalin (sus), pe care Putin îl consideră eroul său (jos stg). Lavrov (jos dr) a acuzat Occidentul la reuniunea G20 că face scandal pe tema cerealelor pentru a prelua controlul asupra Mării Negre.

FOTO: PROFIMEDIA; INDIA TIMES

de cereale. Ucraina a declarat că a exportat 1,41 milioane de tone de cereale în iunie, față de 1,2 milioane de tone în luna mai.

Potrivit Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime SA Constanța, de la începutul războiului, 24 februarie 2022, traficul total de mărfuri pe relația Ucraina derulat prin Portul Constanța a fost de 1,5 milioane tone. Cele mai mari cantități sunt cele de cereale.

Dictatorul de la Kremlin nu poate mesteca atât cât vrea să înghită

În 2017, *New York Post* relata despre o altă atrocitate „made in Rusia". Un întreprinzător rus voia să transpună în viața reală faimoasa carte distopică și franciza cinematografică „Jocurile foamei". Producătorul „jocurilor", milionarul Evgheni Piatkovski, a insistat că orice act va fi admis pentru supraviețuire - lupte, crime și chiar violuri - și că nu se interveni în cazul în care s-ar întâmpla ceva sinistru în timpul filmărilor cu camere de luat vederi amplasate la distanță pe insula siberiană unde urmau să se desfășoare „Jocurile foamei" pe „stilul Stalin" timp de nouă luni.

Concursul mortal, denumit „Game2:Winter", urma să aibă loc pe o insulă de pe râul Ob, fiind transmis în întreaga lume pe Internet începând cu luna iulie 2017, după cum scria *Siberian Times*.

Participanții urmau să semneze o declarație de exonerare de răspundere pentru vătămare corporală, precum și o declarație de „scutire în caz de moarte", pentru ca organizatorii să nu fie trași la răspundere în cazul comiterii unei infracțiuni în timpul desfășurării jocurilor.

„Sunt destul de sigur că vor fi bătăi, și nu numai. Nu ne este teamă nici de reacțiile negative dacă se întâmplă așa ceva. Aceasta este taigaua brută siberiană: se poate întâmpla orice și s-ar putea să nu ajungem la timp pentru a rezolva o urgență", a declarat producătorul la vremea aceea.

Jocul prevedea ca, după sosirea concurenților pe insulă, prima sarcină era să construiască un adăpost. Li se punea la dispoziție doar o haină groasă de iarnă și unelte, inclusiv de pescuit, trebuind să facă față urșilor, lupilor și unor temperaturi de minus 50°C.

Ca jocul să fie cu adevărat suprem, concurenții ar fi trebuit să dea de urma unui grup de criminali eliberați dintr-o închisoare din apropiere, potrivit lui Piatkovski.

Proiectul însă a fost sortit eșecului, pentru că producătorul nu a primit suficient interes și nici susținere financiară, fiind complet nebunesc și ilegal pe deasupra.

Sute de potențiali participanți din întreaga lume depuseseră cereri pentru a se alătura proiectului de tip Hunger Games. Când Piatkovski, în vârstă de 39 de ani, a declarat că emisiunea a fost o „cascadorie", a provocat o reacție furibundă din partea potențialilor jucători.

„Ruși! Niște escroci! Vor să înghită mai mult decât pot mesteca", au scris potențialii concurenți.

Tot așa, analizează experții militari, deși Vladimir Putin este uneori descris ca fiind un lup înfometat ieșit la marginea Europei, pe cale să coboare în diagonală pe hartă și să devoreze tot ce-i stă în cale, de fapt, nu poate să înghită mai mult decât poate mesteca.

Iar „Jocurile foamei" este foarte posibil să rămână pe teritoriul gulagului rusesc.

ÎNOT

Campion mondial în țara cu doar un bazin olimpic omologat

Pentru prima dată în istorie, România are un campion mondial la înot la 100 și 200 metri liber. Este și o premieră mondială, pentru că niciun sportiv nu a mai luat medalii de aur la aceste două probe în același concurs.

DAVID POPOVICI A DEVENIT, LA 17 ANI, UNUL dintre cei mai tineri campioni mondiali la înot. Iar acest lucru s-a întâmplat la un Campionat Mondial organizat la Budapesta, țară care are zeci de bazine olimpice de înot în care sportivii se pot pregăti indiferent de anotimp și unde pot fi organizate concursuri internaționale.

În România există doar trei bazine olimpice care pot găzdui competiții la nivel înalt, însă până la începutul acestei luni a fost funcțional doar unul, cel de la Dinamo, care a fost inaugurat în 2014.

Centrul Național de Natație de la Otopeni a fost gata acum un an, dar din cauza birocrației a stat închis până pe 5 iulie, când a fost deschis cu prilejul organizării Campionatelor Europene de Înot. Proiectul a fost inițiat acum 10 ani.

Și la Târgu Mureș a fost inaugurat, tot anul trecut, un bazin modern de înot care este închis și astăzi. Realizarea acestuia a fost aprobată acum 14 ani printr-o Hotărâre de Guvern, însă lucrările propriu-zise au început abia în 2019. Între timp a fost și omologat de Federația Română de Înot și Pentatlon Modern, dar nu este funcțional, pentru că a durat un an până să se stabilească legal cine îl administrează, iar acum Ministerul Sportului face angajările pentru personalul care trebuie să îl deservească. Timișoara, al treilea oraș al țării ca populație, nu are bazin olimpic. Cele construite înainte de anii '60 zac în paragină și mizerie în centrul orașului.

La Galați, singurul bazin olimpic de înot din oraș e închis de aproape 17 ani. Construit în 1970 și reabilitat în 2005 cu jumătate de milion de euro, este acum o ruină.

Budapesta, complex de 171 de milioane de dolari

David Popovici a câștigat medaliile de aur la Campionatul Mondial organizat la Budapesta în Arena Dunării, un complex care are o capacitate de până la 8.000 de locuri și a costat 171 de milioane de dolari.

Lucrările au început în 2015 și a fost încheiate în 2017.

Arena Dunării a fost terminată cu patru ani mai devreme pentru a găzdui o competiție la nivel mondial, în 2017, după ce orașul Guadalajara nu a mai putut fi gazdă. Apoi a fost inclusă ca locație pentru posibile competiții de înot dacă Budapesta ar fi găzduit Jocurile Olimpice.

Arena găzduiește competiții internaționale de înot, polo și sărituri. Este cea mai scumpă arenă sportivă din istoria Ungariei.

„Nu am construit Arena Dunării pentru Campionatul Mondial, ar fi fost exclus să facem o investiție atât de mare doar de dragul unei competiții mondiale. L-am construit pentru că oferă beneficii pe termen lung cetățenilor din Budapesta, inclusiv locuitorilor din Angyalföld și Újpest", a declarat secretarul de stat pentru Dezvoltare al Budapestei, Balázs Fürjes.

Pe lângă bazinele de înot și sărituri, există și piscină pentru copii, dar și un jacuzzi cu o capacitate de 25 de persoane.

de
MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro
PETRE BĂDICĂ
petre.badica@newsweek.ro

DAVID POPOVICI, Maxime Grousset și Joshua Liendo Edwards (sus - de la stânga la dreapta). Bazinul olimpic de la Otopeni, care a fost dat în funcțiune abia pe 5 iulie (mijloc) Complexul Duna Arena de la Budapesta.

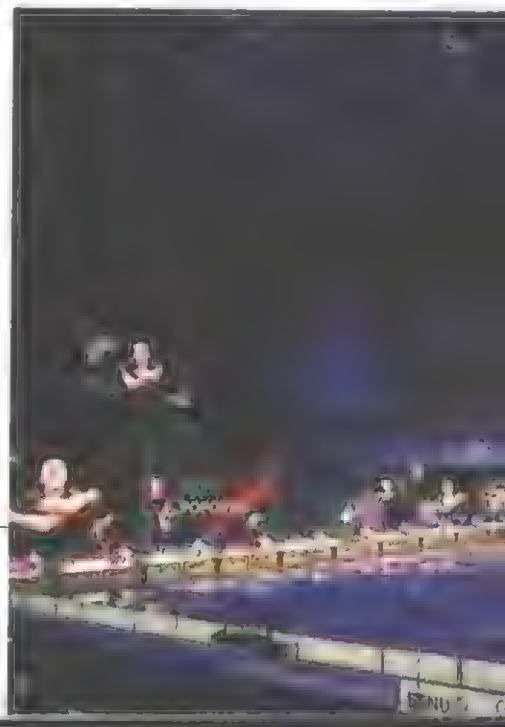

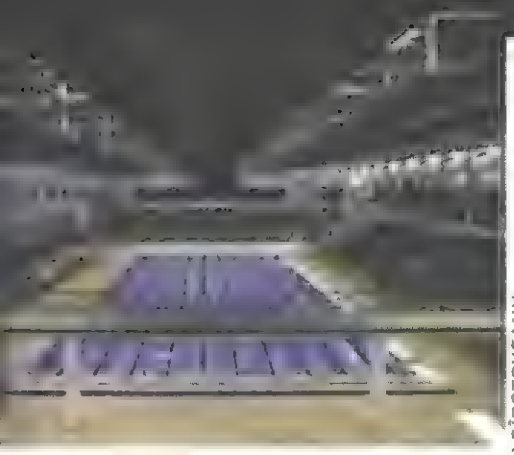

FOTO: INQUAM PHOTOS / ALEX NICODIM; SABIN CÎRSTOVEANU

Clădirea principală mai găzduiește magazine, un muzeu al sportului, centru de fitness, săli de sport profesionale, bufete, o zonă de vizionare VIP, sală de conferințe și evenimente, studiouri media, birouri și săli de ședințe precum și spații auxiliare (săli de întreținere și operare, unități sanitare, vestiare, camere medicale și de securitate).

30 de județe românești nu au niciun bazin

Cifrele seci arată că, în acest moment, statul pune la dispoziție doar 35 de bazine de înot unde elevii pot practica acest sport. Cele mai multe (10) sunt în București.

25 de bazine sunt pentru elevii din ciclul gimnazial, iar alte 10 sunt pentru copiii din liceu.

„Bazinul de înot este bazinul de apă destinat elevilor și studenților pentru înot care poate fi acoperit sau neacoperit", explică Institutul Național de Statistică ce a luat în considerare atunci când a întocmit statistica.

Cele 25 de bazine de înot puse la dispoziție pentru elevii din clasele I – VIII sunt în 11 județe și în Municipiul București. Cele 10 bazine de înot pentru elevii din liceu se află în 6 județe și București.

Cum unele județe au bazin și pentru elevii de gimnaziu și pentru cei de liceu, în total doar 13 județe și Municipiul București pun bazine de înot la dispoziția elevilor.

La finalul anului scolar 2018-2019, în sistemul de educație preuniversitar erau înscriși 2,8 millioane de copii și elevi. Astfel, există un bazin la 80.000 de elevi.

Dacă vom cuprinde toți copiii, statistica este mai cruntă.

Datele relevă că, la începutul anului 2020, numărul copiilor cu vârsta cuprinsă între 0 și 18 ani, care aveau domiciliul în România, a fost de 4,138 milioane, reprezentând 18,7% din populație, potrivit datelor statistice puse la dispoziție cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului. Rezultă un bazin la 117.000 de copii.

Fenomenul David Popovici

Un copil care a ajuns la patru ani la bazin pentru că avea scolioză a ajuns dublu campion mondial la înot la numai 17 ani.

CÂND AVEA PATRU ANI, la recomandarea medicilor, micuțul David a ajuns la bazinul de la „Lia Manoliu", unde a fost inițiat de antrenorii Bogdan Stroe și Bogdan Manea.

Nu mai avusese sportivi în familie și, totuși, la un moment dat, copil fiind, și-a dorit să înceapă performanța. Așa l-a cunoscut pe antrenorul Adrian Rădulescu, cel care îl pregătește și în prezent. Dar rezultatele nu au venit chiar de la primele competiții.

Primul record, doborât la 10 ani

„Primele rezultate au apărut cam la doi ani după ce am început performanța, adică atunci când aveam nouă ani. Începusem să câștig campionate municipale și cupe, dar nimic la nivel național încă", povestește David.

Apoi, la 10 ani, a doborât primul record național în proba de 50 de metri spate. Era doar începutul. În următorii ani, aveau să urmeze zeci de recorduri.

David a strălucit la Festivalul Olimpic de Tineret European, organizat la Baku – Azerbaidjan, în 2019, la care a stabilit un nou record al competiției în proba de 100 de metri liber, cu timpul de 49,82 secunde, acesta fiind și cel mai bun timp înregistrat vreodată pe această distanță de un sportiv de 14 ani.

Apoi a fost remarcat la Jocurile Olimpice de la Tokyo.

Prețul performanței

Dar aceste performanțe au prețul lor. David face nouă antrenamente pe săptămână, de câte două ore fiecare. În timpul unui antrenament înoată șase kilometri.

Pe timpul școlii, se trezește la 4.30, iar la 6.30 este în bazin pentru a putea ajunge la cursurile Colegiului Național „George Coșbuc" din București, mediul perfect pentru personalitatea lui. După amiaza are al doilea antrenament.

de
MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

„Stau bine și cu școala, încerc să echilibrez balanța dintre sport și lectură, iar până acum mi-a ieșit. Îmi place să îmi petrec timpul liber împreună cu prietenii mei, indiferent ce facem", spune David zâmbind. Nu are un sportiv drept model, crede însă foarte mult în el însuși.

Are același antrenor de la 9 ani

Adrian Rădulescu (31 de ani) îl antrenează pe David de la 9 ani, iar tânărul înotător spune că între ei este o relație de prietenie bazată pe respect.

„David a venit la clubul nostru când avea 9 ani și de atunci ne vedem aproape zilnic. Când am început să lucrăm împreună, el era mereu în căutarea distracției, dar am descoperit că reacționează foarte bine dacă îi explici ce urmărești să învețe la antrenament", își amintește antrenorul Adrian Rădulescu despre începutul colaborării cu David.

Și timpul a arătat că ei au găsit împreună cea mai bună cale spre performanță.

DAVID POPOVICI, împreună cu echipa tehnică (stânga sus). David Popovici a primit cel mai mare premiu acordat unui campion mondial român (dreapta sus). David Popovici și Ana Maria Popescu

Pregătirea unui sportiv de top este însă o ecuație complexă, din care fac parte mulți profesioniști. „La pregătirea lui David au participat Ionuț Iordan, din postura de preparator fizic, și Dragoș Luscan, din postura de kinetoterapeut", spune Adrian Rădulescu.

Un premiu record

Înotătorul David Popovici a fost premiat de statul român cu suma de 200.000 de euro după ce a devenit campion mondial în probele de 100 m și 200 m liber. Asta în condițiile în care un campion olimpic este premiat cu doar 70.000 de euro.

Ministerul Sportului l-a premiat pe David Popovici cu un milion de lei, o sumă record pentru un sportiv român devenit campion mondial.

Înotătorul mai primește încă 500.000 de lei din partea Clubului Dinamo, astfel încât suma totală se va ridica la aproximativ 300.000 de euro.

În comparație, canotoarele Simona Radiș și Ancuța Bodnar, campioane olimpice la dublu vâsle feminin, au primit doar câte 70.000 de euro, aceasta fiind suma maximă pentru o medalie olimpică de aur pe care o plătește COSR.

Ana Maria Brânză, multimplă campioană mondială și europeană, a primit doar 50.000 de euro după ce a devenit vice-campioană olimpică la spadă, la JO de la Tokyo. Premiul oferit de COSR pentru o medalie olimpică de bronz este de 30.000 de euro.

Un nou standard

„Ce a făcut David nu mai are sens să discutăm. Au curs râuri de cerneală, e minunat. Suma putea să fie și dublă, putea să mai aibă și un zero în plus, nu contează. Ideea e că s-a creat un precedent. Sunt foarte curioasă acum ce s-ar întâmpla dacă la un alt sport un sportiv va veni iar cu două medalii de aur, pentru că acum încep competițiile de obiectiv la sporturile olimpice, Campionate Europene, Campionate Mondiale. Mi-aș fi dorit tare mult ca, pe lângă această sumă, să vină cineva să spună «OK, ăștia sunt banii pentru David, dar venim și suplimentăm bugetul Federației Române de Natație și Pentatlon pentru un proiect». Abia atunci făceai ceva pentru sport", a declarat Ana Maria Popescu la ProX.

David Popovici a primit 200.000 de euro de la Ministerul Sportului

FOTO: INQUAM PHOTOS / ALEX NICODIM; GOERGE CĂLIN; SABIN CÎRSTOVEANU

FESTIVALUL VITEZEI DE LA GOODWOOD

ARC ELECTRIC

Ediția 2022 a Festivalului Vitezei de la Goodwood (FoS), cel mai eclectic eveniment auto și de lifestyle din lume, a pus din nou în lumină inovațiile trecutului, prezentului și viitorului, în perioada 23-26 iunie. McMurtry Spéirling, un supercar electric, a stabilit noul record al circuitului de viteză în coastă, fiind cu aproape 2 secunde mai rapid decât monopostul de F1 McLaren MP4-13 pilotat de Nick Heidfeld în 1998

ÎN ULTIMII 28 DE ANI, notorietatea „FoS" a crescut exponențial. Astăzi este unul dintre cele mai cunoscute și reputate evenimente din lumea automobilului, precum și unul de lifestyle, după ce, în 1993, al 11-lea Duce de Richmond, Charles Henry Gordon-Lennox, a decis să readucă la Goodwood fascinația mașinilor de curse. La Goodwood House au avut loc curse de viteză în coastă încă din 1936, iar pe Circuitul Goodwood, amenajat pe un fost aeroport din cel de-al Doilea Război Mondial al Royal Air Force, prima cursă s-a desfășurat în 1948. Dar Ducele de Richmond nu a reușit să facă evenimentul pe Circuitul Goodwood, așa că l-a organizat în propria „curte". Și așa a rămas până astăzi.

Ediția 2022 a Festivalului Vitezei de la Goodwood, desfășurată sub motto-ul „The Innovators – Masterminds of Motorsport", a fost și mai specială decât de obicei. McMurtry Spéirling a stabilit noul record electric al circuitului cu o lungime de 1,86 kilometri, iar conceptul de dubă electrică Ford Pro SuperVan, cu 2.000 de cai putere sub capotă, a arătat că poate ajunge la 100 km/h în sub 2 secunde, în timp ce curtea lui Charles Henry Gordon-Lennox a gemut de premiere, fie ele cu pistoane sau cu încărcare la priză, precum și de legende pe patru roți, care au făcut deliciul publicului. Nu în ultimul rând, legendara divizie BMW a aniversat 50 de ani la FoS, dezvăluind primul BMW M3 Touring, break, pentru tătici pasionați de condus și cu nevoie de spațiu pentru bagaje.

În cadrul FoS 2022 s-a desfășurat și o licitație Bonhams în cadrul căreia au fost vândute mașini clasice spectaculoase, precum Aston Martin DBS Superleggera al lui James Bond, un Jaguar 3.5 Litre Roadster, un Ferrari Dino GTS și un monopost de F1 Force India.

În încheierea evenimentului, Ducele de Richmond a mers cu o motocicletă care funcționează cu un nou tip de benzină sintetică, dezvoltat de Paddy Lowe, un fost director tehnic din F1.

Recordul cu ventilator aerodinamic și dansul „bunicuțelor"

Ca în fiecare an, în tradiționala cursă de viteză în coastă de la FoS au luat startul sute de legende din toate categoriile. Evident, deliciul publicului au fost „bunicuțele" pe patru roți, cu pocniturile excentrice ale motoarelor cu combustie timpurii, și mașinile care au făcut istorie în motorsport. Pedro Piquet, fiul lui Nelson Piquet - triplu campion mondial de F1 -, a condus, de pildă, prima mașină turbo campioană mondială de F1 din lume, Brabham BMW BT52 din 1983, Steve Soper, câștigătorul cursei de 24h de la Nurburgring din 1987 și al cursei de 24h de la Spa din 1995, a pilotat un BMW V12 LMR, Bruno Spengler, câștigătorul Campionatului german de Turisme în 2012 (DTM), a mers cu un BMW Z4 GTR, campionul de Formula 1 Nigel Mansell a rulat într-un monopost de F1 Ferrari 639 V12 și Damon Hill a emoționat cu mașina de curse victorioasă a tatălui său, Graham Hill, din 1962, BRM.

McMurtry Spéirling, însă, a făcut un arc electric peste timp la FoS. Supercar-ul 100% electric cu ventilator aerodinamic în spate, ca la monopostul de F1 Brabham BT46B, a stabilit noul record de viteză la FoS. Cu un raport greutate per cal putere mai bun decât al legendarului Brabham (monopostul Brabham BT46B avea un motor V12 aspirat de 659 cai putere și o greutate de 987 kilograme, în timp ce McMurtry Spéirling are circa 1.000 de cai și cântărește puțin sub o tonă), și un ventilator care îi conferă o apăsare aerodinamică suplimentară de 2.000 de kilograme încă de la start, McMurtry a obținut un

de
RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan scaesteanu@newsweek.ro

timp de 39,08 secunde, cu fostul pilot de F1 Max Chilton la volan. Recordul anterior (39,9 secunde) a fost stabilit în 2019 de Volkswagen ID R, o mașină tot 100% electrică, după ce 20 de ani a fost deținut de mașina de F1 McLaren MP4-13 F1 condusă de Nick Heidfeld în 1998 – 41,6 secunde.

Supercar-ul McMurtry Spéirling („spéirling" înseamnă în irlandeză furtună cu tunete și fulgere) are doar 3,2 metri lungime, un ampatament de doi metri, o caroserie din fibră de carbon și două motoare electrice, pe puntea spate, cu o putere totală de circa 1.000 de cai putere. Puterea exactă nu a fost comunicată. Mașina sprintează de la 0 la 100 km/h în 1,5 secunde și ajunge la 300 km/h în nouă secunde. Pentru cursa de la Goodwood, din rațiuni de siguranță, viteza maximă a McMurtry Spéirling a fost plafonată la 250 km/h.

Primul BMW M3 Touring și alte noutăți de la FoS 2022

De mulți ani, Festivalul Vitezei de la Goodwood este folosit drept rampă de lansare pentru noi modele și, mai ales, pentru cele mai speciale. Anul acesta, fără doar și poate, principala vedetă a fost primul BMW M3 Touring din istorie.

BMW M GmbH a profitat și de Festivalul Vitezei de la Goodwood 2022, la doar câteva săptămâni după închiderea porților Concorso d'Eleganza Villa d'Este 2022, pentru a sărbători 50 de ani de existență. Dacă pe marginea Lacului Como a fost prezentată ediția limitată BMW M4 CSL, în curtea lui Charles Henry Gordon-Lennox bavarezii au ales să scrie istorie cu primul M3 Touring.

BMW M3 Touring îndeplinește într-un stil unic promisiunea M de dinamică, agilitate și precizie, toate combinate cu caracterul practic nelimitat de zi cu zi și capacitatea de a parcurge distanțe lungi. Suprafețele cu design curat și formele atletice semnalează potențialul de performanță remarcabil al M3-ului Touring, la fel ca indiciile de design specifice M, care urmăresc atent cerințele funcționale ale direcționării aerului de răcire și ale echilibrului aerodinamic. Principalele elemente specifice sunt grila BMW dispusă vertical, fără cadru, prizele de aer laterale mari, pasajele puternic sculptate ale roților și pragurile laterale proeminente care, împreună cu piesele de atașare pentru spoilerul față și difuzorul spate, formează o bandă neagră lucioasă de jur-împrejurul mașinii. Alte caracteristici distinctive sunt branhiile M din aripile față și țevile de evacuare integrate

1. BMW M3 Touring, prima alternativă la Audi RS4 Avant pentru tăticii pasionați de condus. **2.** Polestar 5; **3.** Hispano Suiza; **4.** Parada modelelor Bentley turbo; **5.** Fostul campion de F1 Nigel Mensell a probat un monopost Ferrari clasic.

în difuzorul spate, de-o parte și de alta a centrului.

Indiferent de culoarea exterioară aleasă pentru BMW M3 Touring, plafonul acestuia este finisat standard în negru lucios. Șinele standard pentru plafon și aripioara Guerney de direcționare a aerului specifică modelului de pe spoilerul de plafon sunt vopsite în aceeași nuanță. Sub capotă, M3 Touring ascunde un 3.0 litri M TwinPower Turbo care dezvoltă 510 cai putere și un cuplu de 650 Nm.

Motorul este legat la o cutie de viteze M Steptronic, cu opt trepte și Drivelogic, și la un sistem de tracțiune integrală M xDrive, cu diferențial spate autoblocant (are și mod 4x2, când toată puterea este aruncată către roțile spate). Break-ul accelerează de la 0 la 100 km/h în 3,6 secunde și ajunge la 200 km/h în 12,9 secunde. Viteza maximă este de 280 km/h.

Pe lângă break-ul de înaltă performanță BMW M3 Touring, pasionații au mai putut admira la FoS 2022, de exemplu, Porsche 718 Cayman GT4 e-Performance și 911 Sport Classic, Pagani Huayra Codalunga, Range Rover Sport și Defender 130, McLaren Artura, Rolls-Royce Wraith „Black Badge", Maserati Grecale și MC20 Cielo, Mercedes-AMG One, Lotus Eletre, Polestar 2 și Genesis GV70.

Nu în ultimul rând, pe „podiumul" de la FoS 2022 au defilat noul Aston Martin V12 Vantage (vor fi făcute 333 de unități și toate au fost deja acontate), Ferrari Daytona SP3, hypercar-ul electric Hispano Suiza Carmen (19 unități, 1,3 milioane de lire sterline bucata) și noul Renault 5 electric (lansare în 2024).

Bentley a aniversat 40 de ani de motoare turbo

Reputatul constructor britanic de mașini de lux Bentley s-a folosit de FoS 2022 pentru a aniversa cum se cuvine 40 de ani de motoare turbo. A început prin expunerea lui Bentley Turbo R din 1991 (au fost realizate doar 4.111 exemplare) și a continuat cu Bentley Continental GT din 2003, primul Bentley cu motor cu arhitectură W12 și cu Bentley Continental GT V8 din 2012 (primul Bentley cu motor Audi în opt pistoane). Alături de modelele clasice, Bentley și-a aliniat la FoS 2022 întreaga gamă și a anunțat că divizia Mulliner va produce încă șase exemplare Speed Six în cadrul programului „Continuation Series". Între 1928 și 1930, Bentley a produs 182 de unități ale legendarului Speed Six, iar, dacă cumva vă bătea vreun gând, noile exemplare au fost toate vândute cu 1,5 milioane de lire sterline bucata.

6. Cursa mașinilor clasice de la Goodwood este în fiecare an deliciul publicului; **7.** Eletre, primul SUV electric Lotus; **8.** Maserati MC20 Cielo; **9.** McMurtry Spéirling are un raport greutate per cal putere de aproape 1:1; **10.** Nigel Mansell a pilotat la FoS 2022 un monopost Lotus 91.

FOTO: HISTORIA.RO

Greva generală a minerilor din Valea Jiului

1 AUGUST 1977. GREVA MINERILOR DIN VALEA JIULUI, DIN 1 – 3 AUGUST 1977, a fost cea mai amplă mişcare de protest din România regimului comunist. Peste 30.000 de oameni au participat la manifestaţiile în care şi-au arătat nemulţumirile faţă de condiţiile grele de muncă şi de sărăcia în care erau nevoiţi să trăiască.

Atunci, Nicolae Ceauşescu a fost luat prin surprindere de amploarea evenimentelor din Valea Jiului şi şi-a întrerupt vacanţa pe litoralul Mării Negre, iar în 3 august a aterizat în Petroşani, pentru a încerca să calmeze spiritele.

„În 3 august, Ceauşescu şi-a întrerupt vacanţa sa la Marea Neagră, pentru a veni într-o vizită de lucru în Valea Jiului, acompaniat de secretarul de partid Ilie Verdeţ, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Gheorge Oprea, ministrul Muncii, Gheorghe Pană şi ministrul Minelor, Băbălău. Potrivit ziarului *Scînteia* din 4 august, într-o întâlnire cu reprezentanţii minerilor de la Lupeni, preşedintelui i-au fost prezentate dificultăţile în organizarea muncii, abuzurile în aplicarea legilor şi deficienţele managementului minelor. Drept răspuns, el a explicat politicile partidului şi guvernului de a creşte standardul de viaţă al minerilor, apoi a criticat puternic managementul unor mine şi al organizaţiilor locale de partid, ordonând măsuri energice pentru a îmbunătăţi situaţia", informau reprezentanţii Ambasadei Statelor Unite ale Americii, într-o notă informativă. Nicolae Ceauşescu le-a făcut minerilor mai multe promisiuni iar aceştia au reluat lucrul.

În următoarele luni, mii de participanţi la grevă au fost pedepsiţi disciplinar, alţii au fost detaşaţi în alte zone, iar cel puţin 15 oameni au fost condamnaţi.

22 IULIE -18 AUGUST

Bătălia de la Mărăşeşti

24 iulie 1917. Bătălia de la Mărăşeşti a fost o serie de acţiuni militare complexe desfăşurate pe Frontul Român, în perioada 24 iulie/6 august – 6 august/19 august 1917 în zona Vrancei, în spaţiul dintre râurile Siret şi Putna şi aliniamentul Muncelu - Mărăşeşti. Bătălia a avut ca rezultat eşecul ofensivei germane şi stabilizarea frontului din zonă, până la sfârşitul conflagraţiei.

Armata română intră victorioasă în Budapesta

4 august 1919. Armata română intra în centrul Budapestei, acesta fiind sfârşitul operaţiunilor militare care au adus României Transilvania. Ofensiva soldaţilor români a fost cauzată de instaurarea în Ungaria a regimului bolşevic a lui Bela Kun. Acest era, în fapt, un avanpost al Moscovei, care urmărea extinderea comunismului în regiune.
Operaţiunile armatei române în Ungaria au fost aprobate de consiliul militar al Antantei.

Explozia atomică de la Hiroshima

6 august 1945. Bomba atomică cunoscută ca „Little Boy" a fost aruncată deasupra oraşului Hiroshima, iar trei zile mai târziu, la 9 august 1945, cea de-a doua bombă atomică, cunoscută ca „Fat Man", a fost detonată deasupra oraşului Nagasaki. La ora 12:00 a zilei de 15 august 1945 a fost difuzată înregistrarea discursului împăratului Japoniei prin care era anunţată capitularea.

www.eximbank.ro
informatii@eximbank.ro

ROMÂNIA CREȘTE CU NOI

EximBank
România

CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE A ROMÂNIEI

DEDICARE / AFACERI / PROFESIONALISM

ÎMPREUNĂ
PENTRU AFACEREA TA

Camera de Comerț și Indusrie a României
Bd. Octavian Goga nr. 2, Sector 3, București, 030982, România
Tel: 021 319 01 01 / Fax: 021 319 00 92
e-mail: ccir@ccir.ro
www.ccir.ro

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen

2025